

ΦΩΝΙΤΕΑ

140. Μάγος-λούνης 2008

Κόνιτσα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 140 Μάης - Ιούνης 2008 • Euro 3

140. Μάης - Ιούνης 2008

Φωτ. εξωφ. Π.Ι.Τ.

(Η Οικογένεια πελαργών στην Κλειδωνιά)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
και Υπεύθυνος κατά Νόμο:
Σωτήρης Τουφίδης
Κόνιτσα 44.100
Τηλ. 26550 22464 - 22212
Fax: 26550 22464

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Ανδρέου Ηλίας
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:
Εσωτερικού 15 Ευρώ,
Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές
στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΕΛ.

- 165 Παραδείγματα προς μίμηση, *Ι. Λυμπερόπουλου*
169 Ιδού αναβαίνομεν εις ... Όλυμπον, *Ν. Ρεμπέλη*
173 Κοντσιώτες διακριθέντες στα έτη 1894-1901, *Χ. Γκούτου*
177 Δελτίο τύπου Κ.Π.Ε. Κόνιτσας
181 Τα Μαστοροχώρια
197 Πικρόχολες σκέψεις, *Σ.Τ.*
199 Ευλαβού τας διαβολάς.... *Γ. Πολίτη*
202 Ενημερωτικό δελτίο, *Δ.Γ.*
205 Τιμητικές διακρίσεις, *Β. Τσιαλιαμάνη*
207 Αφηγήσεις που συγκινούν, *Π. Νάτση*
210 Κόνιτσα 8/6/08, *Α. Παπαχρήστου*
211 Από το ημερολόγιο του Don Bruno, *Χ. Στρ.*
217 Τα παλιά χρόνια στο Πληκάτι, *Α. Ζιώγα*
219 Δυο στρατιωτικές φυσιογνωμίες, *Ι. Δάφνη*
223 Ασημοχωρίτικα τραγούδια, *Ν. Ρεμπέλη*
225 Βούρμπιανη (ποίηση), *Χ.Θ.*
227 Βιβλιοπαρουσίαση, *Ε. Κοτζιά*
229 Χριστιανισμός - Ισλαμισμός, *Ν. Τέντα*
231 Πανελλήνιο κύπελλο Καγιάκ, Τύμφη
233 Το παράπονο ενός Γέρου, *Ν. Τζουμέρκα*
235 Εναλλακτικός τουρισμός, *Χ. Στρ.*
241 Σχόλια - Ειδήσεις - Κοινωνικά

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάλλο
45221 Ιωάννινα
τηλ. 26510

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΗ

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

Όταν είπαμε να αναμορφώσουμε το Παζάρι της Κόνιτσας, (μας είχε δοθεί και σχετική πίστωση) που είναι το Κέντρο της οικονομικής, κοινωνικής, πολιτιστικής, επικοινωνιακής ζωής της Κόνιτσας και της επαρχίας της, κρατώντας τα παραδοσιακά του στοιχεία, και εκσυγχρονίζοντας τη λειτουργικότητά του, οι περισσότεροι συμπατριώτες μας γέλασαν με την ειρωνεία αυτού που τα ξέρει όλα και απαντάει με σιγουράδα σε όλα και με μια φωνή όλοι βιάστηκαν να πούνε. -Α! δε γίνεται αυτό. Δε γίνεται, δε γίνεται αυτό στην Κόνιτσα. Όταν πάλι είπαμε να σηκώσουν οι Κονιτσιώτες το βλέμμα τους και να κοιτάξουν γύρω τους, ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ ΜΕΤΣΟΒΟ και στο ΖΑΓΟΡΙ, άλλοι γέλασαν, κι οι πιο πολλοί αδιαφόρησαν. Όλοι όμως όταν ρωτήθηκαν είπαν ξανά.

Α! Δε γίνεται αυτό. Δε γίνεται, δε γίνεται αυτό στη Κόνιτσα.

Λες και η Κόνιτσα είναι καταραμένος τόπος.

Όταν γράψαμε ότι ο κάμπος της Κόνιτσας είναι η πιο σίγουρη πηγή πλούτου για το μέλλον των κατοίκων της επαρχίας μας και ότι προς τα κει πρέπει να στρέψουν οι νέοι το βλέμμα τους και να δουν πώς θα τον αξιοποιήσουν καλύτερα, πώς θα τον καλλιεργήσουν με σύγχρονες μεθόδους, πώς θα βρουν τα κατάλληλα προϊόντα που θα τους αποδώσουν περισσότερα, πώς σήμερα η γεωργία δεν είναι η περιφρονημένη δραστηριότητα του παλιού καιρού και ότι πρέπει όλοι να φροντίσουμε να ξαναγίνει η Αναγνωστοπούλειος ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.

Τότε όχι μόνον όλοι είπαν ότι "Αυτά δεν γίνονται στην Κόνιτσα", αλλά και κάγχασαν με περιφρόνηση σ' αυτά που λέγαμε.

Και αυτό το "Δε γίνεται, δε γίνεται, δεν είναι η Κόνιτσα για τέτοια", το έχουν όλοι οι Κονιτσιώτες "ψωμοτύρι", όταν καλούνται να κάνουν κάτι, που θα βάζε τον τόπο σε μια τροχιά ανάπτυξης, σε ένα δρόμο επιβίωσης, και εκσυγχρονισμού, για το οποίο εκσυγχρονισμό όμως μεταξύ τους όλοι μιλάνε θορυβωδώς στα καφενεύα, όλοι τον θέλουν, κι όλοι δυσανασχετούν κάθε φορά που ΤΡΙΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ (π.χ. η Τσόκλη) βρίσκουν ότι η Κόνιτσα δεν έχει κανένα ενδιαφέρον για να την επισκεφτεί ένας ξένος.

Φυσικά σ' αυτή την περίπτωση βρίσκουν ότι για όλα φταίνε οι άλλοι, οι ξένοι, το Κράτος, οι Ζαγορίσιοι κλπ

Αυτό όλο το κοινωνικό σύμπλεγμα της μόνιμης άρνησης, είναι μια αρρώστια.

Που πρέπει να την βρούμε, να τη διαγνώσουμε, και να προσπαθήσουμε να την αντιμετωπίσουμε χωρίς εξυπνάδες και χωρίς φαρμάρες.

Είμαι βέβαιος ότι ο κύριος λόγος της άρνησης αυτής των συμπατριωτών μας είναι η άγνοια. Το άγνωστο δηλαδή στοιχείο που εμφανίζει κάθε μια περίπτωση του καινούριου. Η έλλειψη εμπειρίας γύρω απ' αυτό. Η συντηρητικότητα γενικότερα. Και προ παντός το κλείσιμο στον εαυτούλη τους, η ικανοποίηση των αναγκών τους με το ελάχιστο μαζί με την υποδόσκουσα φυγοπονία.

Θα προσπαθήσουμε εδώ να δούμε τα δεδομένα που έχουμε σήμερα και κάποιες περιπτώσεις πετυχημένων προσπαθειών σχετικές με τις παραπάνω προτάσεις μας, με την ελπίδα ότι γινόμαστε περισσότερο πειστικοί.

Κι ας αρχίσουμε από τα τελευταία.

Α) Στο τεύχος 137 του περιοδικού ΚΟΝΙΤΣΑ ξεκίνησα να γράφω για τους μεγάλους οικονομικούς ορίζοντες που ανοίγονται τον τελευταίο καιρό στις αγροτικές καλλιέργειες.

Και ανάφερα για το μεγάλο πρόβλημα που ανάκυψε στην τροφοδοσία των μεγαλουπόλεων με τα μολυσμένα ζαρζαβατικά, πρόβλημα που προέρχεται από τα λήμματα των παντός είδους περιασιακών βιομηχανιών. Και αναγκάζει τους κατοίκους τους να καταφεύγουν στις γεωργικές καλλιέργειες των απομακρυσμένων επαρχιών, (φθάνοντας μέχρι Κόνιτσα) για προμήθειες αγροτικών προϊόντων. Στο ίδιο κείμενο ανάφερα και την μεγάλη έκταση που παίρνουν σ' όλο τον Κόσμο και το μεγάλο οικονομικό ενδιαφέρον που έχουν οι καθημερινά πολλαπλασιαζόμενες βιολογικές καλλιέργειες.

Σήμερα προσθέτω το **συγκλονιστικό** πρόβλημα που τον τελευταίο καιρό ανέκυψε στον κόσμο ολόκληρο (που κατά την κρίση ειδικών θα διαρκέσει χρονικά από δω και μπρος πάρα πολύ) και το οποίο επηρεάζει βέβαια και την Ελλάδα, με την απότομη μεγάλη **αύξηση των τιμών των αγροτικών προϊόντων** (σιτηρά 130%, σόγια 87%, ρύζι 74%, καλαμπόκι 34% κλπ). Ένα πρόβλημα που αποκαλείται διεθνώς **σιωπηλό τσουνάμι** και θγήκε στη μέση με τη στροφή προς την αύξηση της κατανάλωσης από τους ανερχόμενους λαούς της Άπω Ανατολής και τις πολυποίκιλες πληθωριστικές πιέσεις, και απειλεί μεγάλες σε αριθμό ανθρώπινες υπάρξεις από πείνα, σε σημείο που να γράφεται στις εφημερίδες ότι οι κυβερνήσεις έχουν υποχρέωση να οργανώσουν **ΑΜΕΣΑ** τη μεγάλη επιστροφή στον α-

αγροτικό τομέα... (Γ. Κύρτσος Ciity press 15/4/08) Και σε πολλά κράτη να απαγορεύονται με πρόσφατους νόμους οι εξαγωγές γεωργικών προϊόντων. Η αλλαγή των συνθηκών στη διεθνή αγορά δικαιώνει όσους επέκριναν την εγκατάλειψη της παραδοσιακής αγροτικής πολιτικής.

Ο ελληνικός αγροτικός τομέας πρέπει να βγει από την περιφρόνηση και την εγκατάλειψη και να αρχίσει να αναπτύσσεται σε νέα ποιοτική βάση, με την παρέμβαση όπου αυτή είναι αναγκαία, του κράτους. Ο κάμπος της Κόνιτσας να ξαναζωντανέψει. Και να γίνει η μεγάλη ελπίδα για το μέλλον των νέων παιδιών της Επαρχίας αντικαθιστώντας την ΞΕΝΗΤΕΙΑ, και τις πίκρες που έχει το κουρμπέτι.

Σημειώνουμε εδώ (για να μην έλθουμε σε σύγκρουση μ' όλα εκείνα που γράψαμε στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ για τα βιοκαύσιμα) ότι την εκτεταμένη πείνα και την αύξηση της τιμής των δημητριακών δεν την δημιουργούν, όπως ισχυρίζονται κάποιοι, τα βιοκαύσιμα. Τα βιοκαύσιμα απλώς προσδοκίες κερδών δημιουργούν σ' αυτούς που ποντάρουν κερδοσκοπικά στα ενεργειακά φυτά, μ' αποτέλεσμα να εκτινάσσονται οι τιμές των αγροτικών προϊόντων. Οι τιμές των δημητριακών μόνον έμμεσα επηρεάζονται από τα βιοκαύσιμα. Παραδείγματα. Η τιμή της Ζάχαρης που είναι βασική πρώτη ύλη βιοκαυσίμων έπεσε. Αντίθετα η τιμή του ρυζιού που μέχρι σήμερα δε χρησιμοποιήθηκε για την παραγωγή βιοκαυσίμων τριπλασιάστηκε μέσα σε λίγους μήνες. Ευθύνες για την πείνα- έλλειψη αγροτικών προϊόντων- που ανέκυψε τελευταία έχουν βασικά η ξηρασία, στην Αυστραλία που μείωσε την παραγωγή κατά 98%. Οι χώρες Κίνα, Ινδία Βραζιλία κλπ που μπήκαν στην παγκόσμια ζήτηση γεωργικών προϊόντων κι ανέβασαν τις τιμές τους. Η αύξηση των τιμών του πετρελαίου Τα παιγνίδια των κερδοσκόπων που δρουν στην παγκόσμια αγορά. Η απαγόρευση εξαγωγής ρυζιού από ρυζοπαραγωγικές χώρες κλπ.

Πληροφοριακά σας γνωρίζουμε ότι ο Παγκόσμιος Οργανισμός Τροφίμων αναφέρει ότι οι αυξημένες τιμές των δημητριακών εφέτος, οδήγησε σε αύξηση της παγκόσμιας παραγωγής των κατά 5%. Ειδικά στη Θεσσαλία η καλλιέργεια των σιτηρών εφέτος είναι αυξημένη κατά 20-30% σε σχέση με πέρυσι. (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 4/5/08).

Συνεχίζεται

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Προσκαλούνται οι απόφοιτοι του Γυμνασίου - Λυκείου Κόνιτσας, σχολικού έτους 1977-78, καθώς και όσοι άλλοι φοίτησαν στο Γυμνάσιο - Λύκειο Κόνιτσας από το σχολικό έτος 1972-73 και μετά, ανεξάρτητα από τη χρονιά αποφοίτησής τους, στο πρώτο αντάμωμα που θα γίνει στις 9-10/08/2008 στην Κόνιτσα.

Θα είναι ευχάριστο και τιμητικό βεβαίως να παρευρεθούν στο αντάμωμά μας και οι σεβαστοί μας καθηγητές και καθηγήτριες, που πραγματικά μας πρόσφεραν γνώσεις και μας δίδαξαν ήθος.

Συνολικά το 1977-78 αποφοίτησαν 69 μαθητές-μαθήτριες· από αυτούς 47 φοίτησαν στο κλασσικό τμήμα του Λυκείου και 22 στο πρακτικό τμήμα.

Το πρόγραμμα είναι το ακόλουθο:

Σάββατο: 9/08/2008

Προσέλευση στην κεντρική πλατεία Κόνιτσας μέχρι την 11η πρωινή.

Επίσκεψη στο Γυμνάσιο-Λύκειο Κόνιτσας.

Μεσημεριανό γεύμα - "τσιπουροκατάλυση" στο κέντρο "Σουρλούκας" στο Βοϊδομάτη.

9 μ.μ. φαγητό-γλέντι στο κέντρο "Πλατανάκια"

Κυριακή: 10/08/2008

Εκκλησιασμός στο μητροπολιτικό ναό του Αγίου Νικολάου· μνημόσυνο για τους εκλιπόντες (συμμαθητές-καθηγητές).

Όσοι επιθυμούν να συνδυάσουν εκκλησιασμό και εξόρμηση στη γραφική χαράδρα Αώου, μπορούν να συγκεντρωθούν στην πέτρινη γέφυρα του Αώου στις 8 π.μ. για πορεία μέχρι τη μονή Στομίου.

12 μ.μ. Συνάντηση στο ξενοδοχείο "Γεφύρι", καφές-αποχαιρετισμός

Σε κάθε απόφοιτο-η του σχολικού έτους 1977-78 θα σταλεί ατομική πρόσκληση. Επίσης θα σταλούν προσκλήσεις κατά το δυνατόν, σε όσους φοίτησαν στον Γυμνάσιο-Λύκειο Κόνιτσας από το 1972-73 και μετά, ασχέτως του χρόνου αποφοίτησης ή τυχόν διακοπής των σπουδών.

Ζητούμε εκ των προτέρων συγγνώμη από όσους τυχόν δεν θα θυμηθούμε· είναι βεβαίως όλοι ευπρόσδεκτοι.

Θα αποσταλούν ακόμη ατομικές προσκλήσεις σε όσους καθηγητές-καθηγήτριες καταστεί δυνατόν.

Για οποιαδήποτε πληροφορία μπορείτε να απευθύνεστε στους:

- 1) Αγόρου Κων/νο, τηλ. 6945295082
- 2) Γιαννάκου Σουλτάνα, τηλ. 2655023611, 2655023237
- 3) Δάλλα Αγλαΐα, τηλ. 2655023316
- 4) Εξάρχου Νικόλαο, τηλ. 6977960965
- 5) Μουλαΐδη Φιλήμονα, τηλ. 2655023611
- 6) Παπαθεμιστοκλέους Φρειδερίκη, τηλ. 2655022591
- 7) Ράπη Λάμπρο, τηλ. 6946096040
- 8) Τέλλη Γιώργο, τηλ. 6972085334
- 9) Τέφο Ανδρέα, τηλ. 6974735593

Ἰδοὺ ἀναβαίνουμεν εἰς... Ὀλυμπόν

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Ο αναγνώστης θα περίμενε να διαβάσει "... εἰς Ἱεροσόλυμα", φράση από το γνωστό τροπάριο, που ψάλλεται με κατάνυξη στην ιερή Ακολουθία, την εσπέρα της Κυριακῆς των Βαΐων. Ο υμνογράφος προΐδεάζει με αυτό τους πιστούς για την ανάβαση του Χριστοῦ με τους Μαθητές του στα Ἱεροσόλυμα για τη γιορτή του Πάσχα, όπου επρόκειτο να δοκιμάσει, αντί χαράς και ευφροσύνης, θλίψη, πόνο, κατατρεγμό, εμπαιγμούς, ραπίσματα και, τελικά, σταυρικό θάνατο στο Γολγοθά από τους αναισχυντους Ἰουδαίους, οι οποίοι ἄλλον Μεσσία ονειρεύονταν και περίμεναν να ἔλθει, και ἄλλον τώρα ἔβλεπαν μπροστά τους.

Ἄλλου, ὅμως, θέλω να στρέψω το λόγο. Κάθε ἄνθρωπος, παντός επαγγέλματος, οἰουδήποτε φύλου, νέος, ηλικιωμένος κ.λ. θα διανύσει τη δική του πορεία και ανάβαση, μέχρις ὅτου φθάσει στο τέρμα της διαδρομῆς και της ζωῆς του. Και μεταβάλλοντας τη φράση του τροπαρίου, μετατρέπω το "εἰς Ἱεροσόλυμα" "εἰς Ὀλυμπόν", που εἶναι το πιο ψηλό βουνό της Ελλάδος (2918 μ.), ενδιαίτημα, κατά τη φαντασία των προγόνων μας, των 12 θεῶν, ματαξύ των οποίων δεσπόζει "ο τερπικέραυνος" Ζεὺς, "πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε", κατά το θεῖο Ποιητή Ὅμηρο.

Ἐξυπακούεται ὅτι μια τέτοια ανάβαση από ορειβάτες στις ουρανογείτονες κορυφές του Ὀλύμπου, απαιτεῖ καλή οργάνωση, ψυχική αντοχή, ακατάβλητο σθένος, θέληση, επιμονή και αισιοδοξία.

* * *

Ἄς μεταφερθούμε, λοιπόν, νοερά, σε μια τέτοια κουραστική ορειβασία, από την οποία οι ορειβάτες πολλά ἔχουν να ωφεληθῶν με την πραγματοποίηση της διακαοῦς επιθυμίας τους.

Ἐφοδιασμένοι με ὅλα τα αναγκαία, ξεκινοῦν νυχτοχάραγα από τους πρόποδες του βουνού για την κατάκτηση της πιο ψηλῆς κορυφῆς. Ἰούλιος μήνας κι ὅλα προμηνύονται ευοίωνα. Ο δρόμος πότε ἴσιος, πότε ανηφορικός και σε πολλά σημεία στενός, δύσβατος κι επικίνδυνος.

Πλούσια ἡ βλάστηση. Λογῆς λογιῶν ἀγριολούλουδα σκορποῦν το μεθυστικό τους ἄρωμα· παντού θάμνοι, κέδρα, πεύκα και ἔλατα, οι ἀκοίμητοι φρουροί του βασιλείου της Φύσης, σιγοτραγουδοῦν με το νχηρό φύσημα και το φοβερό βουπό των κλαδιῶν τους.

Το δάσος ἀρχίζει να ξυπνάει. Ἀγριοπούλια πουργουλίζουν ἀνάμεσα στις φυλλωσιές και τα χαμόκλαδα, ἐνῶ τα κοσσύφια, τινάζοντας τη νυχτερινή δροσιά ἀπό το μελανό τους πέρωμα, πετοῦν στις κορυφές των δέντρων για να

αναπέμψουν πρωινούς μελωδικούς ύμνους στον Πλάστη για το μεγαλείο και την αρμονία της φύσης. Κι όλοι προχωρούν με γέλια, αστεία, πειράγματα και κουβέντες.

Κρυόβρυσες κυλούν τραγουδιστά τα κρυστάλλινα νερά τους κι οι ορειβάτες σταματούν, πού και πού, για ν' απολαύσουν το εξαίσιο θέαμα. Δέντρα πανύψηλα, αιωνόβια, το ένα δίπλα στο άλλο, πάνω στο συναγωνισμό τους ποιο πρώτο θα ξεπεράσει το άλλο στο ύψος, σφιχταγκαλιάζονται μεταξύ τους με τα χοντρά κλωνάρια τους, σ' ένα παράξενο σύμπλεγμα, λες και θέλουν κουλουριασμένα έτσι (χάρμα οφθαλμών), ν' αντισταθούν αδελφωμένα και πιο σίγουρα ("η ισχύς εν τη ενώσει") στο παγερό αγριοβόρι και στις σφοδρές χιονοθύελλες και καταιγίδες.

Εδώ αιότομες χαράδρες, που κρατούν ακόμα χιόνι, εκεί φαράγγια με καταχνιά κι ομίχλη και στο βάθος δαντελωτές βουνοκορφές λογχίζουν τα ουράνια, σα να χορεύουν χειροπιαστές, λουσμένες μέσα στο άπλετο φως και τις λαμπερές ανταύγειες του ήλιου, ο οποίος ήδη είχε ανέβει κάνα δυο τρεις οργυιές ψηλά.

Σε κάποια βρύση τρώνε το ψωμοτύρι τους, ρουφούν με το πλόχερο αχόρταγα νερό και συνεχίζουν την επίπονη πορεία, που γι' αυτούς είναι χαρά και διασκέδαση. Μπροστά τους υψώνεται άλλη βουνοκορφή κι ύστερα άλλη κι άλλη. Εκεί που νόμιζαν πως βρίσκονταν στην

τελευταία, ξαφνικά διαπίστωναν πως έχουν ακόμη αρκετό δρόμο. Όλοι αντέχουν, ανηφορίζουν, αν και ο ιδρώτας "ωσεί θρόμβοι αίματος" αυλάκωνε τα πρόσωπά τους.

* * *

Ο ήλιος έγερνε προς τη Δύση. Ηλιοβασίλημα πέρα μακριά στη Μεσόγειο θάλασσα. Θέαμα πανοραμικό, μαγευτικό, ανεπανάληπτο, ασύλληπτης ομορφιάς και χάρης. Δεν χόρταιναν να βλέπουν τον κοκκινωπό δίσκο του ήλιου να βυθίζεται σιγά-σιγά στην κυανοθάλασσα, σκορπώντας πολύχρωμες δέσμες από θαμπό φως σε ουρανό και πέλαγος.

Τέτοιες εικόνες μαγευτικού ηλιοβασιλέματος δεν άφησαν αδιάφορο και ασυγκίνητο τον ελληνικό λαό, ο οποίος ονόμασε τη δύση του ήλιου "**ηλιοβασίλημα**" και το ρ. "**δύει**" = "**βασιλεύει**", επειδή ο ήλιος σ' αυτό το σημείο της διαδρομής του βρίσκεται στο αποκορύφωμα του μεγαλείου του και της μαγευτικής του ομορφιάς.

Σε λίγο άρχισε να σκοτεινιάζει. Η νύχτα άπλωνε σιγά-σιγά τη μαύρη καλύπτρα σ' όλο τον περίγυρο. Περίπου 500 μ. κάτω από την τελευταία κορυφή, σ' ένα μέρος απάνεμο, άναψαν φωτιά και ξάπλωσαν γύρω της. Οι κουβέντες, οι έντονες εντυπώσεις, οι διάφορες διηγήσεις τους έδιωχναν τον ύπνο. Λαγοκοιμούνταν από την αγωνία τους. Άλλος κουβέντιαζε, άλλος "**συμπούσε**" τη φωτιά, ρίχνοντας ξύλα κι ύστερα ξαναξά-

πλώνε να πάρει κάνα “τροπάρι” ακόμα ύπνο.

Σηκώθηκαν από τα εφτά μεσάνυχτα για να βρεθούν έγκαιρα, βαθιά χαράματα στην κορυφή. Σε λίγο άρχισαν “**να γελούν οι ράχες**”, όπως χαρακτηριστικά λέει ο λαός.

Είναι η ώρα που οι γύρω ράχες και βουνοκορφές αρχίζουν να χάνουν τη σκυθρωπότητα, αγριότητα και το σκοτεινιάσμα και να παίρνουν άλλη όψη, χαρωπή και γελαστή, σα να γελούν στο γλυκοχάραμα, που πλησιάζει. Κι αξίζει να σημειωθεί εδώ, πως ο Ηλιόδωρος (4ος μ.Χ. αι.) αρχίζει το ερωτικό του μυθιστόρημα “**Αιθιοπικά ή τα κατά Θεαγένη και Χαρίκλειαν**” έτσι ακριβώς: “*Ημέρας άρτι διαγελώσης ...*”, δηλ. μόλις άρχισε πριν από λίγο η μέρα να γελά...

* * *

Αλλά ας γυρίσουμε στους ορειβάτες, που έφτασαν κι όλας στην κορυφή. Θέαμα θεσπέσιο ξετυλιγόταν μπροστά τους. Στο βάθος τρεμόσβηναν, σαν αστέρια, τα φώτα της Θεσσαλονίκης και άλλων πόλεων γύρω τους. Ροδίζει στο βάθος το πέλαγος, απ’ όπου αναδύεται σιγά-σιγά ο ήλιος, που “**έκρουξε**” ήδη στις πιο ψηλές κορυφές του Ελλαδικού χώρου. Πανοραμικές εικόνες ασύλληπτης ομορφιάς. Ο πρωινός φιλτραρισμένος κρύος αέρας εισόρμησε βίαια και ορμητικά στα φυλλοκάρδια τους, φούσκωσε τους πνεύμονές τους, σα νά’θελε να τους καθαρήσει από την κάπνα και τα καυσαέρια της πόλης.

Σε αρκετό ύψος πάνω από τα κεφάλια τους πετούσαν, κάνοντας κυκλικές τροχιές και βγάζοντας άγριους κρωγμούς, αρπαχτικά όρνεα, γύπες και σταυραετοί, ενοχλημένοι, ίσως, από την ανεπάντευτη παρουσία τους. Έμειναν αρκετή ώρα εκεί. “**Δεν τους έκανε η καρδιά**” να πάρουν το δρόμο της επιστροφής. Τελικά ξεκίνησαν ευχαριστημένοι, ικανοποιημένοι και χαρούμενοι απ’ όσα είδαν κι απόλαυσαν.

* * *

Καιρός, όμως, είναι να προσγειωθούμε από τα αιθέρια ύψη του Ολύμπου στην καθημερινή σκληρή πραγματικότητα και τα καθ’ ημάς. Πολλά μας διδάσκει η ανθρώπινη ζωή, που μοιάζει με οδοιπορία και ορειβασία, στην οποία θα βρεις δρόμους ευρείς και άνετους, αλλά και ακανθώδεις, δύσβατους, στενά μονοπάτια και επικίνδυνες κακοτοπιές. Θα υπερπηδήσεις τα εμπόδια, για να φθάσεις κατόπιν σε δρόμους πλατείς και ευκολοδιάβατους. Οι Λατίνοι έλεγαν χαρακτηριστικά ότι μπορεί κάποιος να φθάσει στα ένδοξα διαμέσου στενών δρόμων και δυσκολιών. “**Ad augusta per angusta**”. Αλίμονο σ’ εκείνον που θα σταματήσει μπροστά στο πρώτο εμπόδιο. Η πρόοδος καθίσταται αδύνατη. Τυχόν οπισθοδρόμηση ισοδυναμεί με αποτυχία. Πρέπει να διαθέτει, όπως ο ορειβάτης, αδάμαστη θέληση, άκαμπτο πείσμα, ψυχική αντοχή, ακατάβλητο θάρρος, επιμονή κι αισιοδοξία. Σήμερα πολλοί θέλουν να φθάσουν ψηλά με όσο το δυνατό

λιγότερη προσπάθεια. Να μην κουραστούν, να μην ιδρωκοπήσουν. Ο-επικός ποιητής Ησίοδος (750-700 π.Χ.) συμβουλεύει: **“Της δ’ αρετής ιδρώτα θεοί προπάρουθεν (=μπροσιά) έθηκαν”** (Έργα και Ημέραι, στίχ. 289).

Σήμερα πολλοί θέλουν να πετύχουν στη ζωή τους και ν’ ανέβουν ψηλά χωρίς σοβαρή προσπάθεια, στηριζόμενοι στα μέσα, στις γνωριμίες και τις πλάτες άλλων. Γνωστός ο μύθος με τον αετό, που όταν είδε το σάλιαρο δίπλα του, στην απρόσιτη άκρη του βράχου, τον ρώτησε πως ανέβηκε τόσο ψηλά. **“Γλείφοντας και με το σάλιο μου”** απάντησε. Αγρίεψε ο αετός, τον άρπαξε με το ράμφος και τον πέταξε στο κενό.

Διάβασα αυτές τις μέρες στον Τύπο ότι επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων μετέφρασε διδακτορική διατριβή ενός Γερμανού και την παρουσίασε ως δικό του βιβλίο, με σκοπό την προαγωγή του. Στα ΤΕΕ Άρτας, έγγραφαν πρόσφατα οι εφημερίδες, είχε στηθεί φάμπρικα πλαστών πτυχίων, που τα αγόραζαν οι σπουδαστές. Και μη χειρότερα!

Όλα, λοιπόν, έτοιμα, χωρίς προσπάθεια, χωρίς κόπο. Να δουλέψουν άλλοι. Έτσι ισχύει και εδώ ο λόγος του Θουκυδίδη (Α, 20): **“Ούτως αταλαίπωρος τοις πολλοίς η ζήτησις της αληθείας και επί τα ετοίμα μάλλον τρέπονται”**, δηλ. τόσο επιπόλαια (ξένοιαστα) οι περισσότεροι

ασχολούνται με την αναζήτηση της αλήθειας και στρέφονται μάλλον προς τα έτοιμα.

* * *

Ο Ξενοφών (430-350 π.Χ. περίπου) επισημαίνει στα Απομνημονεύματα (2,1,28): **“Των γαρ όντων αγαθών και καλών ουδέν άνευ πόνου (=κόπου) και επιμελείας οι θεοί διδάσιν ανθρώποις”**.

Ας συνειδητοποιήσουν όλοι εν γένει (μαθητές, φοιτητές, αθλητές, νέοι επιστήμονες κ.λ.) ότι για την πραγμάτωση ενός ευγενούς σκοπού, υψηλού στόχου κ.λ. χρειάζεται μόχθος, κόπος, θέληση, προσπάθεια και σοβαρή προετοιμασία και μελέτη.

Κάθε επιτυχία, όσο μικρή κι αν είναι, δημιουργεί αυτοπεποίθηση, τονώνει τον άνθρωπο και τον παροτρύνει για άλλες επιτυχίες. Σ’ έναν π.χ. αγώνα δρόμου εξ ίσου αξιέπαινος είναι και εκείνος, που με τις όποιες δικές του δυνάμεις, ετερμάτισε τελευταίος. Σε όλους τους τομείς καθένας ας στηρίζεται στις δικές του ικανότητες και γνώσεις, στη δική του προσωπική αξία. Όχι σε τρίτους, όχι σε δεκανίκια άλλων. Κι όσο προχωρήσει. Το λέει καθαρά ο ποιητής:

*Δεν θέλω του κισσού το πλάνο ψήλωμα
σε ξένα ανασυλώματα δεμένο.*

*Ας είμαι ένα καλάμι, ένα χαμόδεντρο,
μα όσο ανεβαίνω, μόνος ν’ ανεβαίνω.*

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΕΣ ΔΙΑΚΡΙΘΕΝΤΕΣ ΣΤΑ ΕΤΗ 1894-1901

Επιμέλεια: Χ.Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Οι ειδήσεις που παρουσιάζονται παρακάτω προέρχονται από την αθηναϊκή εφημερίδα “Φωνή της Ηπείρου” των ετών 1894-1906. Αφορούν σε πρόσωπα καταγόμενα από την επαρχία μας, τα οποία θεωρήθηκαν από την εφημερίδα ως αξιόλογα για την δραστηριότητά τους, ή και το ήθος τους. Ο αναφερόμενος σε μία από αυτές Κεμάλ μπέης ήταν πιθανότατα συγγενής του Κονισιώτη ποιητή Ναμίκ Κεμάλ (για τον οποίο έγραψε ο Ι. Λυμπερόπουλος στην “Κόνιτσα”, τχ. 84/1999). Στο τέλος προστίθεται είδηση που είχε συνταχθεί από τον Κονισιώτη Θωμά Χατζή και είχε δημοσιευθεί στην αθηναϊκή εφημερίδα “Ο Πύρρος”.

Απεβίωσε εν Κονίτση ο Δημήτριος Γενεράλης εν τη ακμή της δράσεώς του, άγων το 35 έτος. Ήλκεν το γένος εξ Αρτσιστής, εξ επιφανούς οικογενείας. Προ δύο ετών προσεβλήθη υπό ανιάτου νόσου, κατά της οποίας μάταιοι απέβησαν η δαψιλής ιατρική συνδρομή και οι περιθάψεις της ατυχούς συζύγου, της διακρινομένης εν Κονίτση δια την φρόνησιν αυτής, ήτις επεδείξατο σπανίαν συζυγικήν αφοσίωσιν (6-1-1894).

Ο εκ ηπογοντισικού του Πωγωνίου της Ηπείρου μαθητής της δ΄ τάξεως του γυμνασίου Καρδίτσης κ. Ιω. Κ. Γατσόπουλος, αδελφός του εν Καρδίτση αρτοποιού Σπυρίδωνος και του εν Σκόδρα ταγματάρχου κ. Νικολάου Γατσοπούλου, εξεφώνησεν, επί τη εορτή των τριών Ιεραρχών εν των αυτόθι μητροπολιτικώ ναώ, λόγον εύγλωτον και εκτενή, απέσπασε δε τα συγχαρητήρια απαξάπαντος του εκκλησιαζομένου πλήθους. Εις ταύτα ενούμεν και τα ημέτερα, ευχόμενοι τω νεαρώ Ηπειρώτη τα βέλτιστα εν τω σταδίω των γραμμάτων προς όφελος της κοινής πατρίδος (11. 2. 1894).

Υπό αισίους οινούς ετελέσθησαν εν Κονίτση, εν μέσω κύκλου συγγενών και φίλων, εν άκρα φαιδρότητι, οι αρραβώνες τους κ. Ι. Β. Πασχάλη, ανεψιού του εν Ιωαννίνοις τραπεζίτου κ. Δημ. Χαρισιάδου, μετά της δια πολλών προτερημάτων πεπροικισμένης πολυφέρνου δεσποινίδος Αννέτας Ν. Αδαμαντίδου (1.4.1894).

Εν Ιωαννίνοις ετελέσθησαν οι γάμοι του εξ επιφανούς οικογενείας της Κονίτσης Σουλειϊμάν εφένδην Αχμέτ μετά της θυγατρός του εκ των προκρίτων των Ιωαννίνων Σεκκή εφένδην (24.6.1894).

Ο εν Τρικκάλοις εγκατεστημένος έγκριτος έμπορος κ. Βασ. Βέργος, εκ Κονίτσης, ετέλεσεν τους αρραβώνες αυτού μετά της ευ ηγμένης και πολυφέρνου δε-

σποινίδος Κ. Ι. Καραμάνου εκ Δρακιάς του Βώλου (30.9.1894).

Μετά πολλής ευχαριστήσεως πληροφορούμεθα ότι ο εκ Κονίτσης ιατρός κ. Δ. Ρόκκας, διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Μομπελιέ και της Ιατρικής Σχολής των Παρισίων, υποστάς προ ημερών ενώπιον της εν Βουκουρεστίω εξεταστικής επιτροπής την νενομισμένην δοκιμασίαν, έτυχε παμψηφεί και μετ' επαίνων παρά των κ.κ. καθηγητών του Ρωμανικού Πανεπιστημίου της αδείας του μετέρχεσθαι εν Ρωμανία τον ιατρόν.

Ο κ. Δ. Ρόκκας, υπό την μετριοφροσύνην του οποίου κρύπτεται πραγματική αξία, τυγχάνει των σπανίων εκείνων επιστημόνων προς ους αποβαίνει περιπτώσ πας έπαινος (2.12.1894).

Όλοι γνωρίζουν τον Θωμά Χατζή, πρώην υπάλληλον εν τω δημαρχίω, εκ Κονίτσης καταγόμενον και πάντοτε αφιλοκερδώς υπέρ της φιλανθρωπικής των Ηπειρωτών αδελφότητος εργαζόμενον. Από της απολύσεώς του, προσήλθεν εις το εφετείο και υπέστη εξετάσεις δικαστικού κλητήρος ενώπιον τριών εφετών. Διεκρίθη δε μεταξύ των εξεταζομένων και επέσυρε θαυμασμόν των εφετών δια τας γνώσεις αυτού (21.4.1895).

Τον παρελθόντα μήνα οι κάτοικοι Κονίτσης προέπεμψαν εις την τελευταίαν αυτού κατοικίαν τον Δημήτριον Ηγουμενίδην, έγκριτον μέλος της κοινότητος, χρήσιμον έτι δια τε την οικογένειαν αυτού, ως και δια την πατρίδα του, ήτις δια του θανάτου αυτού υφίσταται δυσαναπλήρωτον απώλειαν. Σύμπαντες οι συμπολίται του, τιμώντες την μνήμην αυτού, συνήλθον ίνα δώσωσι το τελευταίον ασπασμόν υπό το κράτος μεγίστης θλίψεως, διότι ο Δημ. Ηγουμενίδης ην πεπροικισμένος υπό πολλών και καλών αρετών. Κατώρθωσε δια της φιλοπονίας και φιλομαθείας να πορισθή γνώσεις ικανάς, ούτως ώστε και μεταξύ των λογίων η γνώμη αυτού ην σεβαστή και εν ταις δημοσίαις συνελεύσεσι της κοινότητος Κονίτσης αείποτε σχεδόν επεκράτει η γνώμη αυτού. Διέκρινεν ιδίως αυτόν ευστάθεια χαρακτήρος, θετικότης και ανεξαρτησία φρονήματος. Εγεννήθη εκ πατρός Παπαχρήστου και εχημάτισε γραμματεύς του Τζαβίτ πασά εν τη επαρχία Αργυροκάστρου, εν η πολλάς παρέσχεν υπηρεσίας, βραδύτερον δε αρχιγραμματεύς της μητροπόλεως Ιωαννίνων. Επικηδείους λόγους εξεφώνησαν οι κ.κ. Αριστ. Πατέρας και Παπακώστας (30.6.1895).

Ο κ. Αριστοτ. Πατέρας διωρίσθη σχολάρχης του εν Καλαρρύταις ελληνικού σχολείου (22.3.1896).

Τελευταίσας, εκηδεύθη ο Απόστολος Στράτος εις ηλικίαν ώριμον. Εκ Βούρμπιανης

καταγόμενος, εγκατεστάθη προς ετών εις Αθήνας και ανελάμβανε την εκτέλεσιν διαφόρων δημοσίων και ιδιωτικών έργων, διακρινόμενος πάντοτε δια την ακρίβειαν, σταθερότητα και τιμιότητα περί την εκτέλεσιν των έργων αυτού, προς τα οποία επεσύρето η προσοχή και αυτών των περί τα τοιαύτα επιστημονικώς μορφωθέντων (14.6.1896).

Αφίκετο εκ Βουκουρεστίου και απέρχεται εις Μόλιστα ο κ. Ζήσης Κ. Ξυνός, μετά χαράς δε εκαιρέτισαν αυτόν άπαντες οι εν Αθήναις φίλοι και συμπατριώται. Η “Φωνή της Ηπείρου” επιλαμβάνεται της ευκαιρίας όπως χαιρετήση ευφροσύνως τον καλόν πατριώτην και συγχαρή αυτόν δι’ ο πάντοτε επιδεικνύει ενδιαφέρον υπέρ των συμφερόντων της ιδιαίτερας αυτού πατρίδος και υπέρ παντός άλλου κοινού και εκπαιδευτικού σκοπού (20.3.1898).

Ο εκ Κονίτσας τελειόφοιτος της ιατρικής Βασ. Καζνιέρης, υποστάς ευδοκίμως ενώπιον του συλλόγου των καθηγητών της ιατρικής την νενομισμένην επί διδακτορία δοκιμασίαν, ηξιώθη του επιζήλου βαθμού “άριστα”. Απήντα ευστοχώτατα εις άπαντα τα πολύπλοκα ζητήματα άτινα επροτάθησαν, εκπλήξας τους περισταμένους ακροατάς και αποσπάσας τα θερμά συγχαρητήρια των κ.κ. καθηγητών. Εδικαίωσεν ούτω την υπέρ αυτού σχηματισθείσαν γνώμην, ως όντος γνωστού εις άπασαν την Αθηναϊκήν κοινωνίαν και εκ των ποιημάτων αυτού, άτινα κατεχώρησεν εις διαφόρους εφημερίδας και εκ του τελευταίου έργου του, του πλήρους χάριτος “ο ψευτοπόλεμος” (15.5.1898).

Αφίκετο εκ Τρικκάλων ο κ. Μιλτιάδης Κουτσούκης, τελειόφοιτος της ιατρικής, και ανεχώρησε δια Σταρίσανην (23.6.1900).

Ανεχώρησε δια Κόνιτσαν ο κ. Αρίστιππος Αδαμαντίδης, τελειόφοιτος της ιατρικής (29.4.1901).

Προ τινος απεβίωσεν ο διοικητής Πρεβέζης Ριζά πασάς, προς αντικατάστασίν του δε διωρίσθη ο Περτέφ Βέης εκ Κονίτσας, άλλοτε καϊμακάμης Φιλιππιάδος, και μετέβη ήδη εις την θέσιν του. Ο Περτέφ βέης είνε εγγράμματος και πολύ νοήμων, αλλά κατά την εποχήν καθ’ ην ήτο αυτώ ανατεθειμένη η διοίκησης της επαρχίας Φιλιππιάδος πολλάκις ελάβομεν αφορμήν να επικρίνωμεν τας πράξεις του και τας αυθαιρέτους εν γένει ενεργείας του. Συνεπεία δε τούτου ο τότε διοικητής Ιωαννίνων Χιβζή πασάς υπέβαλεν έκθεσιν εις υπουργείον και μετετέθη εκ Φιλιππιάδος. Αφήκεν ουχί καλώς αναμνήσεις της διοικήσεώς του τότε αλλά νυν, επανερχόμενος ουχί πλέον ως καϊμακάμης αλλά μουτεσαρίφης Πρεβέζης, τουτέστι με αξίωμα μεγαλύτερον, έχει καθήκον να διοικήση ουχι ως τις τύραννος και βάρβαρος αλλ’ επιεικώς ως πιστός

τηρητής των νόμων του Κράτους και προσιάτης των αδικουμένων και αναξιοπαθόντων κατοίκων. Επιβάλλεται δε η τοιαύτη διοίκησης εις τον Πεφτέφ, καθότι και αυτός είνε τέκνον της Ηπείρου και δεν πρέπει να λησμονή ότι διοικει αδελφούς του διαφέροντας μόνον κατά την θρησκείαν. Ημείς, εάν συναντήσωμεν αυτόν εν τη διοικήσῃ του δίκιον, αυστηρόν και επιεική ενταυτώ, δεν θα δυσκολευθώμεν να τω αποδώσωμεν τον προσήκοντα έπαινον (20.10.1900).

Τον εν Πιραιεί σεβαστόν ημών φίλον κ. Αθ. Πετρίδην επεσκέφθη προ της εξ Αθηνών αναχωρήσεως του Κεμάλ Βέης και συνωμίλησε μετ' αυτού περί διαφόρων φιλολογικών ζητημάτων αφορώντων την Ήπειρον και Αλβανίαν. Παρά του κ. Πετρίδου έμαθεν ο Κεμάλ ότι πράγματι η οικογένεια αυτού είναι κλάδος πράγματι αλβανικός εκ Βυζαντίου έλκων την καταγωγήν και ουχί εξ Ικονίου δηλ. εκ Τούρκων, ως αναφέρεται εις τινας ιστορικούς. Ο Κεμάλ πολύ ευχαριστήθη ότι και ιστορικώς αποδεικνύεται ότι η οικογένεια αυτού δεν κατάγεται εξ Ικονίου. Εθεώρει το ζήτημα τούτο, ως είπεν, εφιάλτην όστις επέζε την καρδίαν του (9.6.1900).

Απεβίωσεν εν Κονίτση (της Ηπείρου) προ ημερών η Σεβαστή δέσποινα Ελπίς, σύζυγος του μακαρίτου Ιωάννου Πρίγκου και μήτηρ της χήρας κ. Αμαλίας (συζύγου του άληστον την μνήμην καταλιπόντος Αναστασίου Γάζη) και του εν Αδά Παζάρ της Μικράς Ασίας εξασκούντος το ιατρικόν επάγγελμα κ. Κωνσταντίνου Ιωαν. Πρίγκου (26.1.1901).

Εις εκ των 23 των γενομένων θύματα της Ρωμουνικής λύσσης, της Δακικής αγριότητος, ο εκ Κάτω Κανίτσης κ. Κωνσταντίνος Γεωργιάδης αφίκετο χθές. Ακούσατε και φρίξατε τι κατηγορητήριον απηγγέλην εκ των Ρωμουνικών αρχών κατά του κ. Γεωργιάδου. Επειδή είσθε κ. Γεωργιάδη εναντίον της εξωτερικής πολιτικής της Ρουμανίας, επειδή εις σωματεία έδοτε συνδρομάς δια να φονεύωνται οι αδελφοί μας Ρωμούνοι, δια τούτο εντός 24 ωρών να εγκαταλείψητε το Ρωμουνικόν έδαφος. Ο κ. Κ. Γεωργιάδης, Ηπειρώτης έλλην ακραιφνης, τέκνον ευγενές της Κονίτσης τιμών την γενέτειράν του, απήντησεν ότι αισθάνεται καθήκον κατά τας δυνάμεις του παν το ελληνικόν να υποστηρίξει, το εθνικόν, το εκπολιτιστικόν, ουχί και εκείνα, άτινα αδίκως αποδίδουσιν αυτώ οι Ρωμούνοι. Τοιαύτη η απάντησις του όντως έλληνος Ηπειρώτου κ. Γεωργιάδου, του από της χθες καταφθάσας και εν μέσω των σημπολιτών του όντος, εν μέσω ομοεθνών του, του μετά ψυχραιμίας εκφραζομένου δια τας πολλές υλικάς ζημίας του. Θ.Γ.Χ. (εφημ. "Ο Πύρρος" 18.5.1906).

ΚΕΝΤΡΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος

Με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας Περιβάλλοντος (5 Ιουνίου 2008), το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (ΚΠΕ) Κόνιτσας, διοργάνωσε την προηγούμενη εβδομάδα δύο εκδηλώσεις, τη μία στην Κόνιτσα και την άλλη στα Γιάννενα.

Στην πρώτη, που έγινε στην πλατεία Γραβίτσια της Κόνιτσας την Τρίτη 3 Ιουνίου 2008, τα 3 Δημοτικά Σχολεία (1ο, 2ο και 3ο) της πόλης παρουσίασαν εικαστικά έργα τους που φιλοτέχνησαν στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς και δείχνουν την αυξανόμενη ευαισθητοποίηση των μαθητών αλλά και των δασκάλων τους για την προστασία του περιβάλλοντος. Ζωγράρισαν επί τόπου τις ανησυχίες τους με χρώματα και φύτεψαν λουλούδια. Η εκδήλωση έγινε αφορμή να καθαριστεί και να διαμορφωθεί από το Δήμο Κόνιτσας η συγκεκριμένη πλατεία.. Η παρουσία εκπροσώπων του Δήμου και η βοήθεια που προσέφεραν οι κάτοικοι της γειτονιάς δείχνει το δρόμο που πρέπει να βαδίσει η περιβαλλοντική εκπαίδευση, την ανάγκη δηλαδή να συνδεθεί με την τοπική και την ευρύτερη κοινωνία.

Η δεύτερη εκδήλωση οργανώθηκε από το ΚΠΕ Κόνιτσας στο πάρκο Λιθαρίτσια στα Γιάννενα σε συνεργασία με τον Υπεύθυνο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευ-

σης Αίθμιας Εκπ/σης Ιωαννίνων και 11 Δημοτικά Σχολεία της πόλης των Ιωαννίνων και γειτονικών δήμων. Συμμετείχαν τα Δημοτικά Σχολεία: 7ο, 8ο, 9ο, 10ο, 17ο, 27ο και 2ο Πειραματικό Ιωαννίνων, 1ο και 3ο Ανατολής, Μονοδενδρίου και Σταυρακίου. Οι μαθητές με τους δασκάλους τους είχαν αναλάβει κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς προγράμματα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης τα οποία παρουσίασαν το πρωί της Πέμπτης, 5 Ιουνίου 2008, μπροστά σε μαθητές, γονείς, εκπροσώπους της Εκπαιδευτικής ηγεσίας του Νομού και της Περιφέρειας Ηπείρου. Με εικαστικές δημιουργίες, φωτογραφίες, θεατρικά δράματα, χορό, τραγούδι και ζωγραφική από κοινού σε ένα τεράστιο πανώ, οι μαθητές χάρηκαν την ενασχόλησή τους με τα περιβαλλοντικά θέματα. Άφησαν επίσης την αίσθηση ότι απολαμβάνουν τέτοιου είδους βιωματικές δραστηριότητες οι οποίες πρέπει να επεκταθούν στην εκπαίδευση και να γίνουν πιο ουσιαστικές για δύο λόγους: και για την προστασία του περιβάλλοντος και για την αλλαγή που μπορούν να φέρουν στη σχολική ζωή, αν αυτή συνδεθεί με την κοινωνία για την εξυπηρέτηση πραγματικών στόχων, περιβαλλοντικών και άλλων.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

Την Τετάρτη το απόγευμα, 11 Ιουνίου 2008, το Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κόνιτσας σε συνεργασία με το Δήμο Κόνιτσας, το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Κόνιτσας, την Κοινότητα Δίστρατου, την Πυροσβεστική Υπηρεσία Κόνιτσας, το Δήμο Μαστοροχωρίων και το Δασαρχείο Κόνιτσας, διοργάνωσε στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Κόνιτσας ημερίδα για ενημέρωση και συζήτηση με στόχο την πρόληψη και καταστολή των πυρκαγιών στο δάσος.

Καλεσμένοι και ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Κόνιτσας, Υποπυραγός κ. Τσιώπος Κων/νος και ο Δασολόγος ερευνητής στο Εθνικό Ινστιτούτο Δασικών Ερευνών κ. Κωνσταντινίδης Παύλος. Τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν πολύ παραστατικά από τους δύο εισηγητές προκάλεσαν μεγάλο ενδιαφέρον στους παρευρισκομένους, καθώς ανέτρεψαν μύθους που όλοι μας είχαμε στο μυαλό μας σχετικά με:

- την πρόληψη και την αντιμετώπιση των πυρκαγιών στο δάσος

- την αναδάσωση και την όχι πάντοτε αναγκαία εφαρμογή της μετά από φωτιά, με την προϋπόθεση να προστατεύονται οι καμένες εκτάσεις και να αφήνεται η φύση να αναγεννηθεί μόνη της

- τη χρήση τεχνικών κατάσβεσης που χρησιμοποιούνται με επιτυχία σε ολόκληρο τον κόσμο, ενώ στην Ελλάδα θεωρούνται απαράδεκτες,

- τις δυνατότητες να υπάρξει αποτελεσματική αντιμετώπιση των πυρκαγιών στο δάσος, αν στηρίζεται στην επιστημονική γνώση που παράγεται στη χώρα μας.

• την αναγκαιότητα να ανατεθεί σε έναν Ενιαίο Φορέα Δασοπυρόσβεσης η συνολική ευθύνη στα πλαίσια μιας εθνικής στρατηγικής για τη διαχείριση των δασών κ.ά.

Η συζήτηση που ακολούθησε, με συντονιστή την Υπεύθυνη του Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Κόνιτσας κα Τσούβαλη Αικατερίνη, έγινε

μέσα σε ένα πνεύμα που χαρακτηρίζονταν από ανοιχτό μυαλό και από τη διαπίστωση της ανάγκης για συνεργασία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των υπηρεσιών που εμπλέκονται στην διαχείριση του δάσους. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν θίχτηκαν τα κακώς κείμενα στο χώρο της δημόσιας διοίκησης αλλά και η αδιαφορία της νεοελληνικής κοινωνίας να συνδράμει το έργο της διοίκησης, φαινόμενα οπωσδήποτε αλληλεξαρτώμενα.

Διαπιστώθηκε η ανάγκη να στηριχτεί το έργο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, αντί να κατηγορείται άδικα, τη στιγμή που εκτελεί ένα δυσανάλογο μεγάλο έργο σε σχέση με τις ελλείψεις της σε προσωπικό, τις απλήρωτες ημέρες εργασίας και τα ελλείμματα μέσα. Ακόμα, ότι από τη στιγμή που έχει την ευθύνη της φύλαξης του δάσους αλλά και της κατάσβεσης πυρκαγιών σ' αυτό, πρέπει να ενισχυθεί το έργο της μέσω της καλλιέργειας της ιδέας μιας πολύ πιο συμμετοχικής κοινωνίας. Οι πρωτοβουλίες των εθελοντών πολιτών όμως θα πρέπει να στηρίζονται στη γνώση, γιατί διαφορετικά μπορούν να προκαλέσουν ζημιά.

Ελπιδοφόρο ήταν το γεγονός ότι

συμμετείχαν, εκτός από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα, ο Αντιδήμαρχος Δήμου Κόνιτσας κ. Παρασκευάς, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Μαστοροχωρίων κ. Σίμος, ο Πρόεδρος της Κοινότητας Διστράτου κ. Παγανιάς πολλά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Κόνιτσας, των Δημοτικών Διαμερισμάτων του Δήμου Κόνιτσας, ο εκπρόσωπος του Δασαρχείου Κόνιτσας κ. Χατζηρούμπης, εκπαιδευτικοί, εκπρόσωποι φορέων και απλοί πολίτες, οι οποίοι ελπίζουμε ότι θα μπορέσουν να επηρεάσουν την πορεία των πραγμάτων που πρέπει να γίνουν, σε τοπικό τουλάχιστον επίπεδο, προς τη σωστή κατεύθυνση.

Οι εκπαιδευτικοί του ΚΠΕ Κόνιτσας:

Τσούβαλη Αικατερίνη

Νάσου Μαριάννα

Σούζου Αριστέα

Ζαλοκώστα Μαρία

Αλεξίου Γιώργος

Ζιώγου Ευφροσύνη

Ντάγκας Παντελής

Λώλου Μαρία

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Στις 19/6 πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Κούσιου ιδρύματος έκθεση πινάκων των τμημάτων γυναικών και παιδιών. Την έκθεση επισκέφτηκαν αρκετοί Κονιτσιώτες, μικροί και μεγάλοι, που θαύμασαν τα καλλιτεχνικά δημιουργήματα.

Στη χρονική περίοδο 2007-2008 η οποία είναι η πέμπτη από τότε που άρχισε να λειτουργεί το τμήμα μικρών παιδιών ηλικίας 5-7 ετών, στη Σχολή μαθαίνουν όχι μόνο να ζωγραφίζουν, αλλά διδάσκονται και διάφορες τεχνικές με διάφορα υλικά καθώς και γραμμικό, τεχνικό και αρχιτεκτονικό σχέδιο.

Υπεύθυνη του τμήματος είναι η κ. Βιταλίνα η οποία κατάγεται από την Ουκρανία και είναι παντρεμένη στην Κόνιτσα με το Νίκο Κυριζόγλου. Είναι πυχιούχος του Κρατικού Παιδαγωγικού Πενεπιστημίου Ουκρανίας και έχει αναγνωρισθεί από το ΔΟΑΤΑ της Ελλάδας ως ισότιμο της Σχολής Κα-

λών Τεχνών του Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσ/νίκης.

Στη διάρκεια του σχολ. έτους 2007-2008 οι μαθητές, παιδιά και γυναίκες, ασχολήθηκαν με διάφορες τεχνικές και υλικά, όπως κάρβουνο, νερομπογιές, τέμπερες, ξυλομπογιές, λαδομπογιές, παστέλ, πηλό, υλικά της φύσης κ.ά.

Με τη ζωγραφική έχουν σχέση πολλά επαγγέλματα καθώς και με το σχέδιο. Βοηθάει στη γενικά ανάπτυξη του χαρακτήρα των παιδιών, τους εξάπτει τη φαντασία, όχι μόνο να βλέπουν με διαφορετικά μάτια τον κόσμο γύρω τους, με τις ομορφιές του στα χρώματα, στα σχήματα, στις κινήσεις της Φύσης, αλλά και να αποκτούν πολλές ικανότητες και δεξιότητες που θα τους χρειαστούν στο μέλλον.

Πιστεύω ότι η συνέχεια θα είναι ακόμα καλύτερη και η συμμετοχή τόσο των παιδιών, όσο και ενήλικων θα είναι μεγαλύτερη και θα πρέπει να υποστηρίζεται από το Δήμο.

Γ.Λ.

Μαστοροχώρια

(Αναδημοσίευση από το ενημερωτικό φυλλάδιο
του Δήμου Μαστοροχωρίων)

Δροσοπηγή

Πλαγιά

Τα Μαστοροχώρια εκτείνονται στο βόρειο τμήμα του Νομού Ιωαννίνων και καταλαμβάνουν έκταση 271.160 στρεμμάτων που αντιπροσωπεύει ποσοστό 5% περίπου των συνολικών εκτάσεων του Νομού Ιωαννίνων. Χτισμένα δεξιά και αριστερά του Σαραντάπορου ποταμού φτάνουν μέχρι τις παρυφές του Γράμμου, στα Ελληνο-Αλβανικά σύνορα. Η περιοχή ορίζεται από τους συμπαγείς όγκους του Γράμμου (2.520μ) και των Αρένων (2.192μ) στα βόρεια, του Σμόλιγκα

(2.630μ) και της Γύφτισσας (1.752μ) ανατολικά, του Κάμενικ (2.041μ) και του Γκόλιου (1.934μ) στα δυτικά.

Ο Δήμος Μαστοροχωρίων συνορεύει με το Δήμο Κόνιτσας, τις Κοινότητες Φούρκας, Αετομηλίτσας (Νομός Ιωαννίνων), Κοινότητα Αρένων (Νομός Καστοριάς) και την Αλβανία (επαρχία Κολωνίας). Αποτελείται από δώδεκα (12) διαμερίσματα με έδρα την Πυρσόγιαννη και έχει 2.072 κατοίκους (απογραφή του 2001).

Η ιστορική τούς αφετηρία ανάγεται στο 16ο αιώνα, εποχή συνεχών πληθυσμιακών ανακατατάξεων. Μέσα από την γεωργοκτηνοτροφία της αυτάρκειας, ανέπτυξαν σημαντικές τεχνικές εξειδίκευσης. Μαστόροι της πέτρας περιώνυμοι, μοναδικοί στην ξυλογλυπτική και την αγιογραφία, συνέβαλαν

στην ανάπτυξη ενός ιδιαίτερου τοπικού πολιτισμού. Μαστοροχώρια ήταν η Βούρμπιανη, το Πληκάτι, οι Χιονιάδες, το Ασημοχώρι (Λισκάτσι), ο Γοργοπόταμος (Τούρνοβο), η Οξυά (Σέλση), η Πυρσόγιαννη, η Καστάνιανη, η Λυκόρραχη (Λούψικο), η Θεοτόκος (Φετόκο), η Δροσοπηγή (Κάντσικο), η Λαγκάδα (Μπλίζγιαννη), η Πλαγιά (Ζέρμα), ο Πύργος (Σιράτσιανη), η Αγία Παρασκευή (Κεράσοβο), ο Αμάραντος (Ίσβορος), η Πουρνιά (Σταρίτσανη), το Γαναδιό, η Μόλιστα (Μεσαριά), το Μοναστήρι (Μποτσιφάρι), η Αγία Βαρβάρα (Πλάβαλη), η Πυξαριά (Μπλιθούκι), η Τράπεζα (Βράνιστα), ο Νικάνορας (Κορτίνιστα), η Πηγή (Πεκλάρι) και το Ελεύθερο (Γκριζμπάνι). Από τα γειτονικά μας Βλαχοχώρια, μαστόρους σε περιορισμένο αριθμό έβγαλε μόνο η Φούρκα.

Εδώ και περισσότερο από τρεις αιώνες οι μαστόροι ταξιδεύουν σε κάθε γωνιά της ελληνικής επικράτειας και σε όλη τη Βαλκανική χερσόνησο. Από τα τέλη του 19ου αιώνα επιχειρούν τολμηρά και υπερπόντια ταξίδια: Αίγυπτος, Σουδάν, Αιθιοπία, Κογκό, Ταγκανίκα, Περσία, παραλιακή Τουρκία (Σμύρνη, Προύσα, Ζουγκουλδάκ), Ρωσία (Ιρκού-τσκ, Βλαδιβοστόκ), Γαλλία και Αμερική. Οι μαστόροι οργανωμένοι σε ομάδες (μπουλούκια), με ά-

γραφους αυστηρούς κανονισμούς και ιεραρχία μετακινούνταν σε διάφορες περιοχές κατασκευάζοντας κάθε είδους κτήρια: γεφύρια, σχολεία, εκκλησίες, караβάν σαραγία, τζαμιά, χαμιάμ, αρχοντικά, φάρους, μύλους, λιοτρίβια. Τα δρομολόγιά τους έχουν ιδιαίτερη σημασία, γιατί ικνηλατούν τόσο την επίδραση της ντόπιας τεχνικής, όσο και τις ξένες επιρροές που έφερναν πίσω οι μαστόροι.

Έκτιζαν με ήθος, φιλότιμο και γνώση και θεμελίωσαν μια γηγενή αρχιτεκτονική. Αξιώθηκαν να γίνουν μύθος και δημοτικό τραγούδι. Η τεχνική των μαστόρων βασίζεται σε μια βαθιά γνώση της αντοχής και της ομορφιάς των υλικών και σε μια κρυφή πίστη για την ιεροτελεστία, την απαράγραπτη σειρά των πραγμάτων στην κατασκευή. Τα έργα τους σκορπισμένα επί αιώνες σε χώρες μακρινές και τόπους κοντινούς, μιλούν από μόνα τους για τις αρχιτεκτονικές τους αρετές, την καλλιτεχνική αξία και αποτελούν εφόδιο για την αισθητική μας μόρφωση.

ΓΡΑΜΜΟΣ - ΑΡΕΝΕΣ:

Η ΑΓΝΩΣΤΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Ο συνδυασμός της ποικιλομορφίας του ανάγλυφου, των ιδιαίτερων γεωλογικών σχηματισμών, του ποταμού Σαραντάπορου με τα παρακλάδια του

Βουρμπιανίτικο, Πιστίλιαπη και Λουσιώτικο (Ντιβόϊκα - Λυγερή) δημιουργεί τοπία, στολίδια μιας ξεχωριστής ομορφιάς.

ΑΡΕΝΕΣ

Η ενότητα Πάνω και Κάτω Αρένες και το διπλανό Μπουχέτσι (εντυπωσιακοί ορεινοί όγκοι με κάθετες ορθοπλαγιές που ξεχωρίζουν πάνω από ώριμα δάση οξυάς) - Λίμνη Μουτσιάλια και Βρύση Τρακοσιάρα.

ΤΟ ΑΛΠΙΚΟ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΟΥ

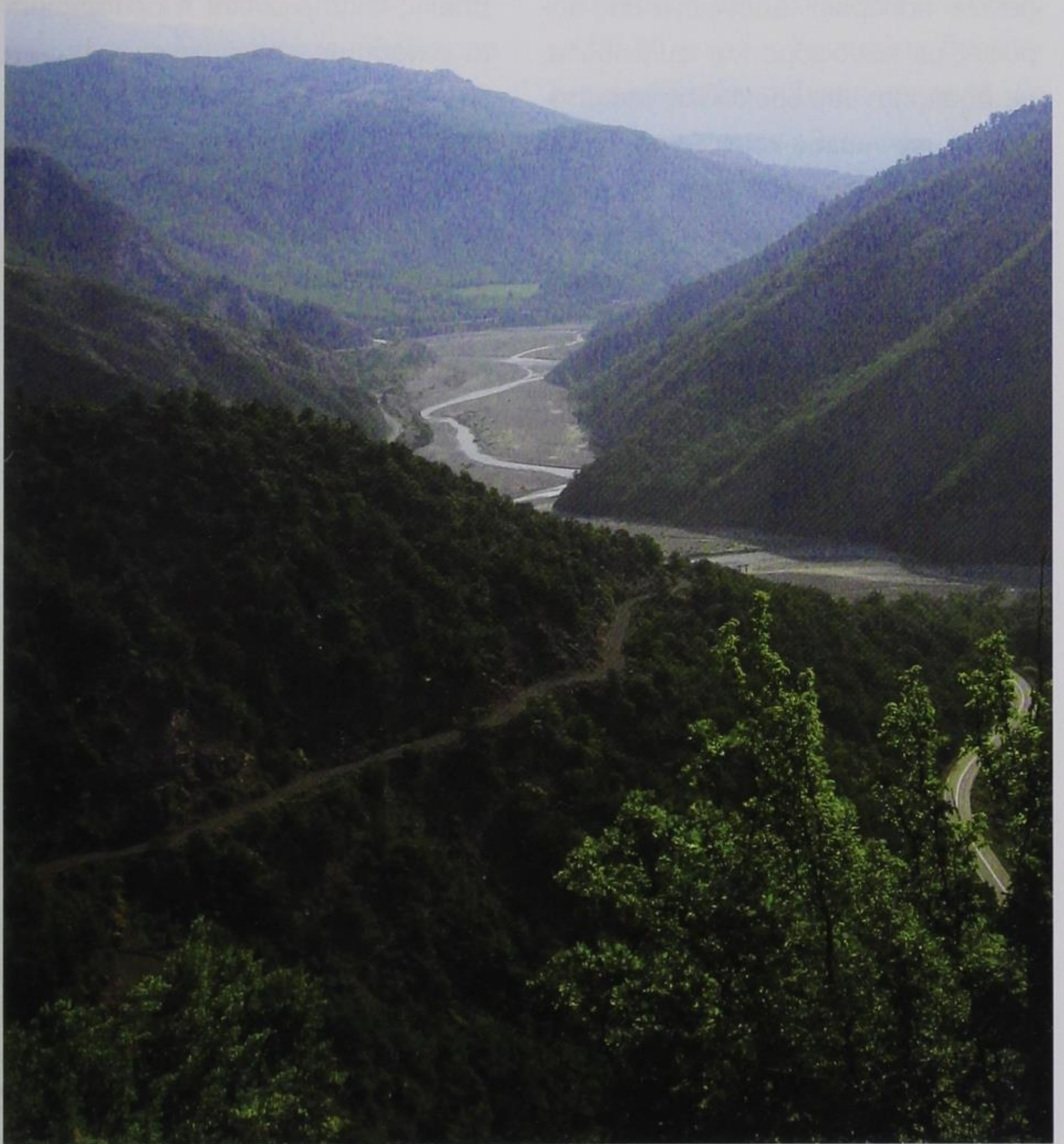
Το γυμνό από δενδρώδη βλάστηση αλπικό τοπίο, είναι ένα από τα μοναδικά και σε ίσο μεγάλη έκταση στη χώρα μας. Το ανάγλυφο είναι αρκετά σύνθετο, άλλοτε με ήπιες και άλλοτε με απότομες κλίσεις, διάσπικτο με αγριολούλουδα και τρεχούμενα νερά σε βραχώδεις σχηματισμούς. Η διάσχιση του βουνού από την Αετομηλίτσα ή το Πληκάτι προς τη Γράμμουστα, η διαδρομή προς την αλπική λίμνη του Γράμμου και την κορυφή, καθώς και το ανέβασμα από το Κεφαλοχώρι προς την παλιά Λυκόρραχη, τον Καμπίτσιο, τις Αρένες και τη Γράμμουστα αποτελούν τις πιο ενδιαφέρουσες διαδρομές για τους ορειβάτες και πεζοπόρους. Η θέα από πολλές κορυφές είναι εντυπωσιακή. Μακαρίστε την τύχη σας που

Κεφαλοχώρι.

Λαγκάδα

Σαραντάπορος

βρίσκεστε στο Γράμμο και στις Αρένες.

ΓΥΦΤΙΣΣΑ - ΚΑΜΕΝΙΚ - ΓΚΟΛΙΟ -
ΒΑΡΤΖΙΟΜΠΙΑΝ - ΜΠΑΝΤΡΟ - ΣΤΕΝΟ

Βουνά και τοποθεσίες γνωστά από την περίοδο του εμφυλίου και τη γειτονία με τὰ ατμούχα λουτρά του Αμάραντου (Ισβορος). Δασωμένα στις παρυφές με κωνοφόρα και φυλλοβόλα, με απόκρημνους βραχώδεις σχηματισμούς που κατεβαίνουν ως το Σαραντάπορο. Η εναλλαγή μεταξύ μαύρης πεύκης και οξυάς καθώς και η άπλετη θέα προς τις γύρω κορυφές και το γειτονικό και πάντα χιονισμένο Σμόλιγκα δίνουν μια επιβλητική εικόνα.

ΧΩΡΙΑ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ

Πολλά τα όμορφα τοπία και τα αρχιτεκτονικά μνημεία που μπορεί να χαρεί ο επισκέπτης στα Μαστοροχώρια. Ξεχωρίζουν οι εγκαταλειμμένοι πετρόκτιστοι οικισμοί: Λυκόρραχη, Ζέρμα, Θεοτόκος (Φετόκο) και Πιστίλιαπη.

Σώζονται ο βακούφικος μύλος των Ταξιαρχών (19ος αιώνας), το σχολείο, ο ναός των Ταξιαρχών (1929) και το πανέμορφο εξωκκλήσι (νεκροταφείο) της Αγίας Παρασκευής στην παλιά **Λυκόρραχη**, ο Άγιος Δημήτριος (1865), η πέτρινη κεντρική βρύση (1751), το νεώτερο σχολείο (1930) καθώς και πολλά καλοχτισμένα αλλά ερειπωμένα

σπίτια στην παλιά **Ζέρμα**.

Είναι λίγο γνωστό ότι η Ζέρμα υπήρξε ένα έστω μικρότερο κέντρο αγιογραφίας. Το 1662 στη Μονή Κάμενας έξω από το Δέλβινο της Αλβανίας διαβάζουμε "δνα χυρος του αμαρτολου Μιχαλις ζογραφος εκ κομις Ζερμας". Επίσης τεκμηριώνεται η δραστηριότητα οικοδομικών συνεργείων της στο Άγιο Όρος, Αγρίνιο, Αμφιλοχία (Καρβασαράς), Θεσπρωτία, Θεσσαλία και Αλβανία (Δέλβινο, Αργυρόκαστρο).

Από την παλιά Φετόκο (σήμερα **Θεοτόκο**) απόμειναν ελάχιστα χαλάσματα. Στα ερείπια που άφησε η εγκατάλειψη από την μετεγκατάσταση στο νέο οικισμό της εθνικής οδού κατά τη δεκαετία του 1970, προστέθηκε και η μεγάλη φωτιά του 1984. Διακρίνεται και σήμερα ερειπωμένη η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου και σε μισή ώρα δρόμο το εξωκκλήσι του Αγίου Αθανασίου (1624) με τις τοιχογραφίες του μισοκατεστραμμένες. Η ιστορία επαναλαμβάνεται. "Ήταν στα μέσα του 17ου αιώνα στην περίοδο της αλλαξοπιστίας, όπως ιστορείται, που έπαθε η Φετόκο ολοσχερή καταστροφή λόγω της ηρωικής αντίστασης των κατοίκων της. Οι Φετοκίτες διασκορπίστηκαν στα Βαλκάνια μέχρι και τη νότια Ρωσία, όπου εξασκούσαν το επάγγελμα του οικοδόμου. Απόμειναν στο χωριό

6-7 οικογένειες".

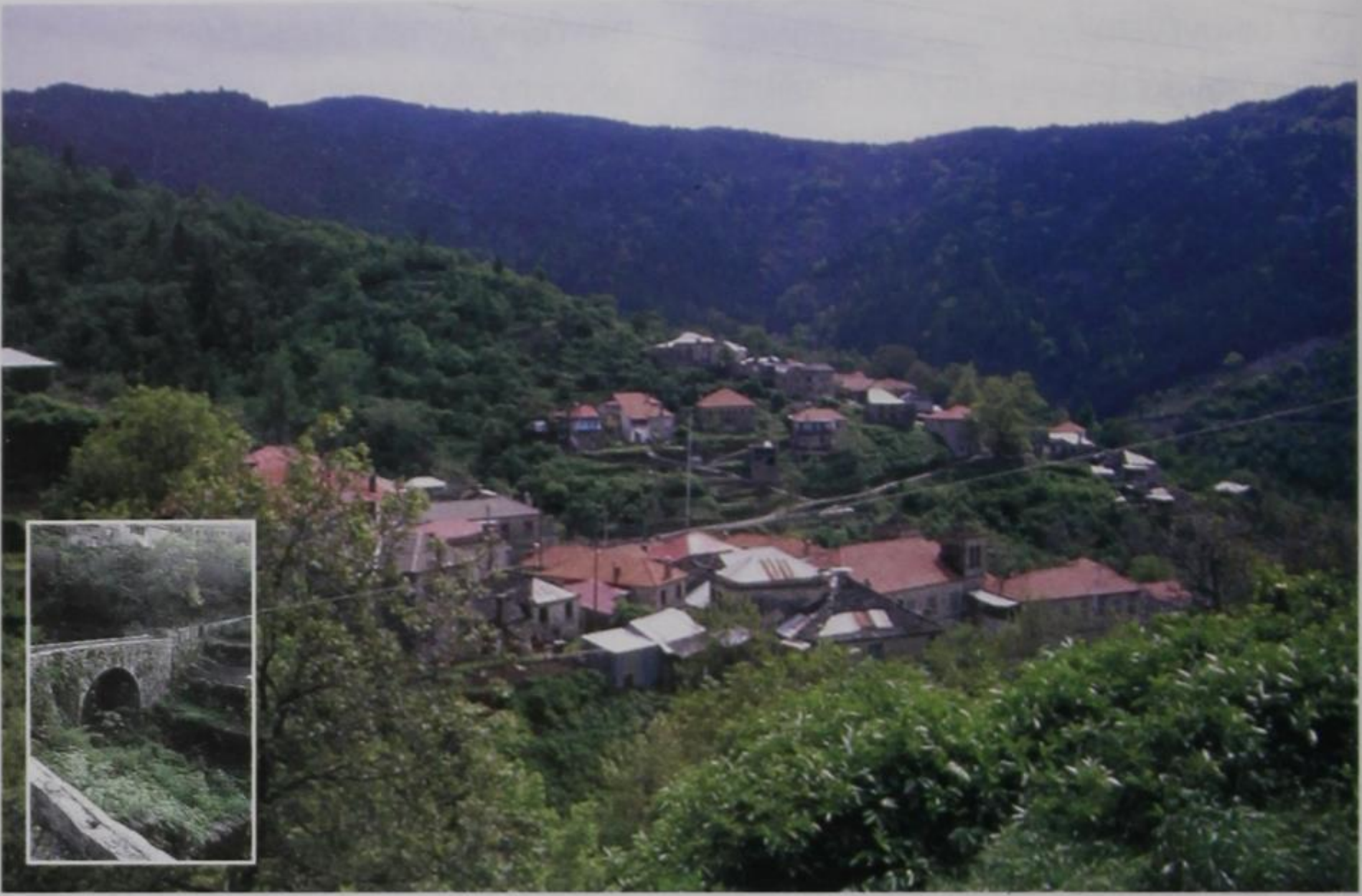
Το μοναστήρι της **Ζέρμας** (Κοίμηση της Θεοτόκου) εντυπωσιάζει με τον πλούτο και το δυναμισμό του σε όλη τη διάρκεια της οθωμανικής κυριαρχίας. Η αρχική οικοδόμηση του μοναστηριού έγινε το 1652. Η ανακαίνισή του άρχισε το 1802. Σπάνιας ομορφιάς είναι η λιθανάγλυφη παράσταση του υπέρθυρου της δυτικής εισόδου και του πυλώνα της εισόδου στον περίβολο της Μονής. Την υπογράφουν Βουρμπιανίτες πρωτομαστόροι. Οι περισσότερες τοιχογραφίες, το τέμπλο και τα κελιά καταστράφηκαν από τη μεγάλη φωτιά του 1947.

Χαμηλά στο στένωμα του Σαραντάπορου, στο σύνορο της Δροσοπηγής με την Πλαγιά, ξεπροβάλλει επιβλητικά το δίτοξο πέτρινο γεφύρι με το οξυκόρυφο τόξο του. Ο νεοσύστατος Δήμος Μαστοροχωρίων με μεγάλη χαρά χρησιμοποίησε ως σήμα του Δήμου σχέδιο του γεφυριού. Σήμερα βλέπουμε ένα σύμπλεγμα από τρία γεφύρια το ένα δίπλα στο άλλο, με τρία διαφορετικά υλικά κατασκευής και χτισμένα στους τρεις τελευταίους αιώνες. Το παλιό πέτρινο απέχει μια ανάσα από το σιδερένιο και λίγο παραπέρα το τσιμεντένιο πάνω στον εθνικό δρόμο Ιωαννίνων - Κοζάνης.

Ανηφορίζοντας από το γεφύρι για

την **Δροσοπηγή** (παλιά Κάντσικο), καιρόμαστε ένα από τα καλύτερα διατηρημένα χωριά της επαρχίας μας. Μαστόροι από το Κάντσικο δούλεψαν σε όλη την ελληνική επικράτεια και στο εξωτερικό (Περσία, Σουδάν, Αμερική). Ένα ναυάγιο στη διαδρομή Πρέβεζας - Λευκάδας στα μέσα του 19ου αιώνα με 50-70 νεκρούς Καντσιώτες βαρελάδες συγκλονίζει τη μικρή κοινωνία. Το 1892 Καντσιώτες μαστόροι ιδρύουν στην Αθήνα τον ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ. Πέτρινα σπίτια, μια πλατεία μοναδικής ομορφιάς με βρύση (1903) στα θεμέλια του κοινοτικού γραφείου, η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής (1930) και το πειρόχτιστο σχολείο (1927) είναι αξιοπρόσεχτα δείγματα της ντόπιας αρχιτεκτονικής παράδοσης. Την εικόνα συμπληρώνουν το παλιό εξωκλήσι του Αγίου Αθανασίου στις άκρες του πάνω μαχαλά και η Κοίμηση της Θεοτόκου (1902) στην είσοδο του χωριού. Πρόκειται για εξαιρετικές κατασκευές με αγιογραφικό διάκοσμο.

Στη δεκαετία του 1970-80, τα χωριά **Πλαγιά** (Ζέρμα), Θεοτόκος (Φειτόκο) και Κεφαλοχώρι (Λούψικο - Λυκόρραχη) λόγω υποχωρήσεως του εδάφους - κατολισθήσεων, μετακινήθηκαν χαμηλότερα στον Εθνικό δρόμο Ιωαννίνων - Κοζάνης. Η καινούρια Πλαγιά

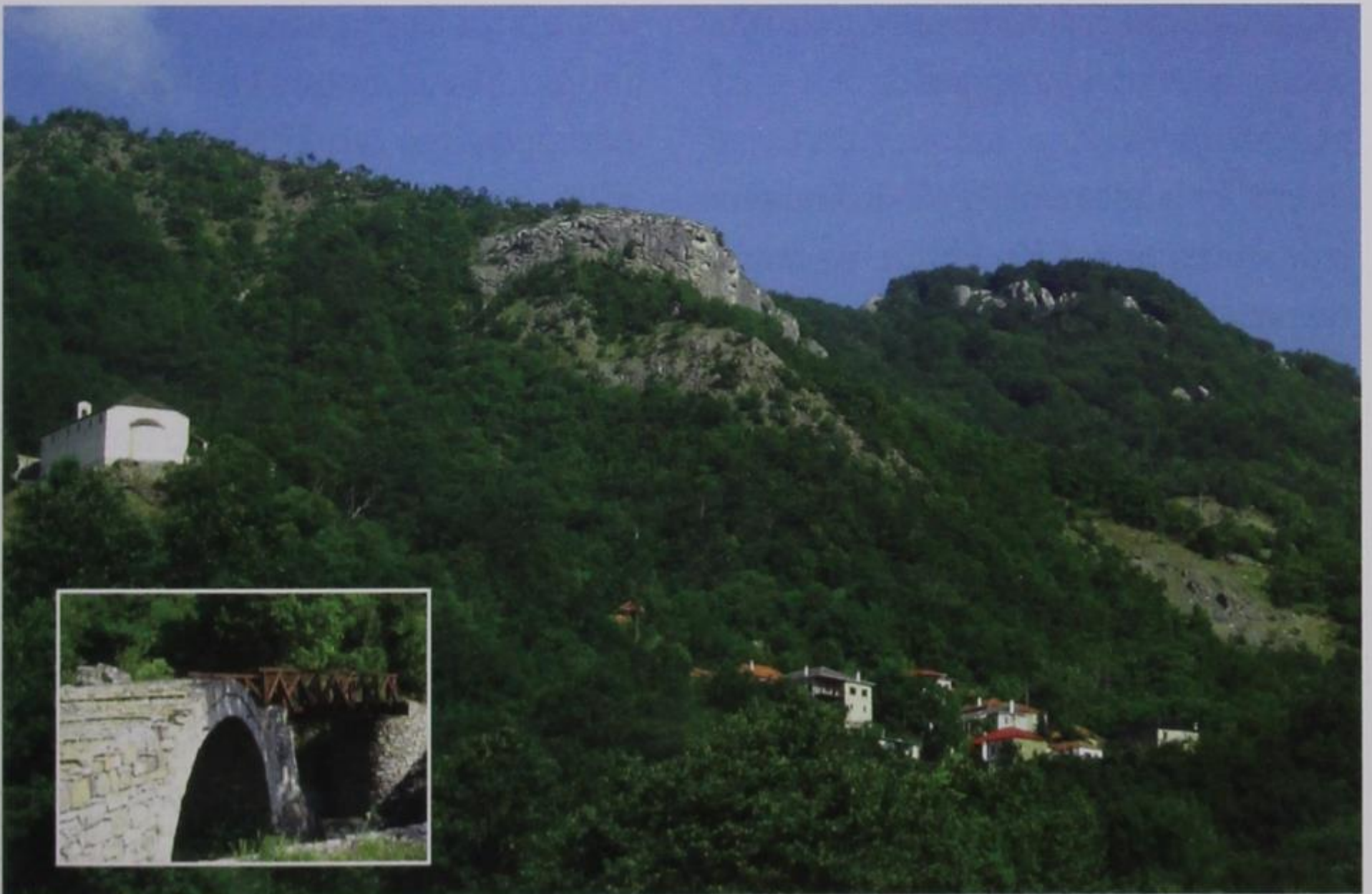
Καστανέα

Πληκάτι

Γοργοπόταμος

Χιονιάδες

χτίστηκε απέναντι από την παλιά Ζέρμα στο ίδιο υψόμετρο και πιο κοντά στο Μοναστήρι της Παναγίας. Τα τρία νέα χωριά έχουν ρυμοτομικό σχέδιο, φαρδείς δρόμους και αυλές γεμάτες λουλούδια, κληματαριές και οπωροφόρα.

Η κτηνοτροφική παράδοση συνεχίζεται. Μπορούμε να επισκεφτούμε σύγχρονες σταυλικές εγκαταστάσεις. Ανηφορίζοντας το δρόμο για την Αετομηλίτσα δεξιά προς το Πάτωμα, τη Μούκα Πέτρα και την παλιά Λυκόρραχη (θέατρα αιματηρών επιχειρήσεων του εμφυλίου), διασχίζουμε ένα από τα ωραιότερα δάση δρυός. Διακρίνεις ξέφωτα με σάνες και διάσπαρτα ποτίστρες (κορίτες) από κορμούς πεύκων για το πότισμα των κοπαδιών.

Στο **Κεφαλοχώρι** (παλιά Λούψικο και Λυκόρραχη) θα δούμε το επιζωγραφισμένο ξυλόγλυπτο τέμπλο της εκκλησίας των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, έργο του Χαράλαμπου Σκαλιστή, που μεταφέρθηκε από την εκκλησία των Ταξιαρχών του παλιού χωριού. Είναι έδρα του Δημοτικού Σχολείου του Δήμου μας και του κέντρου Φροντίδας Οικογένειας.

Το Κεφαλοχώρι σήμερα είναι το πιο παραγωγικό χωριό του Δήμου Μαστοροχωρίων. Η κύρια απασχόληση των

κατοίκων είναι η κτηνοτροφία. Διαθέτει ταβέρνες και ξενώνα (φαγητό και ύπνο) με επτά (7) δωμάτια, Γ κατηγορίας (τηλ.26550-81481 - τιμή δίκλινου 35 Ευρώ). Θα βρείτε εξαιρετικής ποιότητας κρέατα, άγρια μανιτάρια και νένες (άγριο σπανάκι) από το Γράμμο και τις Αρένες.

Ο νέος οικισμός της **Θεοτόκου** δίπλα στο ποτάμι και στον Εθνικό δρόμο Ιωαννίνων - Κοζάνης είναι μόνιμο στέκι για ξεκούραση και φαγητό. Μή ξεχάσετε να απολαύσετε ντόπια βραστή γίδα και να αγοράσετε μαγιάτικο μέλι απο αγριολούλουδα του Γράμμου.

Ο δρόμος από το μεγάλο πλάτωμα της ποταμιάς αφήνει τη γέφυρα και ανηφορίζει απότομα για τη **Λαγκάδα** (παλιά Μπλίζγιανη). Η επίδοση των μαστόρων της στο 18ο και 19ο αιώνα ήταν ονομαστή. Στη Σιάτιστα (1740) μερικά λαμπρά αρχοντικά φέρουν επιγραφές με το όνομα πρωτομαστόρων και το ακριβές όνομα της γενέτειρας τους "αν ρωτάτε, Άρχοντες ποιος μάστορας το έχτισε, Νάκος το όνομα από χώρα Μπλίσδιανη, Βιλαέτι Κόνιτσα, 1740". Έχασε μεγάλο μέρος του δυναμικού της, όταν στα 1863 ολόκληρες οικογένειες μαστόρων εγκαταστάθηκαν μόνιμα στη Δρακότρυπα (Σκλάταινα) της Θεσσαλίας, συνεχίζοντας την οικοδομική παράδοση.

Η σημερινή Λαγκάδα άλλαξε όψη από τις καινούριες κατασκευές. Ελάχιστα πέτρινα σπίτια έμειναν άθικτα. Ξεχωρίζουν το παλιό σχολείο και το εξωκκλήσι της Αγίας Παρασκευής με εξαιρετικά δείγματα τοιχογραφιών της Χιονιαδίτικης αγιογραφικής σχολής. Στα χαμηλά της Γύφτισσας το Γλυκονέρι (Πηγή) κρατάει ακόμα ζωντανό σε όλα τα χωριά το μύθο με τις θεραπευτικές του ιδιότητες.

Αξίζει να δείτε την **Καστανέα** (παλιά Κασιάνιανη), το ονομαστό μαστοροχώρι και ένα από τα ομορφότερα χωριά της Ηπείρου. Ο Άγιος Νικόλαος (1926), με το ξυλόγλυπτο τέμπλο του Χαράλαμπου Σκαλιστή, το διώροφο πετρόκτιστο σχολείο (1894), ο Άγιος Δημήτριος (εκ παραδόσεως εκτίσθη κατά το έτος 1670), τα τέσσερα μονότοξα γεφύρια, το αρχοντικό του Γκόσιου, πολιά πετρόκτιστα σπίτια, καλντερίμια και τοιχοποιίες αναδεικνύουν ένα χωριό με σπάνιες αρχιτεκτονικές αρετές. Η εικόνα συμπληρώνεται με το εξωκκλήσι των Αγίων Αποστόλων "εις το άκρον του χωριού της συνοικίας Μεσαργιάς σε ένα τοπίο εκπληκτικής ωραιότητας". Σύντομα περατώνεται ο πετρόκτιστος ξενώνας στο αγνάμι του πλάτανου στο μαχαλά της Ράχης.

Το **Πληκάτι** (παλιά Πληκάδες) υπήρξε κοιτίδα μαστόρων και μητρόπολη

μαστοροχωριών. Το 1841 μεγάλος αριθμός οικογενειών από το Πληκάτι εγκαθίσταται στο νέο χωριό Μπελκαμένη (σημερινή Δροσοπηγή) στο Νομό Φλώρινας. Σύντομα πάλι το 1861 μεταναστεύουν ξανά και φτιάχνουν εκεί κοντά νέο χωριό τη Νεγοβάνη (σημερινό Φλάμπουρο) και στο Καζακλάρ της Θεσσαλίας (σημερινός Αμπελώνας)

Οι Πληκαδίτες μαστόροι ταξίδευαν στην Αθήνα, Μεσολόγγι, Αστακό, Θεσπρωτία, Καβάλα, Αλβανία (Δέλβινο, Κορυτσά), Γαλλία, παραλιακή Τουρκία (Προύσα), Ρωσία (Ιρκούτσκ, Βλαδιβοστόκ) Μπορούμε να δούμε στο ναό του Αγίου Αθανασίου (17ος αιώνας) το τέμπλο και το ταβάνι, έργα μοναδικής ομορφιάς και καλλιτεχνικής αξίας. Στον ίδιο χώρο φιλοξενούνται εναπομείναντα τμήματα από το τέμπλο του παλιού ναού της Παναγίας της Πληκαδίτισσας (1775) που τη θαυματουργή της εικόνα γιορτάζουν πανηγυρικά στις 16 του Φλεβάρη όλα τα Μαστοροχώρια, ακόμα και από τη γειτονική Κολωνία (Αλβανία).

Κατηφορίζοντας από το Πληκάτι, χαμηλά στην ποταμιά, μας υποδέχεται ο **Γοργοπόταμος** (παλιά Τούρνοβο). Ξακουστό για τους περιώνυμους ξυλόγλυπτες και μαραγκούς του που άφησαν σπουδαία έργα σε όλη την Ελλάδα και τη Βαλκανική. Αξίζει να δούμε

Ασημοχώρι

Οξυά

Βούρμπιανη

Πιρσόγιαννη

το εξαιρετικής τέχνης τέμπλο του ναού της Παναγίας (1914), έργο και δωρεά του Βασίλη Σκαλιστή, παλιά σπίτια με ξύλινα παράθυρα και στα ψηλώματα του χωριού πετρόχτισιες χορτοκαλύβες.

Συνεχίζοντας τη διαδρομή μας και πριν ανηφορίσουμε στους **Χιονιάδες**, συναντάμε στη θέση Παρασπόρι, το μικρό μονόιοξο γεφύρι (1800). Οι Χιονιάδες είναι γενέτειρα μεγάλης ζωγραφικής παράδοσης." Η Χιονιαδίτικη ζωγραφική, ασκήθηκε σε διάστημα δυόμιση περίπου αιώνων και καλύπτει όλη την πορεία της λαϊκής τέχνης από την ύπερη μεταβυζαντινή της φάση έως πριν λίγες δεκαετίες." Δεν υπάρχει μικρό και μεγάλο χωριό ή πολιτεία σε όλο τον Ελλαδικό και Βαλκανικό κόσμο που να μην άφησαν έργο, εκκλησιαστικό ή κοσμικό, οι Χιονιαδίτες ζωγράφοι. Στο ξέφωτο της πλατείας με την πανοραμική θέα, δεσπίζουσα θέση κατέχει ο Άγιος Αθανάσιος (1866) που φιλοξενεί εικόνες όλων των περιόδων της Χιονιαδίτικης ζωγραφικής. Το πετρόχτιστο σχολείο (1911) είναι ένα οικοδόμημα εξαιρετικής τεχνικής που θα στεγάσει το ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΙΟΝΙΑΔΙΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ. Την ευθύνη του έργου έχουν ο τοπικός πολιτιστικός σύλλογος, το λαμπρό περιοδικό "Εκ Χιονιάδων" και ο Δήμος Μαστο-

ροχωριών.

Καλοδιατηρημένο το **Ασημοχώρι** (παλιά Λισκάτσι) με αρκετά πετρόχτιστα σπίτια και το διόροφο παλιό σχολείο (1903) να ξεχωρίζει στη μικρή πλατεία. Στη βάση του είναι χτισμένη η κεντρική βρύση του χωριού. Οι Τουρνοβίτες ταλιαδόροι στόλισαν την εκκλησία της Παναγίας (1877) με ένα τέμπλο που είναι από τα αξιολογότερα έργα της τέχνης τους.

Ο καινούριος ξενώνας, που σύντομα θα λειτουργήσει, είναι χτισμένος στην άκρη του χωριού. Διαθέτει εννέα (9) δωμάτια, εστιατόριο και ευρύχωρο περιβάλλοντα χώρο.

Το αγνάντι της ποταμιάς από την Αγία Τριάδα της **Οξυάς** (παλιά Σέλτσι) είναι εικόνα σπάνιας ομορφιάς και ωραιότητας. Η Αδελφότητα της Οξυάς ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ιδρύθηκε το 1906 από Σελτσιώτες μαστόρους που ταξίδευαν για δουλειά στο Χαρτούμ (Σουδάν). Το μικρό καμπαναριό και τα λιθανάγλυφα του Αγίου Νικολάου (1851), η πλατεία με το καφενείο (παλιό σχολείο 1871), οι λουλουδιασμένες αυλές και οι καλοκαιρινοί μπαξέδες ξεχωρίζουν την Οξυά για την ομορφιά της. Βούρμπιανη και Πυρσόγιαννη, τα πιο περιώνυμα και πολυάριθμα άλλοτε μαστοροχώρια της Ηπείρου κλείνουν τον κύκλο του οδοιπορι-

κού μας. Ισχυρίστηκαν με έπαρση ότι "έχτισαν τον κόσμο", αλλά μεταξύ τους δεν έλειψαν και οι υπαινιγμοί ότι "ο ένας κουβαλούσε λάσπη για τον άλλο". Η **Βούρμπιανη** πρωτοστατεί από τα μέσα του 19ου αιώνα με τη λειτουργία του πρώτου σχολαρχείου - γυμνασίου της περιοχής μας, την ίδρυση του αρχαιότερου ηπειρωτικού συλλόγου στην Αθήνα (Φιλοεκπαιδευτική Αδελφότης Βούρμπιανης, 1883), με τη δυναμική και πλούσια δράση των παροικιών της (Αθήνα, Λαύριο, Λίμνη Ευβοίας, Πάτρα, Γιάννενα, Θεσσαλονίκη, Αιθιοπία, Σουδάν και Αμερική). Ο επισκέπτης αξίζει να δει το ναό της Παναγίας που "ανακαινίστηκε εκ βάθρων μεγαλοπρεπέστατος και επιβλητικός στα 1903", το ξυλόγλυπτο τέμπλο του και ένα αγιογραφικό θησαυρό από εικόνες Χιονιαδιτών ζωγράφων, το λιθόκτιστο διώροφο ιστορικό γυμνάσιο (1927), τους Αγίους Αποστόλους (1824) και τον Άγιο Δημήτριο με το διπλό γυναικωνίτη (1859).

Η **Πυρσόγιαννη** είναι η έδρα του νεοσύστατου Δήμου Μαστοροχωρίων. Ο επισκέπτης θα σταματήσει για λίγο στην πλατεία της Κόκα - Καρυάς. Τα κτήρια που έδωσαν σιγά - σιγά το σχήμα της άρχισαν να κτίζονται από τα 1750 και είναι πλούσια σε κτητορικές επιγραφές και λιθανάγλυφες παρα-

στάσεις.

Αφήνουμε την πλατεία ανηφορίζοντας το καλύτεριμι για τον υπεραιωνόβιο πλάτανο που στη σκιά του φιλοξενεί τον ανακαινισμένο πρόσφατα ξενώνα - εστιατόριο, Β κατηγορίας (τηλ.26550-31297, τιμή δίκλινου 40 Ευρώ). Προτιμείστε ένα εξαιρετικής γεύσης ντόπιο φαγητό, όπως το τσιριβίρι (σάλτσα - κυλός με λαγό, κουνέλι, κόκορα ή κεφτέδες), πίτες και ντόπια γλυκά. Στα 1772 σύμφωνα με την εντοιχισμένη επιγραφή ανεγείρεται ο Άγιος Νικόλαος και "με το υπέροχον περιστύλιον του καγιατιού του αποτελεί ως όλον μοναδικόν λείψανον παλίας εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής...". Ο Άγιος Γεώργιος (1904) εντυπωσιάζει με την τεχνική και τον όγκο του, το ξυλόγλυπτο τέμπλο του Τουρνοβίτη ταλιαδόρου Βασίλη Σκαλιστή (1926) και το ζωγραφικό διάκοσμο του σέρβου ζωγράφου Μιλτιάδη Νικόλιτς. Σύντομα περατώνονται οι εργασίες σε τρία λιθόκτιστα κτήρια που θα στεγάσουν τη ΣΧΟΛΗ ΜΑΣΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ. Η αναδίφηση και τεκμηρίωση του έργου των μαστόρων είναι έργο ζωής του ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΜΑΣΤΟΡΩΝ και του ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ που δημιουργείται στην Πυρσόγιαννη.

Πως θα έρθετε:

Με το ΚΤΕΛ από τα Ιωάννινα μέχρι την Κόνιτσα (66χλμ) που καθημερινά έχει πολλά δρομολόγια. Από εκεί με το λεωφορείο που εκτελεί τη διαδρομή Κόνιτσα - Πυρσόγιαννη - Πληκάτι (45χλμ) κάθε Δευτέρα και Παρασκευή και τη διαδρομή Κόνιτσα - Πυρσόγιαννη - Οξυά - Χιονιάδες (40χλμ) κάθε Τετάρτη. Παράλληλα άλλο λεωφορείο εκτελεί κάθε Δευτέρα και Παρασκευή τη διαδρομή Κόνιτσα - Κεφαλοχώρι - Πλαγιά - Δροσοπηγή (45χλμ) και κάθε Δευτέρα, Παρασκευή τη διαδρομή Κόνιτσα - Καστανέα (25χλμ) - Λαγκάδα (20χλμ).

Καθημερινά εκτελούνται επίσης δύο δρομολόγια των ΚΤΕΛ Ιωαννίνων και Κοζάνης (220 χλμ) με ενδιάμεσες στάσεις στην Κόνιτσα, Πυρσόγιαννη (130χλμ από Κοζάνη), Θεοτόκο, Κεφαλοχώρι και Επαχώρι.

Με δικό σας αυτοκίνητο ακολουθώντας την Εθνική οδό Ιωαννίνων - Κοζάνης (27χλμ από την Κόνιτσα βρίσκεται η διασταύρωση για Πυρσόγιαννη). Η Εθνική οδός Ιωαννίνων - Κοζάνης καθώς και το επαρχιακό δίκτυο του Δήμου Μαστοροχωρίων είναι σε καλή κατάσταση. Το χειμώνα να έχετε μαζί σας αλυσίδες για κάθε ενδεχόμενο.

**Χρήσιμα τηλέφωνα
για τη μετακίνηση και διαμονή σας
στο Δήμο Μαστοροχωρίων**

ΚΤΕΛ Ιωαννίνων

Πρακτορείο Αθηνών	210 5129363
Πρακτορείο Θεσσαλονίκης	2310 595442
Πρακτορείο Ιωαννίνων	26510 27442 - 26404
Πρακτορείο Κόνιτσας	26550 22214

ΚΤΕΛ Κοζάνης

Πρακτορείο Κοζάνης	24610 34454
Πρακτορείο Θεσσαλονίκης	2310 595484

Αεροπορική Σύνδεση - ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Γραφείο Ιωαννίνων	26510 23120
Αεροδρόμιο Ιωαννίνων	26510 83600, 83602
Γραφείο Αθηνών	210 9666666
Γραφείο Θεσσαλονίκης	2310 230240

ΤΑΞΙ

Κεφαλοχώρι (Δήμος Μαστοροχωρίων)	26550 81214
Κόνιτσα	26550 22500, 22471
Ιωάννινα	26510 46777 - 9

ΞΕΝΩΝΕΣ

Πυρσόγιαννη - Β' κατηγορίας	26550 31297
Κεφαλοχώρι - Γ' κατηγορίας	26550 81481

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΩΝ

(έδρα Πυρσόγιαννη)	26550 31269, 31111
	(Fax) 26550 31112
Κ.Ε.Π. Δήμου Μαστοροχωρίων	Tel/Fax 26550 31208
Αστυνομικό Τμήμα Πυρσόγιαννης	26550 31216 (Fax) 26550 31222
Τμήμα Συνοριακής Φύλαξης Μαστοροχωρίων	26550 31100 (Fax) 26550 31200
ΟΤΕ (Πυρσόγιαννη)	26550 31600
ΟΤΕ (Βλόβες)	26550 22121
Δημοτικό Σχολείο Κεφαλοχωρίου	26550 81219
Κέντρο Φροντίδας Οικογένειας, Κεφαλοχώρι	26550 81275

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ www.konitsa.gr	26550 22191 / 26550 22233
ΚΕΠ ΚΟΝΙΤΣΑΣ	26550 29344
Πυροσβεστική	26550 22199 / 26550 24001
Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης	26550 23903
Αστυνομία	26550 22202
Δασορχείο	26550 22498

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Νομαρχία Ιωαννίνων	26510 87000
Δήμος Ιωαννιτών	26510 79921 - 5
Τουριστική Αστυνομία-Ιωάννινα	26510 25673

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Αγροτικό Ιατρείο Πυρσόγιαννης	26550 31201
Αγροτικό Ιατρείο Βούρμπιανης	26550 31330
Αγροτικό Ιατρείο Δροσοπηγής	26550 81250
Κέντρο Υγείας Κόνιτσας	26550 23111, 22206
Νοσοκομείο Δουρούτη (Γιάννενα)	26510 99111
Νοσοκομείο Χατζηκώστα (Γιάννενα)	26510 80111, 33461

ΠΙΚΡΟΧΟΛΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ως ελεύθεροι πολίτες δημοκρατικής χώρας, νομίζω ότι έχουμε το δικαίωμα να σκεπτόμαστε και να κρίνουμε αυτά που συμβαίνουν στη χώρα.

Είναι τόσο πολλά τα στραβά κι ανάποδα σ' αυτόν τον τόπο που χρειάζονται πολλές σελίδες για να τα αριθμήσουμε. Στο σημερινό σημείωμα θα αναφερθούμε σ' ένα θέμα που συζητιέται στα καφενεία και στις παρέες με δυσμενείς κριτικές για αυτούς που μας κυβερνούν. Είναι ο διορισμός Επιτροπών σε Δηνόσια ιδρύματα. Οι επιτροπές αυτές, όπως λέει ο Νόμος, απαρτίζονται από "ευϋπόληπτους πολίτες" με έναν πρόεδρο.

Και για τις επιτροπές νομίζουμε ότι δεν θα υπάρχει αντίρρηση από κανένα πολίτη.

Εκείνο που ενοχλεί και κάνει τον σκεπτόμενο άνθρωπο ν' αγανακτεί είναι ο τρόπος με τον οποίο διορίζονται αυτές οι επιτροπές.

Πρώτα-πρώτα θα πρέπει τα μέλη να είναι οπαδοί-ψηφοφόροι του κυβερνώντος κόμματος γιατί αλλιώς "χαλάει η συνταγή, αν είναι από άλλα κόμματα. Τα μέλη για τις ... πολύτιμες υπηρεσίες τους παίρνουν και κάποιο χρηματικό ποσό, όταν συνεδριάζουν. Όσο για τον πρόεδρο της επιτροπής που διορίζεται μετά από αγώνα, με ο-

μοϊδεάτες υποψήφιους, στο παρασκήνιο, γιατί είναι πολλοί οι μνηστήρες, αυτός θα είναι κάποιος που έχει τα μεγαλύτερα "μέσα" στο μηχανισμό του κόμματος. Και ο καβγάς γίνεται για ... το πάπλωμα· δηλαδή για το παραδάκι και όχι από πατριωτισμό για προσφορά.

Το εξοργιστικό στην υπόθεση είναι ότι ο αμειβόμενος πρόεδρος αντί να'ναι κάποιος άνεργος, που έστω και μ' αυτόν τον τρόπο πάει να βγάλει το ψωμί του, τέλος πάντων, συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Θα είναι κάποιος απόστρατος ή πρώην υπάλληλος που παίρνει και καλή σύνταξη και ίσως κοινομάει και από άλλες δουλειές κι άλλα χρήματα. Δεν χορταίνει ο αθεόφοβος μ' αυτά και κινώντας "γη και ουρανό" διορίζεται στην επιτροπή με όχι ευκαταφρόνητο μισθό, στερώντας κάποιον άλλον που θα'πρεπε να μεί σ' αυτή τη θέση. Υπάρχουν χιλιάδες άνεργοι πτυχιούχοι που αγωνίζονται να βρουν μια δουλειά.

Γιατί λοιπόν η Πολιτεία (οι κυβερνήσεις) ευνοούν τους ημετέρους που παίρνουν μια ή δυο συντάξεις το μήνα και αγνοούν τους άλλους; Κι αυτοί οι άπληστοι θέλοντας να τα χάψουν όλα, στερούν το ψωμί από άλλους συνανθρώπους τους. Δεν έχουν καθόλου φιλότιμο;

Αν αυτοί οι μεγαλοπατριώτες θέλουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στον τόπο, αφού έτσι κι αλλιώς έχουν τις συντάξεις τους, ας απαρνηθούν τις απολαβές να τους πούμε κι εμείς μπράβο.

Αχ, πώς κατάντησε το Ρωμαϊκό!

Πάει, χάθηκε εκείνο το **Εμείς** του Μακρυγιάννη.

Το εμείς που θαυματουργήσε στην κατοχή και έσωσε τον κόσμο από την πείνα. Τώρα κυριαρχεί το απάνθρωπο

«**Εγώ**» κι ας πεθαίνουν όλοι γύρω μας. Έγινε ο άνθρωπος για τον άνθρωπο «λύκος»...

Ίσως ο αναγνώστης αυτού του άρθρου πει: Καλά μας τα λες, αλλά είναι «φωνή βοώντος εν ερήμω». Σ' όλο το Ρωμαϊκό έτσι γίνεται, ακόμα και στον δικό μας μικρό χώρο και κανένας δεν συγκινείται.

Εμείς τι άλλο να πούμε; Κρίμα στο κατάντημά μας και πάλι ΚΡΙΜΑ!!!

Σ.Τ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 500 τ.μ.
στην Άνω Κόνιτσα
Πληροφορίες 2106538281

ΚΡΕΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ
ΜΟΣΧΑΡΙΩΝ - ΑΡΝΙΩΝ - ΧΟΙΡΩΝ

ΝΤΕΜΟΣ ΘΩΜΑΣ

Καστανέα Κόνιτσας
Τηλ. 26550 31641- Κιν. 6974186238

ΒΑΣΩ Ζ. ΠΑΝΤΑΖΗ
Δικηγόρος Αθηνών

Αφοί Διογενίδη 4 -
11473 - Αθήνα
Τηλ.: 210 6445895

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΡΑΜΑΝΤΖΑΣ
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ
κιν.: 6972554232

ΖΥΓΟΜΑΛΗ 5 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΤΗΛ. 2651075020
email : spyros.ramantzas@gmail.com

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΣΟΚΡΑΤΗ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΝΙΚΟΝ

ΕΥΛΑΒΟΥ ΤΑΣ ΔΙΑΒΟΛΑΣ ΚΑΝ ΨΕΥΔΕΙΣ ΩΣΙΝ.

(Να φοβάσαι τις κατηγορίες ακόμα και όταν είναι ψευδείς)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟ Γ. ΠΟΛΙΤΗ

Υποθέτω πως πολλοί των συνδρομητών της "Κόνιτσας" μόλις έφθασε σ' αυτούς το τελευταίο 138^ο τεύχος δεν θα περίμεναν να βρουν μπροστά τους τον παρ' ολίγο αυτόχειρα, πρώην γενικό γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού της νεοεκλεγείσης κυβέρνησης. Δυστυχώς η λεγόμενη Ζαχοπουλιάδα είναι διάχυτη σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη της χώρας μας. Ανάμεσα στους εκπλαγέντες όλοι οι ανδιασμένοι και απαγορευμένοι από τα ακούσματα και θεάματα της δράσης του Γενικού Γραμματέα, για τα οποία, όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου η δικαιοσύνη θα ρίξει άπλετο φως κατά την διαβεβαίωση των υπευθύνων. Και ασφαλώς οι συνετοί και έντιμοι πολίτες (που ευτυχώς υπάρχουν ακόμα) περιμένουν με υπομονή ιώβεια την δικαστική ετυμηγορία. Πολλοί ομιλούν περί πολιτικού σκανδάλου και σαν τέτοιο αμφιβάλλουν αν ποτέ διαλευκανθεί. Ίσως και τα μέσα ενημέρωσης, που κακώς αυτοαποκαλούνται "μαζικής ενημέρωσης" πολλές φορές υπερβάλλουν τα γεγονότα, γιατί περισσότερο ενδιαφέ-

ρονται για την ακροαματικότητά τους, παρά για τη σωστή και αντικειμενική ενημέρωση. Αφού μάλιστα ως μάζα θεωρούν τα άτομα και τους λαούς και τους διαφεύγει ότι οι λαοί αποτελούνται από άτομα με προσωπική το καθένα οντότητα και δεν αποτελούν αγέλη ή μάζα όπως χαρακτηρίζουν την ενημέρωσή τους. Αλλ' όσοι κατέχουν υπεύθυνη θέση δεν πρέπει να αγνοούν την ισοκρατική ρήση που έθεσα στην αρχή των σκέψεών μου **Ευλαβούτας διαβολάς καν ψευδείς ώσιν.** Κι ο κ. Γενικός ως φιλόλογος μάλιστα όχι μόνον δεν αγνοεί τη παραίνεση του Ισοκράτη προς τον Δημόνικον, αλλά πολλές φορές θα την edίδαξε στους μαθητές του στα Λύκεια.

Θα ήταν επίκαιρη λοιπόν η λαϊκή παροιμία προς αυτόν απευθυνόμενη "Δάσκαλε που δίδασκες και νόμον δεν εκράτεις". Επειδή όμως το μέγα της Ζαχοπουλιάδας θέμα ευρίσκεται στο δρόμο της δικαστικής ερεύνης κλείνω με την ευχή να υπάρχει υπερβολή σ' όσα δημοσιοποιούνται για τα έργα και τις ημέρες του κ. Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού.

Θα σημειώσω όμως κάποιες άλλες σκέψεις επ' ευκαιρία των ανφερομένων στο 138^ο τεύχος της "Κόνιτσας". Ακολουθώντας την ίδια πορεία του δημοσιεύματος αρχίζω με τον όρο δράμα, όχι βέβαια του Ευριπίδη της εν Αυλίδι Ιφιγένειας, αλλά για να τονίσω την σημασία του όρου στην καθομιλουμένη μας. Συνήθως με τον όρο αυτό εννοούμε κάποια τρομερή σκηνή εξελισσόμενη σε φόνους και αίματα με αιμόφυρτους και άλλα φοβερά και τραγικά.

Αλλ' υπάρχουν και άλλα δράματα με αγωνίες και ψυχικές ανησυχίες έντονες και σπαρακτικές, ιστορίες της καθημερινής ζωής, που δεν τις συναντά κανείς στη θεατρική σκηνή, αλλά δίπλα του, στο σπίτι του, στη γειτονιά του, στο φίλο του, στο συγγενή του. Μακρύς και ατελείωτος ο κατάλογος τέτοιων δραμάτων. Θα αποφύγω παραδείγματα που προκαλούν τέτοια δράματα, η ανέχεια, φτώχεια, η αρρώστια, τα ναρκωτικά κ.α. και θα εστιάσω την προσοχή μου σ' αυτό που πρωταγωνιστής είναι ο τέως γενικός γραμματέας του υπουργείου πολιτισμού.

Στη σύγχρονη ελληνική κοινωνία - αλλά και σε άλλες - μεγάλο και δυσεπίλυτο πρόβλημα είναι η ανεργία, που μαστίζει τη νεολαία και μάλιστα το πιο επίλεκτο κομμάτι της, τους νέους με λαμπρές σπουδές, με πτυχία, με ξένες

γλώσσες. Ποιος δεν γνωρίζει ή δεν αντιμετωπίζει στην οικογένεια του το μεγάλο δράμα της αδιοριστίας των πτυχιούχων. Ανάλογη παιδεία και πολλά προσόντα ακούεται ότι έχει και η 35χρονη, φίλη του Γενικού στο Υπουργείο Πολιτισμού. Μια θέση στο Δημόσιο ζητούσε, σύμφωνα με όσα μαθαίνουμε από τις τηλεοράσεις. Και ο ισχυρός ανήρ την διαβεβαίωνε ότι τις πύλες του ΑΣΕΠ εύκολα μπορεί να τις παραβιάσει. Και πράγματι το ΑΣΕΠ (πόσο ηχηρός τίτλος) Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού δεν φαίνεται να έχει ισχύ, γιατί προηγούνται τα "δικά μας παιδιά" πέραν και πάνω από οποιαδήποτε αξιοκρατική διαδικασία. Έγραψες καλά παιδί μου αλλά κόπηκες στα προφορικά. - Μα οι ερωτήσεις ήταν γελοίες, γιατί κόπηκα;" διερωτάται ο πάνοπλος με γνώσεις υποψήφιος. Και παρ' όλα αυτά σπύσαν χιλιάδες υποψήφιοι για μια θέση στο Διαγωνισμό του Υπουργείου Πολιτισμού. Έσπευσε και η 35χρονη. Όμως εις μάτην περίμενε τον διορισμό, γιατί σύμφωνα με τα δημοσιεύματα οι θέσεις καλύφθηκαν με ευνοούμενους ισχυρότερων σε πολιτική ισχύ από την ισχύ του Γενικού Γραμματέα. Και έμεινε απ' έξω. Το προϊόν συναλλαγής δεν το καρπώθηκε. Και το δράμα πήρε άλλες διαστάσεις. Χαμηλά κατέβηκε,

καταρρακώθηκε ο ψυχικός κόσμος της νέας με τα πολλά προσόντα, η οργή της έγινε μίσος και πήρε το δρόμο της εκδίκησης. Και η Δικαιοσύνη ερευνά, επιμελώς για να βρει μήπως οι αποχρώσεις ή μη ενδείξεις την οδηγήσουν σε σωστή ή λαθεμένη αξιολόγηση. Επι τρίμηνον και πλέον η Ζαχοπουλιάδα καλύπτει τις οθόνες των τηλεοράσεων και η κάλυψη αυτή αφήνει αθέατα τα όντως μεγάλα δράματα που ζει η ελληνική οικογένεια και μάλιστα η ελληνική νεολαία.

Αυτή την έντονα δραματική θέση στη οποία βρίσκονται οι νέοι, εύκολα τη διαπιστώνει κανείς από τις απαισιόδοξες μεταξύ των συνομιλίες, από την έλλειψη οραμάτων και ονείρων για τη ζωή τους. Και είναι αυτό το πιο επικίνδυνο για ένα λαό. Όταν δηλαδή οι νέοι αντιμετωπίζονται από ένα νομοθετικό πλαίσιο στο οποίο δεν αισθάνονται ισότιμοι πολίτες, τότε επικρατούν ταραχές και αναστατώσεις.

Από τη Δικαιοσύνη εξαρτάται στο να

αποβάλλουν οι πολίτες την αίσθηση της παρομοίωσης για την εφαρμογή των νόμων, σύμφωνα με την οποία οι νόμοι μοιάζουν με τους ιστούς της αράχνης, όπου τα αδύναμα και ασθενή έντομα συλλαμβάνονται, ενώ τα ισχυρά τους διαπερνούν χωρίς καν να αισθανθούν την παρουσία τους.

Διαφορετικά τα φυτώρια των Ζαχοπουλιάδων θα εκτρέφονται, σε πείσμα εκείνων που χτυπούν τα χέρια επι της τραπέζης και δηλώνουν πως είναι ασυμβίβαστοι στα φαινόμενα της διαφθοράς και της διασπάθισης του δημόσιου χρήματος.

Και τότε ίσως επανέλθουν σε εφαρμογή οι έννοιες, της αρετής σ' όλες της τις προεκτάσεις, της αξιοκρατίας, της ευγενής άμιλλας, της φιλοτιμίας, του σεβασμού των ανθρωπιστικών ιδεωδών κ.λπ. Γιατί όλα αυτά φαίνονται σαν να ανήκουν στο μακρινό παρελθόν και όσοι τα υποστηρίζουν να φαίνονται πως ζουν εκτός τόπου και χρόνου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Διώροφη πέτρινη μονοκατοικία
134 τ.μ. με αυλή 127 τ.μ. κοντά
στην κεντρική πλατεία Κόνιτσας.
Τηλ. 210 6668548

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο υπό ένταξη 2575 τ.μ.
θέση «Μπέρκος-Α. Κόνιτσα»
Τηλ.: 210-6537333 - 6973750045

Ενημερωτικό Δελτίο

Την Πέμπτη 22-05-2008 οι υπάλληλοι της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Κόνιτσας κ.κ. Ευαγγέλου Δημήτρης και Γιογλής Δημήτρης επισκέφτηκαν την πόλη της Πρεμετής συνοδεύοντας τον δήμαρχο της πόλης μας. Σκοπός της επίσκεψης ήταν να διερευνηθούν οι δυνατότητες συνεργασίας με την βιβλιοθήκη της πόλης της Πρεμετής. Η πόλη έχει περίπου 12.000 κατοίκους από τους οποίους ένα ποσοστό τριάντα πέντε τοις εκατό ομιλεί και διαβάζει ελληνικά σε ικανοποιητικό βαθμό. Η βιβλιοθήκη της πόλης στεγάζεται σε τρεις διαφορετικές αίθουσες από τις οποίες η πρώτη αποτελεί την παιδική βιβλιοθήκη. Το σύνολο των βιβλίων στην παιδική βιβλιοθήκη φτάνει τις 20.000 και έχει ως χρήστες το σύνολο των μαθητών των δημοτικών σχολείων, των δύο γυμνασίων αλλά και του λυκείου. Στη δεύτερη αίθουσα με συνολικό εμβαδόν 160 τ.μ. συναντάμε το αναγνωστήριο, το γραφείο υποδοχής των χρηστών, ένα μεγάλο γραφείο που φιλοξενεί δύο υπολογιστές και τα ράφια με τα βιβλία. Ο αριθμός των βιβλίων ανέρχεται στις 60.000 όπως μας ενημέρωσε ο προϊστάμενος της βιβλιοθήκης. Η τρίτη αίθουσα έχει διαμορφωθεί για να φιλοξενεί μια σκηνή παιδικού θεάτρου και χώρο για καλλιτεχνικές δρα-

στηριότητες των μαθητών. Η βιβλιοθήκη έχει τρεις υπαλλήλους οι οποίοι έχουν τη βοήθεια ενός ικανού αριθμού εθελοντών ώστε η βιβλιοθήκη να παραμένει ανοικτή από τις 9 το πρωί έως τις 7 το απόγευμα τις καθημερινές και μέχρι τις 5 το απόγευμα τα Σάββατα. Στην σύντομη ενημέρωση που είχαμε από τους υπαλλήλους της βιβλιοθήκης μας ζητήθηκε να τους βοηθήσουμε στέλνοντας παιδικά βιβλία διότι πάρα πολλές οικογένειες έχουν παιδιά που γεννήθηκαν στην Ελλάδα και επιθυμούν να συνεχίσουν την εκμάθηση των ελληνικών. Επίσης μας ζητήθηκε να τους διαθέσουμε εάν μπορούμε κάποιο λογισμικό καταλογογράφησης όπως και υπολογιστές για την δημιουργία Κέντρου Πληροφόρησης.

Κύριε δήμαρχε,

Μετά την απόφασή σας να προχωρήσετε στην διασυνοριακή συνεργασία με το δήμο Πρεμετής άμεσα, όπως καταδεικνύει και η επίσκεψή σας εκεί την 22-05-2008, δράπτομαι της ευκαιρίας να σας γνωστοποιήσω κάποιες σκέψεις μου. Οι άνθρωποι που θα ωφεληθούν άμεσα από την υλοποίηση των δράσεων των διασυνοριακών προγραμμάτων της Ε.Ε. είναι οι κάτοικοι στον πρώτο τομέα και για την προγραμματική περίοδο 2007-2013 στό-

χος της Ε.Ε. είναι η προώθηση της ενσωμάτωσης του Ευρωπαϊκού χώρου μέσω διασυνοριακής, διακρατικής και διαπεριφερειακής συνεργασίας. Για την αποτελεσματικότερη διαχείριση προτείνεται η συγχώνευση των μικρών διασυνοριακών προγραμμάτων (μείωση της γραφειοκρατίας και των διαδικαστικών / διοικητικών επιβαρύνσεων) και η εφαρμογή προγραμμάτων Τριμερούς / Τετραμερούς συνεργασίας. Ένα σημείο προσοχής είναι και οι ενδεικτικές θεματικές προτεραιότητες των προγραμμάτων όπως:

- Επιχειρηματικότητα και ΜΜΕ, τουρισμός, πολιτισμός, διασυνοριακό εμπόριο
- Προστασία και Κοινή Διαχείριση του Περιβάλλοντος, Ενέργεια
- Βελτίωση της προσβασιμότητας (μέσα μεταφοράς, κλπ.)
- Δίκτυο πληροφόρησης και επικοινωνίας
- Ύδατα, διαχείριση αποβλήτων και συστημάτων ενέργειας
- Υγεία, πολιτισμός και υποδομές εκπαίδευσης
- Καινοτομία
- Αειφόρος ανάπτυξη

Στον δεύτερο τομέα εκτός από την πληροφόρηση και την επικοινωνία για την ενημέρωση της κοινής γνώμης, απαιτείται και η διατήρηση συνεχούς

ροής πληροφοριών και ενημέρωσης προς τους κάτωθι:

- Τους παράγοντες ή φορείς έργων
- Τις περιφερειακές και τοπικές αρχές, και τις λοιπές αρμόδιες δημόσιες αρχές
- Τις επαγγελματικές οργανώσεις και τους οικονομικούς κύκλους
- Τους οικονομικούς και κοινωνικούς εταίρους
- Τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς, και ιδίως τους οργανισμούς που εργάζονται για την προστασία και την βελτίωση του περιβάλλοντος.

Μόνο από αυτούς τους δύο τομείς που αναφέρθηκαν ανωτέρω προκύπτει η ανάγκη ο δήμος να δραστηριοποιείται συγχρόνως σε πολλά επίπεδα, τόσο για την υλοποίηση όσο και για την πληροφόρηση. Εκτίμηση είναι ότι η σημερινή διοικητική δομή του δήμου δεν θα ανταποκριθεί επαρκώς για την υλοποίηση των ιδιαίτερα απαιτητικών σε διαδικασίες και ενημέρωση διασυνοριακών προγραμμάτων της προγραμματικής περιόδου 2007- 2013. Για τον λόγο αυτό προτείνεται η δημιουργία επιτροπής για την καλύτερη παρακολούθηση και υλοποίηση των ευρωπαϊκών προγραμμάτων με την κατωτέρω σύνθεση:

Μόνιμα μέλη

- Δήμαρχος
- Αντιδήμαρχος ή Δημοτικός Σύμ-

βουλος

- Δημοτικός Σύμβουλος της μειοψηφίας του Δ.Σ.
- Η Ειδική Συνεργάτιδα του Δήμου
- Υπάλληλος Π. Ε. με σχετικές γνώσεις και εμπειρία
- Υπάλληλος Δ. Ε. Διοικητικός

Έκτακτα μέλη

- Εκπρόσωπος Περιφέρειας ή Νομαρχίας ή ΟΤΑ
- Ο καθ' ύλη αρμόδιος Αντιδήμαρχος ή πρόεδρος Δημοτικής επιχείρησης
- Εκπρόσωπος ΝΠΔΔ ή ΝΠΙΔ
- Ο καθ' ύλη αρμόδιος εκπρόσωπος φορέα ή συλλόγου που συμμετέχει στα προγράμματα

Τα προτεινόμενα αποτελούν κατά την γνώμη μου την πρώτη προτεραιότητα για την εύρυθμη συμμετοχή του Δήμου μας σε Ευρωπαϊκά προγράμματα.

Ένας Φίλος

Και για την Αντιγραφή
ΓΙΟΓΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
Βιβλιοθηκάριος

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Παράλληλα με την επίσκεψη του γενικού γραμματέα της περιφέρειας Ηπείρου κ. Πανοζάχου στο Αργυρόκαστρο την Πέμπτη 22 Μαΐου του 2008 ο δήμαρχος Κόνιτσας κ. Εξάρχου συνοδευόμενος από συνεργάτες του και εκπροσώπους των φορέων της πόλης επισκέφθηκε το δήμαρχο Πρεμετής κ. Comino. Η διερευνητική αυτή επίσκεψη πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της προσπάθειας που καταβάλλει ο δήμος για την ανάπτυξη της συνεργασίας μέσα από τα προγράμματα της Ε. Ε. (Εδαφικής Συνεργασίας, INTEREG IV, κ. α.). Στα πλαίσια μάλιστα της νέας προγραμματικής περιόδου με την οποία η Περιφέρεια Ηπείρου προωθεί τη διασυνοριακή συνεργασία σχεδιάζεται η εγκατάσταση σταθμών μέτρησης της ποιότητας των υδάτων στον Αώο ποταμό.

ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Στο τεύχος Γενάρη-Φλεβάρη 2008 του περιοδικού γίνεται παραπομπή σε πρόσφατο κείμενο στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ", που έγραψε για τα επιτεύγματα και την προσφορά στον επιστημονικό αγώνα κατά του καρκίνου του εργαζόμενου στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, καταγόμενου από την Κόνιτσα, 30χρονου Κωνσταντίνου Κούσιου και για την βράβευση του από μεγάλο Βρετανικό Ινστιτούτο με το βραβείο του καλύτερου νέου εφευρέτη για το 2007.

Συγχαίρω μαζί με όλους τους Κονιτσιώτες τον συμπατριώτη μας διακεκριμένο, παγκόσμια, επιστήμονα και εύχομαι καλή επιτυχία στο έργο του κατά του καρκίνου "επ' αγαθώ" όλης της ανθρωπότητας.

Με αφορμή την παραπάνω αναφορά, ανάδειξη και βράβευση του συμπατριώτου μας επιστήμονα σε ξένη χώρα δράπομαι της ευκαιρίας να εκφράσω ορισμένες σκέψεις.

Δεν υπάρχει έτος ή και μήνας που να μην φθάνει στα αυτιά μας (αν και για τους περισσότερους δεν πληροφορούμαστε) ότι συμπατριώτης (και συμπατριώτισσα) μας διακρίθηκε στο σίβο της επιστημονικής, εν γένει κοινωνικής, ζωής, χάρις στο μυαλό του, την

δουλειά του, την προσπάθεια του, το ήθος του κλπ. Ας αναφέρω μερικά πρόσφατα παραδείγματα, που βιαστικά έρχονται στο μυαλό μου. Πέρυσι ο συμπατριώτης μας Βασίλειος Νικόπουλος έγινε Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. Με τις προ μηνός κρίσεις στην Ελληνική Αστυνομία ο συμπατριώτης μας Ελευθέριος Οικονόμου κατέλαβε ηγετική θέση στο σώμα. Προ διμήνου η συμπατριώτισσα μας Τζένη Παγγέ-Λέκκα εκλέχθηκε καθηγήτρια πρώτης βαθμίδας στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων. Το προηγούμενο Σάββατο ο συμπατριώτης μας γιατρός Σταύρος Μπούσμπουλας με την ιδιότητα του Προέδρου της Πανελληνίας Εταιρείας κατά του διαβήτη ήταν ο κύριος εισηγητής σε ημερίδα κατά της αρρώστιας στα Γιάννενα ενώπιον του ιατρικού κόσμου της περιοχής και ακολούθησε σχετική ομιλία του στην Κόνιτσα. Καθημερινά βλέπουμε στην τηλεόραση στα δελτία καιρού τον συμπατριώτη μας Δημήτριο Ζιακόπουλο ως διευθυντή της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας. Ας με συγχωρέσουν οι παραπάνω για την χωρίς την άδεια τους δημοσιοποίηση των ονομάτων τους, που σίγουρα προσκρούει στην ευγένεια τους και ας με συγχωρέσουν οι άλλοι

και οι περισσότεροι που τους παρέλειψα, από άγνοια.

Πληθώρα Κονιτσιωτών (τισσών) κατέχουν στην Ελλάδα και το εξωτερικό θέσεις ευθύνης και προσφέρουν στην επιστήμη, τα γράμματα, τις τέχνες, την οικονομία, την διοίκηση κλπ, εν γένει σε όλους τους κοινωνικούς τομείς δράσης, που δυστυχώς ακόμη δεν έγινε καμιά καταγραφή τους παρά τις δυνατότητες που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία (INTERNET κλπ) και δεν στήθηκε γέφυρα επικοινωνίας-συνεργασίας με την τοπική μας κοινωνία και με τον Δήμο μας.

Ο Δήμαρχος μας Χαράλαμπος Εξάρχου παρουσιάζοντας στην προαναφερθείσα εκδήλωση τον ομιλητή και γιατρό Σταύρο Μπούσμπουλα αναφέρθηκε εύστοχα στο πόσο φειδωλή είναι η τοπική κοινωνία μας στον καλό λόγο για τον "επιτυχημένο" και πολύ περισσότερο πόσο φειδωλή είναι στην βράβευση του "διακεκριμένου", πολύ περισσότερο όταν αυτοί είναι συμπα-

τριώτες μας και γνωστοί μας ως συνέπεια του συλλογικού υπερτροφικού "εγώ" μας.

Μέχρι τώρα δεν έχουμε τιμήσει ουσιαστικά (πλην της τοπικής Εκκλησίας και αυτή περιορισμένα) ούτε τους (τοπικούς) ευεργέτες μας, σαν να χρωστούσαν στον τόπο μας και μας ξόφλησαν αφήνοντας την περιουσία τους, που σέρησαν από την οικογένεια τους, για χάρη όλων μας.

Είναι καιρός για το δικό μας συλλογικό καλό, για να "ψηλώσει" η κοινωνία μας να τιμήσουμε τους "ψηλούς" που ξεχώρισαν και να τους μιμηθούμε. Η ποιότητα της καθημερινής ζωής μας εξαρτάται κατά πολύ από ποιους έχουμε στο μυαλό μας, ποιους θέλουμε να μοιάσουμε, αυτοί προσδιορίζουν τις σκέψεις μας, τα λόγια μας, τις πράξεις μας.

Κόνιτσα 28-3-2008

Βασίλης Τσιαλιαμάνης

Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Κόνιτσας.

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

1. ΚΟΝΙΤΣΑ, (Ιστορία και Πολιτισμός)
Τρίτη έκδοση
2. ΠΑΖΑΡΙΟΥ ΑΝΑΤΟΜΗ (Πολιτισμική Μαρτυρία)
Εκδόσεις ΡΟΕΣ, «Οι Ηπειρώτες» β' έκδοση.

ΚΟΝΙΤΣΑ. Βιβλιοπωλείο Ν. ΠΛΟΥΜΗΣ
ΤΗΛ. 26550 24574

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΖΔΡΑΒΟΣ

κρέατα εντόπια

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 153 - ΤΗΛ. 321601
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΣΥΓΚΙΝΟΥΝ

ΠΑΝ. Φ. ΝΑΤΣΗ ΑΞ/ΚΟΥ ΔΙΚ/ΚΟΥ Ε.Α

Όταν η αφήγηση κάποιου ανθρώπου για τη ζωή του σε κάνει να συγκινηθείς, τότε η αξία της αποτύπωσης είναι πολύ μεγάλη. Αυτή η συγκίνηση, αγαπητοί φίλοι του περιοδικού, μ' έσπρωξε στο να γράψω τα όσα μου αφηγήθηκε ο ΑΔΑΜΟΣ Δημήτριος του Παναγιώτη από τη Λαγκάδα Κόνιτσας, που τυχάνει να είναι και πεθερός μου.

Ο ΑΔΑΜΟΣ Δημήτριος γεννήθηκε στη Λαγκάδα Κόνιτσας στις 25/12/1925 όπου εκεί ζει μέχρι σήμερα σε ηλικία 83 ετών με πλήρη υγεία. Γονείς του ήταν ο Παναγιώτης Αδάμος και η Αμαλία Αδάμου. Η μητέρα του καταγότανε από τη Λυκόραχη (Κεφαλοχώρι), από το σόι των Καρανικαίων. Είχε εννέα αδέρφια εκ των οποίων μία αδελφή που πέθανε και ο αδελφός του Ιωάννης σκοτώθηκε ή κατά πολλούς εκτελέστηκε στον εμφύλιο πόλεμο στην περιοχή Κόκορι της Μουργκάνας.

Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο Λαγκάδας και είχε δάσκαλο τον Απόστολο Τζουμάκα. Θυμάται τους συμμαθητές του, όπως τον Σπύρο Νάτση του Κων., το Γιώργο Κατσιώτα του Θωμά, τον Γιώργο Νάτση του Παν., τον Απόστολο Ντίνη του Αλεξί-

ου, τη Γεωργία Κατσιώτα του Παν., και την σημερινή γυναίκα του Ανθούλα.

Κατά τα χρόνια του Δημοτικού Σχολείου ήταν και τσοπανάκος στα γιδοπρόβατα του πατέρα του μέχρι 15 ετών περίπου. Την εποχή εκείνη της κατοχής υπήρχε μεγάλη φτώχεια και τα μικρά παιδιά δούλευαν όπου υπήρχε μεροκάματο για να βγάλουν το ψωμί τους. Πολλές φορές πήγε φορτωμένος με σιτάρι ή καλαμπόκι από το χωριό στην Ηγουμενίτσα, και από εκεί έπαιρνε λάδι και πάλι φορτωμένος, μαζί με άλλους βέβαια, το πήγαιναν στην Φλώρινα.

Σε ηλικία 18 ετών εντάχθηκε στον Εφεδρικό ΕΛΑΣ.

Το 1946 σε ηλικία 21 ετών παντρεύτηκε την Ανθούλα Μπλιθικιώτη του Παντελή, όμως από εδώ και πέρα αρχίζουν τα δύσκολα.

Τον Ιούλιο του 1947 γεννήθηκε ο γιος του Χρήστος και στις 20 Αυγούστου ενώ ήταν μόλις 40 ημερών αναγκάστηκε να τον βαπτίσει. Την άλλη εβδομάδα δηλαδή στις 28/ 08 /1947 στην περιοχή μας άρχισε ο εμφύλιος πόλεμος και έγινε επιστράτευση όπου από το χωριό επιστρατεύτηκαν 35 νέοι από 18 έως 35 ετών και τους πή-

γανε στη Νταλόπολη Κερασόβου.

Εκεί εντάχθηκε στο Δημοκρατικό στρατό στα τμήματα που υπήρχαν στην Ήπειρο και μετείχε στις μάχες Ζαγορίου - Μουργκάνας μέχρι τον αύγουστο του 1948 όπου από εκεί πήγε στις μάχες του Γράμμου (Κάμενικ - Μοναστήρι Φούρκας - Πυρσόγιαννη).

Πριν φύγει για τον Γράμμο στο χωριό Λιά Φιλιατών κάποιος ονόματι Καραβέλης τον ενημέρωσε ότι τον αδελφό του Γιάννη τον είχαν εκτελέσει.

Στην μάχη της Πυρσόγιαννης την 04/ 04/1949 σκοτώθηκε ο πεθερός του Παντελής Μπλιθικιώτης και άλλοι συγχωριανοί. Μου αφηγήθηκε ότι από τα 35 παιδιά που είχαν επιστρατευθεί από το χωριό, επέζησαν μόνον οι δέκα, οι οποίοι την 29 /08 /1949 φύγανε στην Αλβανία, όπου εκεί έμειναν 2 μήνες και μετά με καράβι από το Δυρράχιο, αφού ταξίδευσαν 12 μέρες και νύχτες στην θάλασσα και από τις ακτές της Ρωσίας άλλες 6 μέρες, με το τρένο έφτασε στην Τασκένδη. Εκεί εκπαιδεύτηκε σε στρατιωτική σχολή 40 μήνες αλλά δεν θέλησε να παραμείνει και συνέχισε να δουλεύει σε οικοδομές και σε εργοστάσια.

Μαζί του στην Τασκένδη ήταν η αδελφή του Βασιλική Κουτσούκη, οι

γαμβροί του Αχιλλέας Κουτσούκης και Απόστολος Ντίνης, ο Σπύρος Νάτσης, ο Ανδρέας Πανταζής, ο Μανώλης Απόστολος, η Μανώλη Λαμπρινή, ο Ντίνης Σπύρος και πολλοί άλλοι συμπατριώτες.

Η αλληλογραφία με το χωριό ήταν αδύνατη και αν τους έστελναν κανένα γράμμα τα γύριζαν πίσω και έτσι δεν είχε επαφή με την γυναίκα του από το 1947 μέχρι το 1953, όπου έστειλε ένα γράμμα στο χωριό και για καλή του τύχη έφτασε. Εκείνη την ημέρα που πήγε ο ταχυδρόμος στο χωριό ήταν Κυριακή και παντρευόταν η αδελφή του Ευτυχία και όταν μαθεύτηκε το ευχάριστο γεγονός ότι ο αδελφός της ζούσε, το γλέντι έγινε διπλό (κατά μερικούς κλαίγανε και τα κλαρίνα).

Στις αρχές του έτους 1958 έκανε τα χαρτιά του για επαναπατρισμό και υπήρξε τυχερός αφού του επέτρεψαν να γυρίσει στην πατρίδα του, όπου επέστρεψε το Νοέμβριο του 1958.

Στο χωριό επέστρεψε μαζί με τον γαμβρό του Απόστολο Ντίνη και το συγκινητικό είναι ότι ο γιος του Χρήστος είχε κατέβει στο λάκκο μαζί με άλλους για να τους υποδεχθούν και όταν τον ρώτησαν αν αναγνώρισε το παιδί του μέσα σε λυγμούς είπε "όχι", σκεφτείτε για λίγο εκείνη τη στιγ-

μή. Τέτοιες στιγμές ας μην έρθουν ποτέ για κανέναν.

Μετά τον επαναπατρισμό του απέκτησε δύο κόρες την Γαρυφαλιά και την Αμαλία.

Το 1964 λόγω της ανεργίας που υπήρχε στην περιοχή μας αναγκάζεται και πάλι να ξενιτευτεί στην Γερμανία, όπου στο τέλος του 1965 επέστρεψε γιατί είχε αρρωστήσει.

Από το 1965 μέχρι το 1973 εργάστηκε σε διάφορες οικοδομικές εργασίες στην Ηγουμενίτσα - Λευκάδα και αλλού, όπου το 1973 πήγε στην Αθήνα εργαζόμενος ως οικοδόμος.

Το 1974 συνελήφθη στην Αθήνα και προσήχθη στο Στρατοδικείο Ιωαννίνων όπου μετά από διαδικασία μιας εβδομάδος κράτησης αφέθηκε ελεύθερος καθ' ότι η πράξη για την οποία τον κατηγορούσαν είχε αμνηστευθεί (ευτυχώς που υπηρέτησα ως Αξιωματικός στο Στρατοδικείο μετά από 3 χρόνια γιατί θα ερχόμουν αντιμέτωπος με τον πεθερό μου).

Το 1978 έπαθε εργατικό ατύχημα

αφού έπεσε από φωταγωγό πολυκατοικίας. Ευτυχώς ο τραυματισμός δεν ήταν θανάσιμος και στο τέλος του 1981 επανήλθε κάπως η υγεία του, βγήκε σε αναπηρική σύνταξη και γύρισε στο χωριό του.

Από το έτος 1982 μέχρι το 1990 διετέλεσε για 2 τετραετίες Πρόεδρος της Κοινότητας Λαγκάδας.

Κατά κοινή ομολογία των περισσότερων συγχωριανών, υπήρξε ένας καλός πρόεδρος και προσπάθησε πολύ να βοηθήσει το χωριό του.

Σήμερα το ερισσότερο καιρό ζει στο χωριό μαζί με την γυναίκα του και πάντα με χαρά περιμένει τα παιδιά του, τα εγγόνια και τα δισέγγονα του. Είναι ιδρυτικό μέλος της Αδελφότητας Λαγκαδιωτών και επί τριάντα χρόνια συνδρομητής στο περιοδικό "Η ΚΟΝΙΤΣΑ" όπου ευχαριστούμε θερμά τους υπευθύνους για τη φιλοξενία τους.

Ευχαριστώ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Παν. Φ. Νάτσης

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ - ΧΑΡ. Ν. ΡΕΜΠΕΛΗΣ

(Δημοτ. Τραγούδια: του τραπεζιού, χορού, γάμου, νυφιάτικα, λιανοτράγουδα, μοιρολόγια, του Χάρου και του Κάτω Κόσμου, λαζαρικά, παραμύθια, παραδόσεις, ευτράπελες διηγήσεις, παροιμίες, ιδιωματικές φράσεις, αινίγματα, ευχές, κατάρες, γλωσσικό ιδίωμα Μαστοροχωρίων, τοπωνύμια, Γλωσσάριο, κουδαρίτικα κ.λ.) σελ. 360 τιμή: 20 ευρώ

Για την προμήθεια απευθυνθείτε:

1) Νικολ. Ρεμπέλης, Κόνιτσας Τηλ. 26550-23071 - 2) Δ/νση περιόδ. "ΚΟΝΙΤΣΑ"

ΚΟΝΙΤΣΑ 8-6-08

Στις 8 Ιουνίου πήγα κι εγώ στο Κεφαλοχώρι (πρώην Λυκόρραχη) στην εκδήλωση που έγινε εκεί, στο Μνημείο των πεσόντων, του Δημοκρατικού Στρατού, κατά τον Εμφύλιο πόλεμο 47-49.

Πήγα να τιμήσω τη μνήμη των τόσων παλικαριών που χάθηκαν στα γύρω βουνά, τόσο των ανταρτών, όσο και του κυβερνητικού Στρατού, που έτυχε να υπηρετώ κι εγώ δυόμισι χρόνια τη μαύρη εκείνη εποχή.

Ας κρίνουν οι μέλλοντες κριτικοί πως οδηγηθήκαμε στο αδελφοκτόνο αυτό πόλεμο...

Πλήθος κόσμου από πολλά μέρη αν και ήταν τοπική εκδήλωση. Είδα άτομα από Αγρίνιο, Πρέβεζα, Λευκάδα, Μακεδονία. Ομιλητής ο Γόντικας. Καμάρωσα πιο πολύ τους νέους που ήταν αρκετοί.

Μου δόθηκε η ευκαιρία να γυρίσω στο χωριό, και μούκανε μεγάλη εντύπωση η πρόοδος αυτού του χωριού που παλαιότερα, πριν το 40, ήταν απ' τα πιο καθυστερημένα. Θαύμασα την εξαιρετική και μεγάλη πλατεία τους, με

συμβολικό Μνημείο Γυναίκας, άγαλμα Λυκοραχίτισσας με την Νιτρομπουλίτσα μπροστά της που βάραγε το γάλα να βγει το βούτυρο.

Εντύπωση μου έκανε η Νεροτριβή που πλένουν από τα γύρω χωριά τα μάλλινά τους, Βελέντζες, κουβέρτες κλπ.

Θαύμασα το εξαιρετικότατο Μουσείο του Τάκη Φασούλη, με μεγάλη ποικιλία, απ' όλα τα είδη παλαιότερα. Αμφιβάλλω αν στην Ήπειρο υπάρχει τόσο αξιόλογο Μουσείο, να μην πω και σε όλη την Ελλάδα.

Γνώρισα αξιόλογους ανθρώπους όπως το Γιώργο Νούτσο, συνταξιούχο, φωτισμένο άτομο, τον Χρήστο Φασούλη που για πολλά χρόνια ήταν πρόεδρος στο χωριό αυτό, και ήταν ο κύριος συντελεστής που αναδείχτηκε τόσο πολύ το χωριό του κι έγινε Κεφαλοχώρι μ' όλη τη σημασία της λέξεως. Έφυγα κατενθουσιασμένος και προβληματισμένος· γιατί και το δικό μου χωριό Καστάνιανη να μη κάνει τέτοια άλματα;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ DON BRUNO MARTIGNON
Υπολοχαγού ιερέα του τάγματος αλπινιστών "CIVIDALE"
της μεραρχίας JULIA.

Απόσπασμα από το βιβλίο του GUIDO AVIANI FULVIO

"ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΩΟΥ" UDINE 2000.

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΧΡ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ)

Συνέχεια από τα προηγούμενα

ΜΕΡΟΣ 9ο

Κατά το σύντομο ταξίδι προς το χωριό αποκόπηκα από τους στρατιώτες και σκέφτηκα να φάω τα αντίδωρα που διατηρούσα μέσα σε ένα μικρό δοχείο. Η σκέψη της βεβήλωσης με κατάτρεχε πολύ περισσότερο από τη βεβαιότητα ενός δυσάρεστου γεγονότος. Μερικοί στρατιώτες το αντιλήφτηκαν και πλησίασαν διστακτικά. Επίσης και αυτοί κοινώνησαν. Στο πρώτο αυλάκι βρήκα τον συνταγματάρχη και τον λοχαγό Νταλεσάντρο. Αυτοί μου είπαν ότι είχαν δει να μεταφέρουν ένα τραυματία μέσα στο πρώτο σπίτι του χωριού. Δεν περίμενα τον γιατρό, πέρασα το φράχτη και έτρεξα καταδιωκόμενος από τις σφαίρες. Άκουσα το συνταγματάρχη που μου φώναζε αλλά δεν έδωσα σημασία.

Εκείνη η οικογένεια δεν ήθελε σε καμιά περίπτωση να φιλοξενήσει τον άτυχο στρατιώτη! Έσπρωξα τη πόρτα εξοργισμένος. Η λαμαρινένια στέγη αντηχούσε σαν να έπεφτε χαλάζι και οι πυροβολισμοί ήταν τόσο κοντινοί

ώστε περισσότερες φορές είχα την αίσθηση και την αμφιβολία ότι προέρχονταν από τον κοντινό κήπο ή από το διπλανό σπίτι: στο τέλος έστειλα το βοηθό μου, και πήγα και εγώ, για να βεβαιωθώ ότι στο διπλανό σπίτι δεν υπήρχαν τυφεκιοφόροι του εχθρού. Ενώ νοσήλευα προς το καλύτερο τον άτυχο στρατιώτη περιμένοντας το γιατρό, δύο σφαίρες, τρυπώντας τη στέγη, σφηνώθηκαν πάνω στο φούρνο της κουζίνας που βρισκόμασταν. Πήγα να περιμαζέψω έναν άλλο τραυματία από ένα δρόμο! Ο άτυχος, η βολή που του είχε τρυπήσει το ένα πόδι του είχε προξενήσει μεγάλη αιμορραγία, είχε ακουμπήσει στο πάσαλο ενός κήπου μέχρις ότου, εξαντλώντας όλες του τις δυνάμεις, έπεσε καταγής όπου και τον βρήκα.

"Ντιον Μπρούνο, μην με αφήσετε εδώ με αυτούς τους ανθρώπους, πυροβολούν από κάθε κατεύθυνση και από την εκκλησία... ακόμη και οι γυναίκες!".

Βοήθησα τον αλπινιστή μέχρι το σπίτι όπου είχε φτάσει και ο γιατρός και πήγα να πάρω τα αναγκαία φορεία με

την ευχή ότι, θα έφτανε στο μεταξύ, η νύχτα, ποτέ άλλοτε περισσότερο επιθυμητή όσο και επίφοβη.

Ο ιερέας της τρίτης ομάδας πυροβολικού, πατέρας Φερράρι, είχε συγκεντρώσει μέσα σε ένα σπίτι καθώς και στα υπόγεια του σχολείου του Δίστρατου τους τραυματίες των μονάδων που είχαν πολεμήσει εκείνες τρεις ημέρες. Ήταν εύκολο στον ιερέα να του δοθεί το σπίτι, αλλά δεν ήταν άλλο τόσο εύκολο να του δοθεί το σχολείο. Και επειδή δεν μπορούσαν να χωρέσουν όλοι οι τραυματίες στο πρώτο κτίσμα, μετά από πολλές παρακλήσεις εκείνοι οι κάτοικοι αξιώθηκαν να παραχωρήσουν τα κατασκότεινα και υγρότατα υπόγεια του σχολείου. Εκείνος ο χώρος μπορούσε να είναι κατάλληλος για ποντίκια και μούχλα όχι όμως για ανθρώπους και αρρώστους. Θυμάμαι τη βρώμα και την αποστροφή που αισθάνθηκα μπαίνοντας:

"Μα εδώ αρρωσταίνουν και οι υγιείς", είπα στον πατέρα Φερράρι.

"Είχα ζητήσει τους επάνω χώρους, αλλά δεν υπήρξε τρόπος ώστε να μπορέσουν να μου δοθούν, χρειάζεται υπομονή", μου απάντησε.

Βρήκα μέσα σε αυτά τα δύο αναρρωτήρια τους τραυματίες της Βωβούσας, τον Κορναβιέρα, τον υπολοχαγό Κουατρίνι και άλλους των οποίων δεν θυμάμαι τα ονόματα. Ο αρχιδεκανέας Ρόκο είχε συνέλθει, παρότι παρέμενε αρκετά άσχημα! Ο Κορναβιέρα άφηνε

πολλές αμφιβολίες σχετικά με την ανάρρωσή του. Αυτός, όταν με είδε, θυμήθηκε τα λόγια του λοχαγού Νταλεσάντρο που του είχαν χαραχθεί βαθιά, όπως το τραύμα του:

"Τώρα δεν θα μπορεί πλέον να μου πεί ότι είμαι δειλός" μου είπε.

Τα δύο αναρρωτήρια ήταν γεμάτα και το σπίτι ήταν γεμάτο τραυματίες και στα τέσσερα δωμάτια του ακόμη και πάνω στις σκάλες του.

Ο δυστυχής ιερέας, έχοντας μεταμορφωθεί σε γιατρό, προσπαθούσε με όλους τους τρόπους ώστε να απαλύνει τον πόνο εκείνων των δυστυχισμένων παιδιών, ευχαριστημένος να μοιραστεί μαζί τους ακόμη και την αιχμαλωσία. Εδώ και δύο ημέρες δεν είχε δοκιμάσει ούτε μια μπουκιά ψωμί, ούτε είχε καμμιά στιγμή ανάπαυσης. Τον βρήκα με τα χέρια και το παλτό λερωμένα από το αίμα δεν ξέρω αν έτρεμε περισσότερο από την κούραση ή από το κρύο. Του έδωσα το πανωφόρι μου.

Τις προηγούμενες ημέρες είχε βρεί μέσα στο χωριό κουβέρτες και κανένα κοτόπουλο για τους τραυματίες, όμως μετά την αναχώρηση των πρώτων τμημάτων όλες οι πόρτες έκλεισαν. Είχε ανάγκη της παρουσίας ενός γιατρού, διότι οι γνώσεις του σε θέματα ιατρικής που είχε εκπαιδευθεί-έλεγε-δεν ήταν επαρκείς για όλους τους βαριά τραυματισμένους που είχε.

Αυτός ο ίδιος θέλησε να με συνοδεύσει μέχρι την εκκλησία.

"Στον άμβωνα εκστρατείας στην Ερσέκα" μου είπε, -υπάρχει ένα γράμμα για τη μητέρα μου! Φρόντισε ώστε να φτάσει σε αυτήν."

Κατόπιν εξομολογηθήκαμε προετοιμαζόμενοι, εκείνος στο μυστήριο της αιχμαλωσίας, εγώ σε αυτό της επιστροφής.

Σχευικά με την προσωπικότητα και το έργο του πατέρα Φερράρι πολλά θα μπορούσαν να γραφτούν: Τα καλύτερα λόγια όμως τα λένε οι ίδιοι οι τραυματίες του. Ο υπολοχαγός Κουατρίνι μου είπε για αυτόν:

"Το να φτιαχθεί ένα μνημείο σε αυτό τον άνθρωπο είναι πολύ λίγο."

Θα ήταν περίπου έντεκα τη νύχτα όταν χωρίσαμε! Άρχισε να βρέχει.

8 Νοεμβρίου

Σταματήσαμε κοντά στην εκκλησία της Παναγίας σε αναμονή ώστε ο 20ος λόχος να απαγκιστρωθεί από τον εχθρό ώστε να μπορέσει να μας ακολουθήσει. Οι πρώτοι αγγελιοφόροι δεν είχαν γυρίσει και οι δεύτεροι καθυστέρούσαν επίσης ! το γεγονός αυτό αύξανε την αβεβαιότητα στη διοίκηση. Ο 16ος λόχος είχε ήδη ξεκινήσει και είχε περάσει τη γέφυρα χωρίς ατυχήματα. Ήμασταν κολλημένοι πάνω στον τοίχο της εκκλησίας για να αποφύγουμε κάθε δυσάρεστη κατάσταση ξαφνικού συνωπισμού. Πιστεύω όμως ότι το μοναδικό προτέρημα ήταν αυτό του να αποφύγουμε την ψιλή βροχή που

έπεφτε. Το σκοτάδι ήταν αρκετό ώστε να μας καλύψει από τα βλέμματα των Ελλήνων, που θα μπορούσαν όμως κάλλιστα να μας ανακαλύψουν από τις σειρές μουλάρια που ήταν στιβαγμένα στη πλατεία, μεταξύ της εκκλησίας και του σχολείου.

Το χωριό κοιμόταν! Ο λοχαγός Νταλεσάντρο περπατούσε νευρικός, ενώ ο συνταγματάρχης έκανε περιπολία από τα μουλάρια μέχρι εμάς τους υπόλοιπους.

"Έρχονται, ξέρεις τίποτε; Κατάρα, τι μπορεί να έχει συμβεί;

"Δεν καταλαβαίνω τίποτε! Είναι ήδη αργά και δεν φαίνεται κανένας", απαντούσε ο Νταλεσάντρο.

Αυτές οι φράσεις εισχωρούσαν μέσα στη καρδιά μου και με βασάνιζαν.

Δίπλα μου ο Μάο και ο Άμπολα σκέφτονταν αυτό που σκεφτόμουν και εγώ.

"Πολεμούν ακόμη;"

"Δεν ακούγεται τίποτε."

"Μα θα έπρεπε να είναι ήδη εδώ".

"Θα πήραν λάθος δρόμο".

"Και πού πήγαν λοιπόν;"

"Έχουν και ασύρματο, θα μπορούσαν να ειδοποιήσουν..."

"Ωραία δουλειά! Περισσότερο περιμένουμε και τα πράγματα χειροτερεύουν!"

Εκείνη η νευρική και συγκεκριμένη συζήτηση είχε ρίξει το ηθικό σε όλους εμάς που ήμασταν κολλημένοι στο τοίχο της εκκλησίας, όχι σε μικρότερο

βαθμό από ότι και στους δύο διοικητές μας.

Μετά τα μεσάνυχτα ο λόχος διοίκησης κινήθηκε και περάσαμε τη γέφυρα με την καρδιά μας αναστατωμένη και με κομμένη την ανάσα. Γνωρίζαμε ότι ο παραμικρός τριγμός των δοκαριών και του πατώματος της γέφυρας που θα προκαλούνταν είτε από τις μπότες μας είτε από τις οπλές των μουλαριών, λόγω και του βάρους που μετέφεραν, θα μπορούσε να μας προδώσει. Πέρασαμε από το ακρότατο σημείο της Κίρκουρης μέχρι το διάσελο της Κιούρας και από εκεί μέχρι αυτό των Αρμάτων. Στην απέναντι πλευρά του Αώου ένα μικρό φώς μας ακολουθούσε χωρίς διακοπή, εμφανιζόμενο και εξαφανιζόμενο μεταξύ της βλάστησης μέχρις ότου ο ορεινός όγκος της Κιούρας το εξαφάνισε από μπροστά μας. Ρώτησα πολλές φορές για τι ακριβώς επρόκειτο, αλλά κανείς δεν ήξερε να μου απαντήσει. Κατά τη διάρκεια της πορείας δεν ακούστηκε ούτε ένας πυροβολισμός και φτάνοντας στο διάσελο των Αρμάτων συναντήσαμε ένα λόχο του τάγματος Τολμέτσο που βρίσκονταν εκεί προς κάλυψή μας. Μόλις έφτασαν εκεί αυτοί οι αλπινιστές κατευθύνθηκαν τρέχοντας προς το χωριό και το λόγο τον μάθαμε γρήγορα. Οι Έλληνες είχαν υπό την κατοχή τους ολόκληρο το βουνό, είτε την αριστερή είτε τη δεξιά πλευρά του Διάσελου, και τα Άρματα βρίσκονταν

κάτω από τα διασταυρωμένα τους πυρά.

Τα άλλα τμήματα, τα τάγματα Τζεμόνα και Τολμέτσο, αφού απαγκιστρώθηκαν από το Δίστρατο στις 6 το βράδυ, είχαν πάρει αμυντική διάταξη από τα 2218 μέχρι τα 1900 μέτρα πάνω στο Σμόλικα. Μοναδικός σκοπός απεδώ και στο εξής, ήταν αυτός να αποτραπούν οι Έλληνες ώστε να εμποδίσουν την επιστροφή του συντάγματος (8ο σύνταγμα αλπινιστών, σ.μ.) στην Κόνιτσα. Ο 76ος λόχος, που βρίσκονταν πάνω στις πλαγιές της Σμίλιανης συνέχισε να μάχεται. Ο συνταγματάρχης Νταπίνο, όταν ανέθεσε αυτό τον τομέα στο λόχο είπε :

"Έκει πάνω βρίσκεται ένα οπλοπολυβόλο: πρέπει να σταματήσει." . Δεν αποτελεί ηρωικό κατόρθωμα για ένα ολόκληρο λόχο να εξουδετερώσει ένα οπλοπολυβόλο: και οι αλπινιστές πιστεύοντας τα λόγια του συνταγματάρχου, σιγά-σιγά ανέβηκαν το βουνό ξεχνώντας την κούρασή τους.

Όμως, αντί για ένα οπλοπολυβόλο το ύψωμα 1999 έκρυβε ένα ολόκληρο λόχο, και ίσως πολύ περισσότερους, στρατιώτες καλά εξοπλισμένους και κρυμμένους. Ο 76ος λόχος επιχείρησε μια περικύκλωση, όμως εξουδετερώθηκε. Γύρω στη μια διμοιρία τέθηκε εκτός μάχης. Τότε ο υπολοχαγός Ρίγκι έστειλε στο Δίστρατο τον υπολοχαγό Τζενάρο ώστε να επικοινωνήσει ο λόχος με τη διοίκηση του συντάγματος

και έστειλε επίσης τον υπολοχαγό Πίβα με πέντε άνδρες να βρούν τους χαμένους προς τα Άρματα. Κανείς από αυτούς δεν επέστρεψε πίσω στη διμοιρία και ο 76ος λόχος παρέμεινε εκεί να μάχεται στο πλευρό των άλλων δύο ταγμάτων μας.

Μετά το διάσελο των Αρμάτων ακούσαμε το άγριο ξύπνημα του "πανηγυριού". Πολλοί κατέβηκαν προς το χωριό εκμεταλλευόμενοι το αυλάκι διότι ο μουλαρόδρομος, όταν έστριβε από το βουνό, τους άφηνε εντελώς εκτεθειμένους στο κίνδυνο. Αυτή η πιο σύντομη οδός έδωσε μονάχα την εντύπωση ότι ήταν και η πιο σίγουρη. Τα οπλοπολυβόλα ξέρναγαν σίδερο πάνω στις πέτρες και στα νερά του χείμυ-

ρου του οποίου το αριστερό μέρος βρίσκονταν στα χέρια του εχθρού. Άλλοι κατέβηκαν από το μονοπάτι που οδηγούσε στην εκκλησία του χωριού, αλλά και αυτοί δεν προσβλήθηκαν λιγότερο. Το χωριό ήταν μικρό και τα σπίτια ήταν διασκορπισμένα μεταξύ καλλιεργημένων κομματιών και δέντρων. Σίγουρα μέσα στο χωριό υπήρχε κάποιος έλληνας στρατιώτης, γιατί είδα αναλαμπές όπλου από κάποια παράθυρα. Μάλιστα πιστεύοντας στην αρχή ότι αυτές οι αναλαμπές προέρχονταν από τα δικά μας όπλα, κατευθύνθηκα προς τα εκεί. "Ελληνική...ελληνική" μου φώναξε ένα μικρό αγόρι, και αμέσως άλλαξα κατεύθυνση.

(Συνέχεια στο επόμενο)

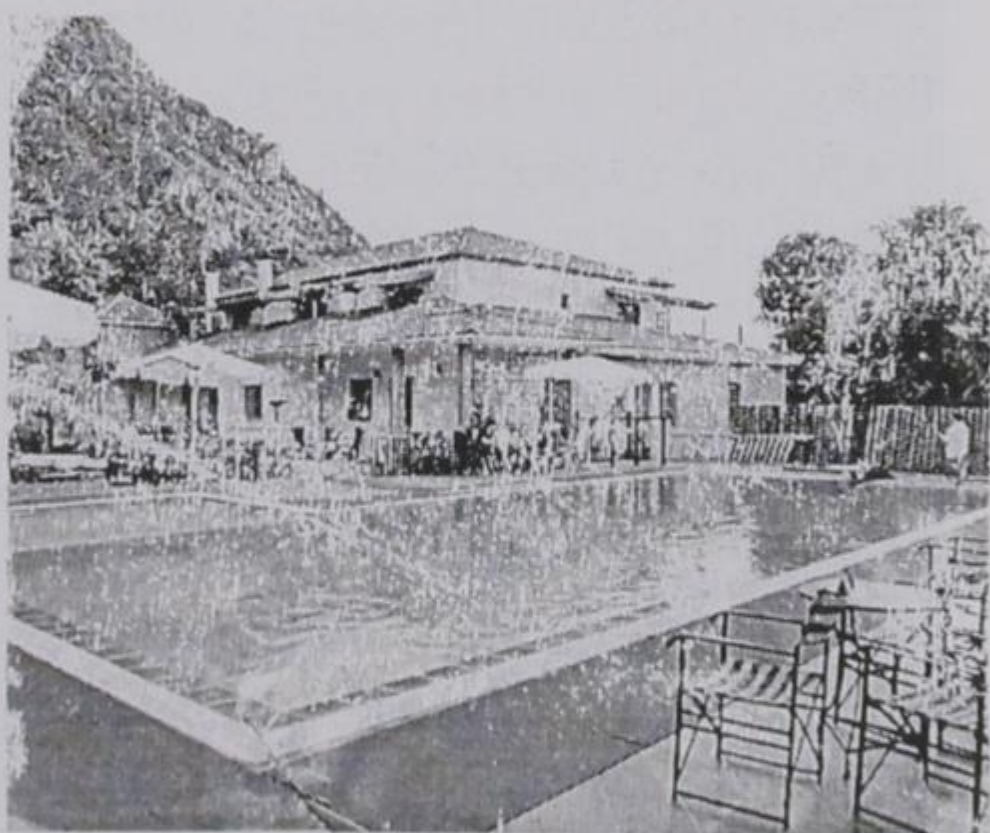
**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Δικηγόρος

ΛΗΠΙΟΥ 6-8
ΟΡΟΦΟΣ
79 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210 3633310-11-12
ΦΑΧ.: 210 3637894
ΚΙΝ.: 6976 112904

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, θέρμανση, πάρκινγκ, κ.λπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου στη Κόνιτσα
Τηλ. 26550 23780

Απάντηση στην επιστολή του Αντ/γου ε.α., κ. Νικ. Κολόμβα

Γιάννινα 21-5-2008

Κύριε Διευθυντή,

Κατ' επανάληψη έχω διαβάσει στο εξαίρετο περιοδικό σας «ΚΟΝΙΤΣΑ» επιστολές και διαμαρτυρίες (τελευταία επιστολή στο υπ' αρ. τευχ. 139 Μάρτης-Απρίλης 2008 σελ. 140) του ε.ά. Αντ/γου κ. Νικ. Κολόμβα «σχετικά με τη μάχη της ΒΙΓΛΑΣ και τους πεσόντας ήρωας Ευζώνους του 2/39 Σ.Ε. όλοι τους Απωλοακαρνάνες κατά τον πόλεμο του 1940 και την επίθεση της 14ης Νοεμβρίου 1940 στο ύψωμα σκοπιά της ΒΙΓΛΑΣ και θέλω να σχολιάσω τα παρακάτω:

Δεν θέλω ν' ανοίξω αλληλογραφία με τον σεβαστό κατά τ' άλλα αντιστράτηγο ε.α. κ. Νικ. Κολόμβα άγνωστό μου, για τα τραφόμενά του στο περιοδικό σας «για τα κακώς κείμενα, τ' ονόματα των πεσόντων τις προτάσεις του κλπ».

Επειδή όμως κατάγομαι, ως γνωστόν, από το διπλανό χωριό της ΒΙΓΛΑΣ (ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΣ) και επειδή πολλές φορές έχω ομιλήσει κατά την επιμνημόσυνη δέηση, για τους ήρωες, τους 18 νεκρούς στο ύψωμα της ΒΙΓΛΑΣ-ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΥ, και κάθε χρόνο στις 28 Οκτωβρίου οδηγούσα εκεί τους μαθητές μου και τον κόσμο, και καταθέταμε στη μνήμη τους στεφάνια

Πληροφοριακά και κατατοπιστικά τονίζω:

Η μνημόνευση των αναγραφομένων πεσόντων δεν έγινε κατά το “δοκούν”, δηλαδή όπως ήθελε ο καθένας ή όποιον ήθελε έγραψε στη στήλη του μνημείου ή καθόλου άλλους εκ παραλείψεως, εκ παραδρομής κ.ά. αλλά έγινε με τα στοιχεία που μας έδωσε η VIII ΜΕΡΑΡΧΙΑ εν συνεννοήσει με την Δ.Ι.Σ. του Γ.Ε.Σ. Πιθανόν καθώς ισχυρίζεται ο κ. Νικ. Κολόμβας κι άλλοι ήρωες εύζωνοι να φονεύτηκαν στα γύρω υψώματα, αυτό όμως είναι ένα άλλο μεγάλο θέμα, για όλους τους νεκρούς μας. Εμείς στο μνημείο αυτό της ΒΙΓΛΑΣ - ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΥ, στο Ηρώο μας καθώς το λέμε τιμούμε και μνημονεύουμε τους 18 ευζώνους όπως ακριβώς τ' ονόματά μας τα έδωσε η VIII Μεραρχίας μας κι έχουν ταφεί εκεί.

Δεν νομίζω ότι κάνουμε αμέλεια ή παραλείψεις ονομάτων ή παραποιούμε την ιστορική αλήθεια και συμπράτουμε σε κακώς κείμενα καθώς ισχυρίζεται και γράφει ο ε.α. κ. Νικ. Κολόμβας αντιστράτηγος. ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ σ' εκείνους που 'δωσαν τη ζωή τους εδώ στο ύψωμα ΒΙΓΛΑΣ στις 14-11-1940, για να ζούμε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΙΧ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΠΛΗΚΑΤΙ

Ο μήνας Ιούνιος ήταν ο θεριστής, ο Ιούλιος ήταν ο αλωνάρης και ο Αύγουστος ήταν ο τρυγητής (μόνο που στο Πληκάτι λόγω υψόμετρου δεν καλλιεργούσαν σταφύλια). Έτσι λέγονταν οι μήνες του καλοκαιριού που οι χωριανοί έπρεπε να θερίσουν και να αλωνίσουν, να κοπιάσουν πολύ για να ζήσουν οι οικογένειές τους.

Όλα αυτά τα θυμάμαι διότι τα έζησα από παιδί. Το θέρισμα με το δρεπάνι, το αλώνισμα σε αλώνια ειδικά φτιαγμένα από πέτρινες πλάκες με κολλη-

μένους αρμούς από βόδινα κόπρανα.

Από τότε πολλά πράγματα έχουν αλλάξει στη ζωή του χωριού και πολλά έχουν ξεχαστεί.

Πρώτα απ' όλα σήμερα δεν σπέρνουν σιτηρά εκτός από λίγα καλαμπόκια σε κηπάματα, φασόλια, ντομάτες, λαχανικά. Τα χωράφια δεν καλλιεργούνται πια, μόνο κάπου-κάπου οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού που είχαν ζώα, θερίζουν χορτάρια και κλαδί για το χειμώνα. Στη μνήμη μου όμως έχουν μείνει οι όμορφες εικόνες του θέρους από την εποχή που άνδρες και

γυναίκες με το δρεπάνι στο χέρι έκοβαν τα στάχυα χεριές-χεριές στα χωράφια. Τα χερόβουλα δένονταν σε δεμάτια. Τα δεμάτια φορτώνονταν στα ζώα (μουλάρια, γαϊδούρια) και μόνο τα αυτιά τους και η ουρά που κουνιόταν για τις αλογόμυγες ξεχώριζαν από το πολύ φορτίο, καθώς προχωρούσαν στο δρόμο για την καλύβα και το αλώνι.

Μεσημέρι, ο ήλιος πάνω από το κεφάλι, οι θεριστές ξαπλωμένοι κάτω από τον ίσκιο του δένδρου να ξαποστάσουν.

Μοιράζονταν το ψωμί με το τυρί, την πίτα και αρχίζανε να τρώνε.

Ξεκουράζονταν, πίναν νερό και συνέχιζαν το θέρισμα μέχρι να πέσει ο ήλιος.

Ο ιδρώτας και η κούραση το βράδυ ξεχνιέται όταν βλέπεις τις θημωνιές γύρω στ' αλώνι ή στην καλύβα να ψη-

λώνουν και να χρυσίζουν με το φως του φεγγαριού τα βράδια.

Όταν τελείωνε ο θερισμός άρχιζε το αλώνισμα με τα ζώα ζευγαρωμένα (βόδια, μουλάρια, ή γαϊδούρια) και γύριζαν γύρω-γύρω το αλώνι μέχρι τα στάχυα να γίνουν άχυρο, να πέσει ο σπόρος και μετά το λίκνισμα με φτυάρια (ξύλινα) στον αέρα και να μείνει κάτω ο ευλογημένος καρπός, το σάρι.

Μήνας Ιούνιος, Ιούλιος και Αύγουστος, μήνες του καλοκαιριού της σοδειάς των γλυκών καρπών και των αναμνήσεων.

Σήμερα μήνες των διακοπών, της ξενοιασιάς, της αγάπης και του ονείρου, σε νησί, σε θάλασσα ή σε βουνό. Αυτά έχει η εξέλιξη στη σημερινή ζωή μας.

Αντώνιος Θ. Ζιώγας
εκ. Πληκατίου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΚΟΥΣΕΙΟΝ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΝΙΤΣΑ-ΗΠΕΙΡΟΥ

- Διαθέτει αίθουσα 125,0 τ.μ. με πλήρη εξοπλισμό σε κάθε ένα από τους δύο ορόφους του.
- Διατίθεται για την προβολή νέων δημιουργών και καλλιτεχνών (ζωγράφων, γλυπτών, φωτογράφων, κλπ), κατά προτίμηση από την περιοχή της Κόνιτσας, με μόνη υποχρέωση των εκθετών, την εξασφάλιση ατόμου της εμπιστοσύνης των για να παρίσταται στο Κ.Ε.Κ. κατά τις ώρες και μέρες λειτουργίας της έκθεσης.

Όσοι λοιπόν ενδιαφέρονται να εκθέσουν, μπορούν ν' απευθύνονται -ένα μήνα τουλάχιστον πριν- εγγράφως στην ταχυδρομική διεύθυνση:

ΚΟΥΣΕΙΟΝ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ (Κ.Ε.Κ.)

Οδός Βορείου Ηπείρου 6-44.100 Κόνιτσα ή και τηλεφωνικά στον κ. Δημ. Κωνστ. Κούσιο (τηλ. 210-800.11.75 ή 6977-32.87.77) για τη διεύθυνση των σχετικών λεπτομερειών.

ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΕΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ Χριστόδουλος και Ιωάννης Τσιγάντες

ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Ε.Α. Ι. ΔΑΦΝΗ

Μετά την επική μάχη της Κρήτης 3^ο Ιοήμεραο 1941, η τότε ελληνική Κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον Ε. Τσουδερό και τον βασιλέα Γεώργιο εγκαταστάθηκε στο Κάιρο, όπου ξεκίνησε μια γιγάντια επιχείρηση για την συγκρότηση νέων ενόπλων δυνάμεων (και των τριών κλάδων) με δυναμικό που θα αποδημούσε τόσο αρχικά, όσο και σταδιακά στη συνέχεια, από την κατεχόμενη Ελλάδα, καθώς και με καθολική σχεδόν συστράτευση του ελληνισμού της διασποράς.

Μεταξύ των στελεχών που θα στελέχωναν τις νέες μονάδες βρέθηκαν στη Μέση Ανατολή ο Χριστόδουλος Τσιγάντες (τότε συνταγματάρχης) και ο αδελφός του Ιωάννης (τότε ταγματάρχης), η δράση των οποίων, μακροχρόνια για τον πρώτο και ολιγόχρονη για τον δεύτερο, θα εμπνέει, θα κατευθύνει και θα καθοδηγεί τον μαχόμενο ελληνισμό την περίοδο της τριπλής κατοχής 1941-44.

Με εντολή του τότε υπουργού εθνικής αμύνης Π. Κανελλόπουλου (Κάιρο) ο Χριστόδουλος Τσιγάντες από Σεπτέμβριο 1942 αναλαμβάνει την δι-

οίκηση του νεοσυγκροτηθέντος Ιερού Λόχου με αρχική δύναμη 130 αξιωματικούς, οι οποίοι, αναλόγως του βαθμού τους, εκτελούσαν στη μάχη καθήκοντα και απλού στραιώτη, καθώς και 70 οπλίτες. Στη συνέχεια η δύναμη του Ι. Λόχου θα ανέλθει στους 1.100 άνδρες και οι Βρετανοί θα αποκαλούν αυτή την επίλεκτη μονάδα "Sacred Regiment".

Μετά την ανατροπή του Γερμανικού Afrika Corps στην γραμμή Ελ Αλαμείν 4-11-1942 που άλλαξε τον ρουν της ιστορίας, ο Ιερός Λόχος συμμετέχει στην θυελλώδη προέλαση της 8ης βρετανικής στρατιάς του στρατάρχη Μοντγκόμερυ, επιτυγχάνοντας ένα προς ένα όλους τους αντικειμενικούς σκοπούς και την 12.00 ώρα της 12-4-1943 απελευθερώνει την πόλη SOUSSE της Τυνησίας, της οποίας ο δήμαρχος παραδίδει συμβολικά στον Ι. Λόχο τα κλειδιά της πόλεως.

Εν όψει της αναμενόμενης αλλαγής του σκηνικού του πολέμου στην Ευρώπη ευνοϊκής για τους συμμάχους - είχε εν τω μεταξύ εκμηδενισθεί ο στρατός του Ρόμμελ - ο Ι. Λόχος αποσύρεται από το πεδίο της μάχης και συγκεντρώ-

νεται στις αρχικές του βάσεις Αίγυπτο - Παλαιστίνη όπου υποβάλλεται σε εντατική εκπαίδευση σε ειδικές επιχειρήσεις που σε 6 μήνες θα του επιτρέψουν να επιχειρήσει δράσεις εντός των ελληνικών γεωγραφικών ορίων για το επόμενο δεκαεννεάμηνο χρονικό διάστημα, μέχρι 8-5-1945, που επήλθε η συνθηκολόγηση της Γερμανίας.

Η αρχή των ειδικών δράσεων σημειώνεται με την αεραπόβαση του Ι. Λόχου στη Σάμο τέλη Οκτωβρίου 1943, που ήταν απόρροια συνθηκολογήσεως της Ιταλίας 9 Σεπτεμβρίου και του περάσματος αυτής στο στρατόπεδο των συμμάχων.

Λόγω ανεπάρκειας δυνάμεων για δυναμικές επεμβάσεις από τους συμμάχους στα νησιά, οι γερμανοί θα ελέγχουν το Αιγαίο και θα κρατούν σταθερά τα νησιά Ρόδος, Κως, Λέρος, Κάλυμνος, Μήλος και Δυτική Κρήτη, μέχρι 8-5-1945.

Ενώπιον αυτής της καταστάσεως, οι επιχειρήσεις του Ι. Λόχου στο Αιγαίο και Δωδεκάνησα θα έχουν καταδρομικό χαρακτήρα, με σκοπό την αγκίστρωση των γερμανικών δυνάμεων εκεί, την παρενόχληση, τριβή, παρεμπόδιση αλληλοϋποστηρίξεως μεταξύ τους και πρόκληση απωλειών.

Η παρουσία του Ι. Λόχου στα νερά

της Δωδεκανήσου ερμήνευε και ένα εθνικό συμβολισμό.

Η Ελλάδα μαχόταν και για την ενσωμάτωση στον εθνικό κορμό των 12 σμαραγδένιων νησιών που της ανήκαν. Αυτό τελικά θα γίνει στην διάσκεψη των Παρισίων του 1946, όπου η Ελλάδα παρακάθησε στο τραπέζι της ειρήνης μεταξύ των συμμάχων, με τα "φτερά" που της έδιναν οι αγώνες των τακτικών ενόπλων μας δυνάμεων Μέσης Ανατολής, ως ίση προς ίσους.

Κατά το αναφερόμενο χρονικό διάστημα εξετελέσθησαν λίαν επιτυχώς στα νησιά από τον Ι. Λόχο 27 καταδρομικές επιχειρήσεις και 207 περιπολιακές ενέργειες, για τις οποίες ο Ι. Λόχος απέσπασε τα συγχαρητήρια συμμαχικών και εθνικών διοικήσεων και τον θαυμασμό των κατοίκων.

Η τελευταία επιχείρηση κωδ. ονομασία "TENT" πραγματοποιήθηκε την 2α Μαΐου 1945 στην Ρόδο με δύναμη 217 Ιερολοχιτών και 28 Βρετανών, με επιχειρησιακό διοικητή τον αντισυνταγματάρχη Φ. Μεσσηνόπουλο. Προστίθεται εδώ ότι σ' αυτή την επιχείρηση βασίστηκε η πολεμική ταινία "τα κανόνια του Ναβαρόνε" (Α. Βλαχοσταθόπουλου, Ι. Λόχος 1942-45, σελ. 155).

Το προηγούμενο έτος, 14 Ιουλίου 1944 μία άλλη, ευρείας κλίμακας επι-

χείρνηση, έλαβε χώραν στην Σύμη με μεικτή αμφίβια δύναμη από 154 έλληνες Ιερολοχίτες και 70 βρετανούς κομμάντος την διοίκηση της οποίας στην κύρια κατεύθυνση είχε ο αντισυνταγματάρχης Τ. Τριανταφυλλάκος. Το αποτέλεσμα της επιχειρήσεως ήταν να εξουδετερωθεί ολόκληρη η εχθρική φρουρά και να συλληφθούν 101 γερμανοϊταλοί αιχμάλωτοι.

Η πορεία του Γιάννη Τσιγάντε ακολουθεί τα χνάρια του μεγαλύτερου αδελφού του Χριστοδούλου.

Με εντολή και πάλι του αντιπροέδρου της ελληνικής κυβερνήσεως Καϊρου Π. Κανελλοπούλου συγκροτείται τον Ιούνιον 1942 στην Αίγυπτο 12μελής Ομάδα Καταδρομέων υπό τον ταγματάρχη Ιωάννη Τσιγάντε για να αποσταλεί στην Ελλάδα με σκοπό που περιγράφεται πιο κάτω.

Στην προσφώνηση του Κανελλόπουλου "ήρθε η ώρα, που πρέπει να δώσουμε τα μέσα στον λαό για να χτυπήσει τις εχθρικές δυνάμεις, πηγαίνετε στο καλό και ο Θεός μαζί σας, η νίκη είναι δική μας", ο Τσιγάντες απαντά: "δεν θα φεισθούμε ούτε αυτής της ζωής μας, για να φέρουμε σε αίσιο πέρας την αποστολή μας για τη δόξα και το μεγαλείο της Ελλάδος μας".

Η Ομάδα, μετά σύντομη εκπαίδευση, επιβιβάζεται το βράδυ της 24ης Ι-

ουλίου 1942 στο αγγλικό υποβρύχιο "Πρωτεύς" και μετά πλου επτά ημερών εν καταδύσει αποβιβάζεται την 31η Ιουλίου 1942 στη Μάνη και μετά η Ομάδα διαπεραιώνεται στον Πειραιά.

Από 20 Αυγούστου εγκαθίσταται στην Αθήνα, όπου, σ' ένα κλίμα φοβέρας και σκλαβιάς ξεκινάει την εκπλήρωση του σκοπού της αποστολής που ήταν:

α) Ίδρυση Συντονιστικού Συμβουλίου το οποίο θα κατηύθυνε τον αντιστασιακό αγώνα, β) ένωση των απελευθερωτικών δυνάμεων του έθνους υπό ενιαία διοίκηση μέχρι την ημέρα της απελευθερώσεως, γ) προσβολές (χτυπήματα) κατά επιλεγμένων στόχων των κατακτητών και συλλογή πληροφοριών και δ) φράξιμο της διώρυγας της Κορίνθου.

Και ενώ η επίτευξη των σκοπών οδηγούνται σταδιακά σε αίσιο αποτέλεσμα, ξαφνικά, το πρωινό της 14ης Ιανουαρίου 1943, ο Τσιγάντες πληροφορείται ότι η πολυκατοικία της οδού Πατησίων 86, όπου η έδρα της Οργάνωσης "ΜΙΔΑΣ 614" της οποίας ήταν αρχηγός ήταν περικυκλωμένη, από Ιταλούς караμπινιέρους.

Εξερχόμενος, βρίσκεται αντιμέτωπος με τον επικεφαλής αξιωματικό των Καραμπινιέρων και αυτοσυστήνεται ως Αστυνόμος της Γενικής Ασφαλείας Α-

ντωνιάδης, επιδεικνύοντας συνάμα πλαστή αστυνομική ταυτότητα που του είχε προμηθεύσει ο τότε Αστυνομικός Διευθυντής Άγγελος Έβερετ.

Τα πράγματα φαίνονταν ότι έβαιναν καλώς, όμως ο καπνός που έβγαινε από τα καιγόμενα χαρτιά στο διαμέρισμα του Τσιγάντε θορύβησε τους Ιταλούς οι οποίοι θέλησαν να ερευνησουν το κτίριο.

Ο Τσιγάντες, μπροστά σ' αυτό το δραματικό σκηνικό, έχοντας ως προμετωπίδα και έμβλημα το "Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ" των Σπαρτιατών, αποφασίζει, χωρίς δισταγμό, να δώσει μόνος την τελευταία μάχη της ζωής του, πυροβολεί κατά των Ιταλών οι οποίοι με την σειρά τους ανταποδίδουν το πυρ και τον φονεύουν.

Η Ελλάδα έχασε ένα γενναίο, ένα ευπατρίδη αξιωματικό και μαζί του χάθηκε ένα όραμα, το όραμα της κοινής δράσεως όλων των στην κατεχόμενη Ελλάδα Αντιστασιακών Οργανώσεων.

Το συγκλονιστικό νέο, που απλώθηκε παντού, αναπερώνει το ηθικό των σκλαβωμένων Ελλήνων. Η ελεύθερη

ελληνική Κυβέρνηση με την αποστολή Τσιγάντε έδειχνε ότι βρίσκεται δίπλα στον αγωνιζόμενο λαό. Και κάτι άλλο. Ο εθελοντισμός μετά την θυσία του Τσιγάντε άρχισε μέρα με την ημέρα να διογκώνεται και πολλοί συμπατριώτες μας έσπευδαν στα βουνά να πυκνώσουν τις τάξεις των ανταρτικών Σωμάτων που πολεμούσαν τον κατακτητή.

Θα κλείσουμε το παρόν σημείωμα με το απόφθεγμα του εκπροσώπου της βρετανικής κυβερνήσεως ταξιάρχου Moffat στην σκηνή υπογραφής τη συνθηκολογήσεως της γερμανικής φρουράς Δωδεκανήσου την 8-5-1945 στη Σύμη, τη στιγμή που ο γερμανός στρατηγός Βάγκενερ, παρέδιδε το πιστόλι του.

Ο Moffat στρεφόμενος προς τον Τσιγάντε λέγει: "Κύριε συνταγματάρχα αυτό το τρόπαιο σας ανήκει."

Ήταν ακόμη μία περγαμνή στα χέρια της ελληνικής κυβερνήσεως στην διάσκεψη ειρήνης των Παρισίων του 1946 για την απόδοση της Δωδεκανήσου στην Ελλάδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

Νικόλαος Ε. Τσιλίφης
Παιδίατρος

*Επιστημονικός Συνεργάτης
Α' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών
Νοσοκομείο Παιδών "Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ"*

ΙΑΤΡΕΙΟ:

Σοφοκλή Βενιζέλου 1 • Δάφνη
2ος Όροφος

Τηλ.: 210 9750155
Κιν.: 6932 581314

Μόλις κυκλοφόρησε

ΜΝΗΜΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ

(Από την Εθν. Αντίσταση) Σωτ.

Τουφίδης Κόνιτσα Τ.Κ. 44100

Τηλ. 26550 22464

Τα Ασημοχωρίτικα τραγούδια σε νέο CD

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Μεταπολεμικά, χρόνο με το χρόνο, όλο και πληθαίνουν σε πόλεις και χωριά διάφοροι σύλλογοι (εκπολιτιστικοί, εξωραϊστικοί, φιλανθρωπικοί κ.λ.) που ιδρύονται από πρόσωπα, τα οποία εμφορούνται από ευγενείς προθέσεις και αποβλέπουν σε στόχους και σκοπούς υψηλούς, να προσφέρουν δηλ. ό,τι μπορούν στην κοινωνία, τη γενέτειρά τους και τους συγχωριανούς τους, που διαμένουν στο χωριό.

Στις πόλεις, ιδιαίτερα, οι σύλλογοι αυτοί μπορούν να επιτελέσουν σπουδαίο έργο. Με τις συγκεντρώσεις, τις διάφορες εκδηλώσεις (χορούς, εκδρομές κ.λ.) ανανεώνουν μεταξύ των τους φιλικούς και πατριωτικούς δεσμούς, συσφίγγουν τις σχέσεις των και το Πάσχα και τα καλοκαίρια επισκέπτονται τα χωριά, όπου, έστω και λίγες μέρες, ηρεμούν, διασκεδάζουν στα πανηγύρια με τους παραδοσιακούς χορούς, τα τραγούδια, τα ήθη και έθιμα και τα παραδοσιακά φαγητά.

Όταν, μάλιστα, οι σύλλογοι αυτοί έχουν κάποια οικονομική ευχέρεια πολλά μπορούν να κάνουν στο χωριό, όπως δρόμους, εξωραϊσμό της πλατείας. Να βοηθήσουν άπορες οικογένειες, φοιτητές, να εκδώσουν τοπική εφημερίδα, περιοδικό, ακόμα και βι-

βλία λαογραφικού περιεχομένου

Ένας τέτοιος αξιόλογος σύλλογος ιδρύθηκε στην Αθήνα απο ξενιτεμένους Ασημοχωρίτες με την επωνυμία:

«Σύλλογος Ασημοχωριτών Αθηνών
Η ΠΡΟΟΔΟΣ».

Χάρη στο κληροδότημα του αείμνηστου συγχωριανού τους Βασ. Χρήστου, ιατρού, και τις άοκνες προσπάθειες του Δ/κού συμβουλίου με το δραστήριο πρόεδρο κ. Στέφ. Νούτση αρκετά προβλήθηκε το Ασημοχώρι. Τελευταία κυκλοφόρησε το νέο CD το οποίο ο αγαπητός Στέφανος είχε την καλοσύνη να μου χαρίσει και στο οποίο, όπως ο ίδιος μου είπε και διαπίστωσα κι εγώ, μερικά από τα τραγούδια τα πήρε από το βιβλίο «Κονιτσιώτικα» του πατέρα μου Χ.Ρ., που ειρήσθω εν παρόδω- εξέδωσε προ τετραετίας ο εν λόγω σύλλογος, διότι η γλωσσική και λαογραφική του ύλη αναφέρεται στα χωριά της Κόνιτσας και μάλιστα στα Μαστοροχώρια.

Στο εν λόγω CD προλογίζει η κ. Νατάσα Νούτση και τραγουδούν Ασημοχωρίτες, μέλη του Διοικ. συμβουλίου και κοντοχωριανοί. Την εκλεκτή αυτή χορωδία συνοδεύει η μουσική κομπανία του κλαρινίστα Κ. Βέρδη. Τα τραγούδια σε μεταφέρουν νοερά στο παρελθόν, στους γάμους, τα πανηγύ-

ρια, τότε που τα χωριά έσφυζαν από ζωή, παλμό και κίνηση.

Αναφέρω τους τίτλους των τραγουδιών: 1) Ο σκοπός, το αρβανίτικο, 2) Τί έχεις βασιλικέ μου και μαράθηκες, 3) Μέσ' στον Άι-Λια, τον πλάτανο, 4) Θέλω ν' ανθίσουν, βλάχα μ', τα κλαδιά, 5) Κόρη μ', που είσαι στον αργαλειό, 6) Θα σε ρωτήσω πεθερά, 7) Νταλιάνα, 8) Στη σκάλα π' ανεβαίνεις και τα σκαλώματα, 9) Νίτσα, Νίτσα Περγουλίτσα, 10) Έτσι είναι ο κόσμος κι ο ντουνιάς, 11) Βάλε κρασί στο μαστραπά, 12) Ντουλμπέρια, 13) Βαρέθηκα μώρ' μάνα να κεντώ, 14) Το

κλήμα Μάρω μ' πού'χεις στην αυλή, 15) Η μάνα σου κι η μάνα μου στη σκάλα κουβεντιάζουν, 16) Τούτο το καλοκαιράκι, 17) Βρυσούλα βρυσοκάγκελη, 18) Πέρα σ' εκείνο το βουνό, 19) Ο σκοπός που παίζεται, όταν πάνε να πάρουν τη νύφη.

Η χορωδία, όπως διαπιστώνει κανείς ακούοντάς τα, τραγουδάει συντονισμένα, με αρκετή ζωντάνια, μπρίο και κέφι. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια όλοι τους. Θα τελειώσω παραθέτοντας ένα τραγούδι: "Κόρη μ', που είσαι στον αργαλειό", που το πήραν από τα "Κονιτσιώτικα" (σελ. 85).

*Κόρη μ', που είσαι στον αργαλειό
γυφαίνεις, ξεγυφαίνεις κι όλο εμένα με μαραίνεις.
Γυφαίνεις τα ψιλά πανιά
γυφαίνεις τα λαχούρια¹, γειά σ' αγάπη μου καινούρια.
Κι εγώ σε καταριάστηκα,
κόρη μ' να τσακιστεί τ' αντί
να ραϊστεί το χτένι, π' όλο εμένα με μαραίνει.
Και να κοπούν πολλές κλωστές.
να δένεις, να ξεδένεις, π' όλο εμένα με μαραίνεις.*

1. Μάλλινα και μεταξωτά από την πόλη Λαχούρ των Ινδιών (Στο τραγούδι αυτό ο ερωτευμένος νέος, σα δεν μπορεί να ιδεί την αγαπημένη του, ούτε στο παράθυρο, αφού όλη μέρα είναι καθηλωμένη και σκυμμένη στον αργαλειό, καταριέται να χαλάσει ο αργαλειός, μπας και αλλάξει γι' αυτόν σε κάτι η αφόρητη αυτή κατάσταση. Πράγματι

ο αργαλειός είναι σκλαβιά μεγάλη. Το λέει και το δίστιχο:

*«Το κέντισμα είναι γλέντισμα
κι η ρόκα είναι σεργιάνι
κι ο έρημος ο αργαλειός
είναι σκλαβιά μεγάλη».*

Σ.Σ. (Για την προμήθεια του C.D. Τηλ. 2102822201)

ΒΟΥΡΜΠΙΑΝΗ

Νοσταλγικοί Στοχασμοί

Αφιερωμένο σε όλους τους Συγχωριανούς μου που ζουν μακριά από τη Βούρμπιανη και έχουν στη σκέψη τους, τη γενέθλια γη.

Απόψε ας γυρίσουμε στης Βουρμπιανης τα πλάγια,
να δούμε τις κρυνόβρυσες και το παλιό Σχολειό μας,
για λίγο ας γυρίσουμε στα χώματα τα Άγια,
τη σκέψη μας ας στείλουμε στο φτωχικό χωριό μας.

Και στην κορφή του Άι Λιά ας κάνουμε ζιαφέτι,
του Γράμμου να αγναντέψουμε τα ιστορικά χωριά του,
το Ασημοχώρι, Τούρνοβο, Χιονιάδες και Πλικάτι,
Πυρσόγιαννη και την Οξνά, τα θρυλικά βουνά του.

Στού Νιράτση το Ιστορικό το μνήμα όλοι πάμε,
εκεί που οι Τούρκοι θέλησαν στο αίμα να μας πνίξουν,
που οι Βουρμπιανίτες φώναξαν : "εμείς δεν χωρατάμε",
τα κοφτερά μας τα σπαθιά ποίοι είμαστε θα δείξουν.

Μετά να ανηφορίσουμε στο δροσερό Πελιαύρι,
του Κώστα του Γραμματικού του Αλή Πασά, να δούμε
του σπιτικού του ερείπια, το άγιο του λιθάρι,
στο πνεύμα το ιστορικό της Βουρμπιανης να μπούμε.

Να πάμε στο Παλιό Σχολειό στα λίγα απομεινάρια,
να θυμηθούμε τα παλιά τα ιερά θρανία,
που τώρα τα σκιάζουνε τα λυγερά λευκάδια,
και τα θωρεί η ανθρωπιά "σαν πνεύματος εστία".

Ως τα Τζομπαναρέϊκα μαζί αγάλι-αγάλι,
στον Ζήκον του Ευεργέτη μας το σπιτικό να πάμε,
ευγνωμοσύνης δάκρυα να ρίξουμε και πάλι
σε εκείνα τα άγια χώματα, που τόσο αγαπάμε.

Να νοιώσουμε, δακρύνοντας, να μας σφικταγκαλιάζει
του αποθαμένου η ψυχή, εκεί που φτερουγίζει
απόψε που ο Σύνδεσμος της Βουρμπιανης γιορτάζει,
είναι κοντά μας η ψυχή, κοντά μας τριγυρίζει.

Ανάρτια ας περπατήσουμε μέχρι τ' αργαστήρια,
και εκεί που ο γέρο πλάτανος τον ίσκιο του απλώνει,
να πιούμε με τον Σύνδεσμο τα ολόχρυσια ποτήρια
το δάκρυ, που μας πότισαν της ξενιτιάς οι πόνοι.

Και από τα μαυρολίθαρα στο Διάραχο να βγούμε
στου ασπρομάλλη Γέροντα, του νέου Ευεργέτη,
στου Τράντα μας το σπιτικό όλοι μαζί να μπούμε,
μαζί να τραγουδήσουμε, να στήσουμε το γλέντι.

Να ακούσει ο Σαραντάπορος να ανοίξει τα νερά του,
οι λάκκες να βογκήξουνε και τα ριζά στα δέντρα,
να ακούσει το ψιλό βουνό με την πλατειά οξιά του,
να ακούσει όλο το χωριό, η Βούρμπιανη η λεβέντρα.

Και σαν προβάλλει ο Αυγερινός, το λαμπερό αστέρι,
Να βγούμε όξω στο κελί και στο χορό να μπούμε,
Και αφού πιαστούμε αδελφικά όλοι μας χέρι - χέρι,
Τέτοιο τραγούδι όλοι μας βροντόφωνα να πούμε:

Ο ουρανός της Βούρμπιανης ποτέ δεν συννεφιάζει,
ποτέ δεν είναι βροχερός, ποτέ δεν σκοτεινιάζει,
γιατί διό άστρα λαμπερά, ο ΖΗΚΟΣ και ο ΤΡΑΝΤΑΣ
αστράφτουν και φωτίζουνε αιώνια τη γενιά μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΩΜΑΣ

«ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ ΓΡΥΛΩΝ»

Ειρήνης Κίτσιου

(Αναδημοσίευση κριτικής από την Εφημ. «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 1/6/8).

Γράφει η Ελισάβετ Κοτζιά

Πώς να γράφει κανείς για τη φύση, πώς να μιλήσει για τους ανθρώπους, πώς να εκφράσει τη γοητεία που του ασκεί η τέχνη όταν ο λυρισμός έχει πεθάνει κι η ποίηση μοιάζει να έχει εξαντλήσει όλους τους δυνατούς ακροβατισμούς της τεχνικής προκειμένου να αγγίξει τις κορεσμένες και κουρασμένες μας αισθήσεις; Με τα δύο μικρά της βιβλία, την περσινή νουβέλα "Πλάι στο ποτάμι" και τη σημερινή διηγηματογραφική συλλογή "Εκπαιδευτής γρύλων" (Κ. Μ. Ζαχαράκης, σελ. 105), η Ειρήνη Κίτσιου δείχνει ότι ακόμα και αν βρίσκονται κρυμμένα σε μεγάλο βάθος, τα λογοτεχνικά κοινά στοιχεία όντως υπάρχουν καλώντας διαρκώς την αναγνωστική σκαπάνη μας να εξορύξει το πολύτιμο μέταλλό τους. Διότι αυτή η καινούργια (αν και όχι νέα στα χρόνια) πεζογράφος καταφέρνει να ξαναβάλει στο παιχνίδι τη νοσταλγία γι' αυτό το τίποτε και το όλον που ζούμε - για την εντέλεια του κτίσματος της φύσης, για τη φρεσκάδα της παιδικής και της εφηβικής προσμονής, για την καθησυχαστική επανάληψη της οικογενειακής παράδοσης, για τη σοφή βαρύτητα

της λογικής, για την ανεπίληπτη αρμονία της βουκολικής Αρκαδίας, για την ελκυστική σιληπνότητα της φλαμανδικής ζωγραφικής, κι ακόμα για την κάθε είδους μπαρόκ, ρομαντική και ροκ μουσική που σε κάθε περίπτωση ποικίλει τον χρόνο και ευφραίνει την καρδιά μας. Μέσα στα μικροσκοπικά είκοσι έξι διηγήματα της, η Ειρήνη Κίτσιου κατορθώνει με άλλα λόγια να εκφράσει τον πόθο που όλοι νιώσαμε και δεν γνωρίζουμε τι να τον κάνουμε, πώς να τον διοχετεύσουμε και πού, γι' αυτό και τον κατακωνιάσαμε σε απροσπέλαστες κρυφές μεριές για να μην μας τρελάνει.

Παίρνω ένα διήγημα στην τύχη, το "Κρυφό πέρασμα": Βαθιά νοσταλγία του δάσους όλο τον χειμώνα. Η έλλειψή του σου σπαράζει την καρδιά. Και να που επιτέλους βρίσκεσαι "στην κεντρική του ιδέα". Παρατηρείς τα πάντα με λαχτάρα, περπατάς θαυμάζοντας το πράσινο σ' όλες τις αποχρώσεις, το πέταγμα των πουλιών που σε τρελαίνει. Κι όταν η κούραση σε καθηλώνει στο κέντρο του ονειρεμένου αυτού παραδείσου, τότε παύεις να ενδιαφέρεσαι γι' αυτόν. Τίποτα δεν είναι τόσο

συνταρακτικό όσο το φαντάστηκες. "Μήπως τελικά η ομορφιά της φύσης έγκειται μόνο στο γεγονός ότι μας υπόσχεται πολύ περισσότερα από αυτό που πραγματικά είναι;". Αποξένωση, μελαγχολία. Η πεζογραφία της Κίτσιου συλλαμβάνει τη δυσδιάκριτη τομή ανάμεσα στα αντικείμενα και στην απεικόνισή τους, ανάμεσα στη συγκλονιστική λαχτάρα γι' αυτά και στην αφηρημένη ιδέα της λαχτάρας. Όλα μοιάζουν συναρπαστικά, μόνο που μόλις τ' αγγίξουμε, διαλύονται. Η φύση; Ιδανική μες στην υπέροχη εντέλεια της μορφής της, αλλ' απελπιστικά αδιάφορη απέναντί μας - χωρίς όρια και χωρίς περιορισμούς. Πολύ δύσκολο να χωρέσουμε μέσα μας το μέγεθός της. Ανακαλύπτουμε έτσι, ή καλύτερα επινοούμε το κρυφό πέρασμα, το διάσελο -όχι ανάμεσα στα πανύψηλα βουνά αλλά" ανάμεσα στο απέραντο και άμετρο φυσικό από τη μια, και στο περιορισμένο του έντεχνου από την άλλη, κι ας είναι κι αυτό ασύλληπτο όπως λόγου χάρη η μουσική του Ιωάννη Σεβαστιανού Μπαχ. Δεν μας πειράζει καθώς ο ανθρώπινος παράγοντας που τη δημιουργεί, μας συντροφεύει.

Η Ειρήνη Κίτσιου ξέρει να ισορροπεί ανάμεσα στο άμεσο σκίρτημα της αισθαντικότητας και στην πιο αδυσώπητη εγκεφαλική καχυποψία. Ξέρει να κερ-

δίζει τη δύσκολη αρμονία ανάμεσα στη σκληρή αθωότητα της φύσης και τη φιλεύσπλαχνη ανθρώπινη σοφία. Η έκφραση "Να, όμως, που τώρα, είμαι επιτέλους εδώ στην κεντρική ιδέα του δάσους" ακούγεται συγκλονιστική καθώς εμπεριέχει ταυτόχρονα το ποθητό αντικείμενο και την αδυναμία της απόκτησής του, συνιστώντας μια φράση κιβωτό - το ίδιο το καλούπι του ανθρώπινου πόθου. Περιέργεια, νοσταλγία, ποίηση, τρυφερότητα, έκσταση και αποτύπωση της γεωμετρίας των ανθρώπινων αισθημάτων με τη βοήθεια της γλώσσας. Μετα δυο της βιβλιοθήκη η Κίτσιου έχει ήδη διαμορφώσει μια αναγνωρίσιμη συγγραφική φυσιογνωμία. Η έκφρασή της διαθέτει βαρύτητα, πυκνότητα, είναι θα έλεγα κρουστή. Η γοητεία των κειμένων της στηρίζεται στη μουσική διασταύρωση ανάμεσα στο ισχυρό βίωμα που απορρέει από την ορεσίβια φυσική ζωή και στη σκληρή μαθητεία σε μια απαιτητικότερη πνευματική δοκιμασία. Οι υποβλητικοί όγκοι της Πίνδου, της Τύμφης και οι ορμητικές πηγές του Αώου ποταμού από τη μια, η Εμιλι Ντίκινσον, ο Χέλντερλιν, ο Ρωμαίος ρήτορας Αιλιανός, ο Ε. Χ. Γονατάς και ο Σόρεν Κίργκεγκαρ, διατρανώνουν την πίστη μας "ότι η λογοτεχνία ανανεώνει τον κόσμο αντικρίζοντάς τον μ' ένα καινούργιο βλέμμα.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΑΓΓΕΛΗ: ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΛΗ-ΠΑΣΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ.

ΕΚ. ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ 2005

«Είμαι Κονιτσιώτισσα. Τα παιδικά και εφηβικά χρόνια καθορίζουν την πολιτιστική μας ταυτότητα και όλη την προσωπικότητά μας... Θεωρώ χρέος μου να αφιερώσω την πνευματική μου εργασία στο Δήμο Κόνιτσας... Ευχαριστώ τον Δήμαρχό της κ. Πρόδρομο Χατζνεφραιμίδη για το ενδιαφέρον...».

Άξιζε η αφιέρωση και η ευγνώμονη μνεία του πρώην Δημάρχου Προδρόμου Χατζνεφραιμίδη, δημόσιου άνδρα με πάθος για τα Γράμματα. Η παρακαταθήκη του σαφής: «Ο Λαός χρειάζεται έργα μα περισσότερο φωτισμό. Έτσι διατηρεί την ταυτότητά του»!

Ιχνηλασία της τοπικής ελληνικότητας είναι η σπουδή της φιλολόγου Φρειδερίκης Αγγέλη, με ειδικές αναφορές στην ηπειρωτική πρωτεύουσα Ιωάννινα, από την αρχέγονη εποχή μέχρι τη δεσποτεία του Αλή, φιλόδοξου Τυράννου. Πέρα από τα στατιστι-

κά στοιχεία η έρευνα παρουσιάζει ειδικό ενδιαφέρον για τον τρόπο απονομής δικαιοσύνης με την θέσμιση ελαστικότητας του ισλαμικού νόμου έναντι των χριστιανικών λαοτήτων, εκέγγυο για θετικές αλληλεπιδράσεις στον κοινό καθημερινό βίο, αλλά και την μοιραία επίδραση του ισλαμισμού στην τέχνη των Χριστιανών, οι οποίοι εξακολουθούσαν να πυκνώνουν τις ελληνικές στρατιές των νεομαρτύρων.

Τα δύο τελευταία κεφάλαια ουσιώνουν μια ευέλπιδη προσπάθεια ερμηνείας διαφυλετικών πολιτισμικών επιδράσεων.

Οι Έλληνες Λόγιοι, ο Επαναστατικός εθνεγερτήριος λόγος του πατροκοσμά Αιωλού και, κυρίως, ο δημοτικός λόγος, αποκρυπτογραφούν ό,τι μυστικά ο χρόνος κρατούσε πάτριον φυλαχτό:

*Γυναίκα, ρίξε τα άρματα να γλύσεις τη ζωή σου.
Τι λες, τι λες, παληότουρκε, τι λες παληοαρβανίτη.
Εγώ είμαι κόρη ανύπαντρη, του Μπότσαρη η Λένη
και σαν τραβάει το σπαθί της τρεις πελεκάει...*

ή

*Αλήπασας επρόσταξε για να τον βάλη κάψη
κι ευθύς στην ώρα γύρεψε ρετσίνι να τον κάψη...*

Η παρατιθέμενη εκτεταμένη βιβλιογραφία προσδίνει επιστημονικό κύρος στην μεταπτυχιακή μελέτη και το προσήκον έρεισμα ασφαλούς συμπεράσματος: «Το κριτήριο που διασφάλιζε την εθνική ταυτότητα δεν ήταν μόνο η ελληνική τους παιδεία αλλά και η εμμονή τους στη χριστιανική πίστη και στην Ορθοδοξία ... Στην Ήπειρο, η εμφάνιση των ανεξάρτητων τοπαρχών και ειδικά του Αλή πασά, διαμόρφωσε διαφορετικές συνθήκες, οι οποίες ευνόησαν το ελληνικό στοιχείο και κατέστησαν ευχερέστερη την πολιτισμική

του ανάπτυξη».

Φιλόκαλλη η ανάπτυξη της θεματικής και ο συνθετικός της λόγος αρκούντως πειστικός. Η Φρειδερίκη Αγγελή αγαπάει την Κόνιτσα εξίσου με την ιστορία του τόπου μας. Οικωνός για κάτι πιο «Κονιτσιώτικο» στο ορατό μέλλον. Η πνευματική της θωράκιση και ο διάχυτος ζήλος είναι μαζί εγγύηση και προσδοκία...

ΝΙΚΟΣ Α. ΤΕΝΤΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

Dr. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ & ΕΓΝΑΤΙΑ
(ΒΑΜΒΑΚΑ 1) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 2310 265168
ΚΙΝ. 6977032376

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ-ΖΕΥΓΟΥ

Συμβολαιογράφος

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 26550 22529

ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 26510 93
ΚΙΝ.: 6945182799

Γεώργιος Ι. Ντάφλης

Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

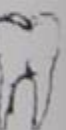
Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/dafiis

Τηλ.: 26550 24200
Κινητό: 697 2268128
e-mail: gntaf@tee.gr

Νεραντζιά Λ. Κολιού - Σαββίδου

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 80 - ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 2310.744.457 - ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 2310.640.638
ΚΙΝ.: 6945.33.50.33

2ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΚΥΠΕΛΛΟ

ΚΑΓΙΑΚ ΣΛΑΛΟΜ «ΓΕΦΥΡΑ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ»

Διεξήχθη το διήμερο 18-19 Απριλίου 2008 στον Εύηνο ποταμό και το προπονητικό κέντρο στο Χάνι Μπανιά αγώνας ΚΑΓΙΑΚ Σλάλομ.

Το κύπελλο του πολυνίκη Συλλόγου κατέκτησε για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά η «ΤΥΜΦΗ ΚΟΝΙΤΣΑΣ» αφού οι αθλητές-τριές της συγκέντρωσαν συνολικά 11 ΧΡΥΣΑ 6 ΑΣΗΜΕΝΙΑ και 1 ΧΑΛΚΙΝΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟ.

Την αποστολή συνόδευσαν εκτός του προέδρου ΑΓΟΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και του προπονητή ΚΑΖΟΥΚΑ ΝΙΚΟΥ και αρκετοί γονείς, οι οποίοι ενθουσιάσθηκαν από τις αποδόσεις των αθλητών. Κατά την επιστροφή έγινε περιφορά στους δρόμους της πόλης του ΚΥΠΕΛΛΟΥ με τελική κατάληξη το ΚΑΦΕ «MEMORIES» όπου περίμεναν το κύπελλο ο αντιπρόεδρος ΓΚΟΥΝΤΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ και ο υπεύθυνος ΣΛΑΛΟΜ ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Αναφέρουμε τα αποτελέσματα ανά κατηγορία.

1) Κι ΠΑΙΔΩΝ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

1η Θέση ΓΙΑΝΝΗΜΕΛΟΣ ΘΩΜΑΣ
χρυσό μετάλλιο

2η θέση ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΥΛΟΣ
χρυσό μετάλλιο

2) 3xΚι ΟΜΑΔΙΚΟ ΠΑΙΔΩΝ ΑΡΧΑ-

ΡΙΩΝ

1η θέση χρυσό μετάλλιο (ΓΙΑΝΝΗ ΜΕΛΟΣ-ΑΝΤΩΝΙΟΥ-ΒΑΡΒΑΤΗΣ.Φ)

3) C1 ΠΑΙΔΩΝ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

1η θέση χρυσό μετάλλιο ΛΑΓΠΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

4) 3xΚι ΟΜΑΔΙΚΟ ΠΑΜΠΑΙΔΕΣ

1η θέση χρυσό μετάλλιο (ΜΗΣΙΑΚΟΥΛΗΣ-ΒΑΣΑΛΟΣ - ΧΑΛΟΥΛΟΣ)

5) Κι ΠΑΜΠΑΙΔΩΝ

1η θέση ΒΑΣΑΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
χρυσό μετάλλιο

2η θέση ΧΑΛΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ασημένιο μετάλλιο

6) Κι ΠΑΓΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

1η θέση ΚΑΛΤΣΟΥΝΗ ΕΡΡΙΚΑ
χρυσό μετάλλιο

2η θέση ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
ασημένιο μετάλλιο

3η θέση ΚΥΡΙΤΣΗ ΕΥΡΥΔΙΚΗ
χάλκινο μετάλλιο

7) 3xΚι ΠΑΓΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

1η θέση χρυσό μετάλλιο (ΚΑΛΤΣΟΥΝΗ-ΑΝΤΩΝΙΟΥ-ΚΥΡΙΤΣΗ)

8) Κι ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

1η θέση ΛΑΚΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
χρυσό μετάλλιο

9) Κι ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

1η θέση ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΗΛΙΑΝΑ
χρυσό μετάλλιο

10) Κι ΕΦΗΒΩΝ

1η θέση ΑΓΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ ασημένιο μετάλλιο

11) Κι ΑΝΔΡΩΝ

1η θέση ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ χρυσό μετάλλιο

2η θέση ΛΑΚΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ασημένιο μετάλλιο

12) 3xΚι ΟΜΑΔΙΚΟ ΑΝΔΡΩΝ

1η θέση χρυσό μετάλλιο «ΤΥΜΦΗ ΚΟΝΙΤΣΑΣ» (ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ Σ.-ΛΑΚΚΑΣ Π - ΑΓΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ)

Καλή εμφάνιση με τη συμμετοχή τους οι αθλητές: ΡΑΠΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΤΣΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ - ΦΑΤΕΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ - ΒΡΕΝΟΖΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ - ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Οι γονείς που συμμετείχαν είναι: Χαλούλος Πέτρος, Βαρβάρα Βαγενά, Λάμπρος Ράπτης-Ευαγγέλου Γαρουφαλιά, Καλτσούνης Δημήτρης, Έβη Μυλωνά, Μησιακούλης Βασίλης, Λάμπας Παναγιώτης, Κυρίσης Νίκος. Σιώρου Ρένα, Λάμπρου Ελένη, καθώς και η προπονήτρια του τμήματος ΤΟΞΟΒΟΛΙΑΣ Αγόρου Εύη.

Στην εθνική Εφήβων Σλάλομ κλήθηκαν οι αθλητές της «ΤΥΜΦΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ» ΑΓΟΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ και ΛΑΚΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ οι οποίοι και προετοιμάζονται σε κοινόβιο στην Κόνιτσα από 21/04/08-3/5/2008 για το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα ΕΦΗΒΩΝ-ΝΕΑΝΙΔΩΝ 14-28/7/2008 στην ΤΣΕΧΙΑ. Το κοινόβιο γίνεται υπό τις οδηγίες του βοηθού του Ομοσπονδιακού προπονητή ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΖΟΥΚΑ.

Ο πρόεδρος και το Δ.Σ. της «ΤΥΜΦΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ» ευχαριστούν τον Δήμαρχο Κόνιτσας για την διευκόλυνση που τους παρέχει με τα μεταφορικά μέσα και περιμένουν την παρέμβαση όλων των φορέων της πόλης καθώς και των αρχόντων του Νομού, Βουλευτών - Περιφερειάρχη - Νομάρχη για την κατασκευή, άμεσα του προπονητικού έργου - κέντρου ΚΑΓΙΑΚ ΣΛΑΛΟΜ στο χώρο της Κόνιτσας. Έργου που ήταν στο ΑΘΗΝΑ 2004. Χάρτη της Ελλάδος αλλά καθυστερεί ακόμη.

ΠΕΤΡΟΣ ΑΘ. ΠΑΝΤΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

- ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ
- ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ
- ΜΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ LASER

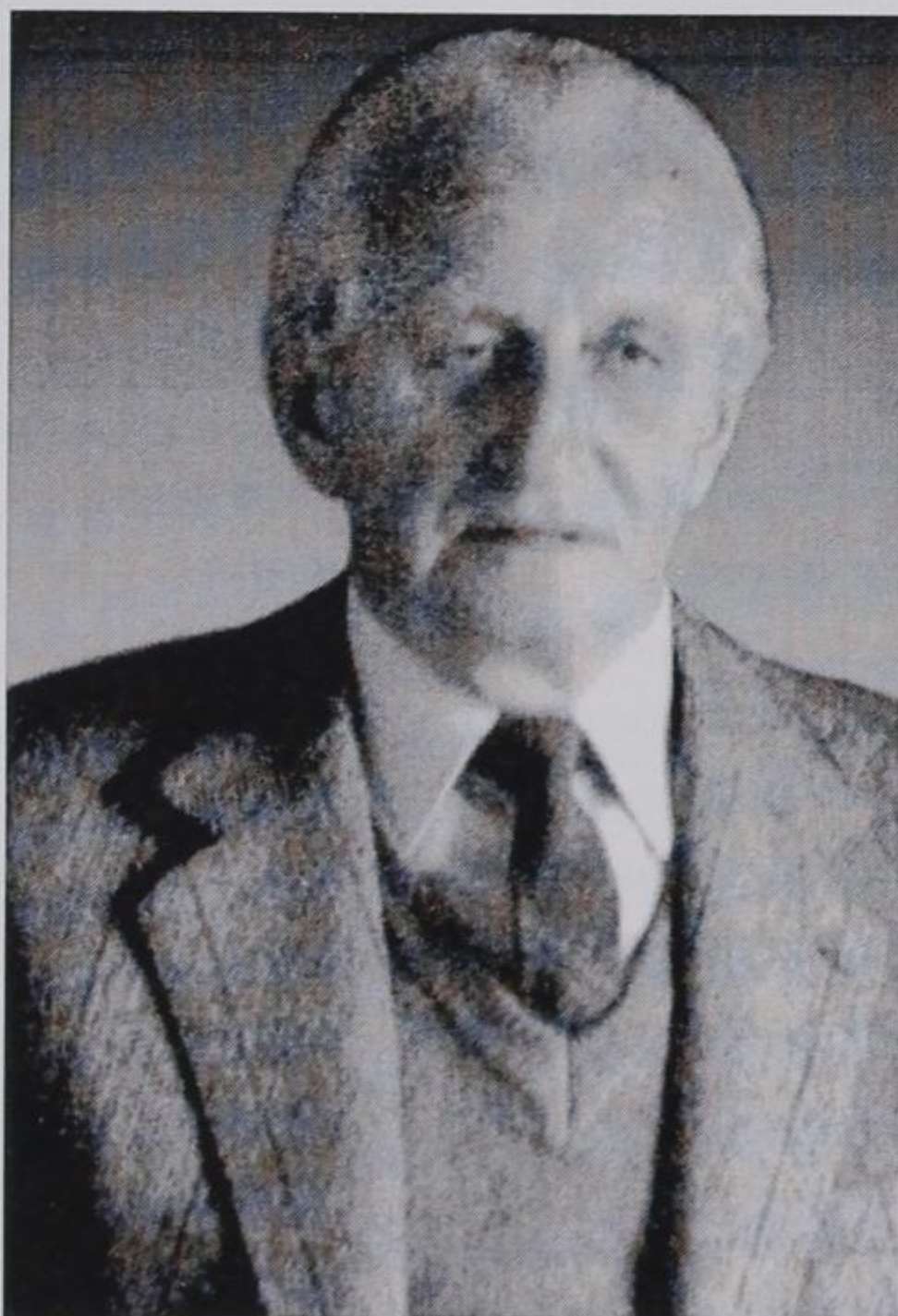
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 77 Τ.Κ. 10680

Τηλ.: 210 36 30 657

ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΑΤΕ

Το παράπονο ενός Γέρου

ΝΙΚΟΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ

Πού μας πάτε, πού μας πάτε, όλοι εσείς που κυβερνάτε;
Τα παλαιά δε τα ξεχνάτε, κι όλο πίσω μας γυρνάτε.
Ω τρακόσιοι της Βουλής δεν το βλέπετε κανείς;
στον κρεμό έχομε φθάσει και ο δρόμος πρέπει ν' αλλάξει.
Θυμήθηκα την κατοχή όταν ήμουνα παιδί.
Μας λέγατε ν' αγωνισθούμε, στον εχθρό ν' αντισταθούμε,
και μ' άλλους βγήκα στο βουνό, τον εχθρό να πολεμώ.
Όταν ήλθε Λευτεριά, άλλη μας βρήκε συμφορά.
Ένας πόλεμος σκληρός, φονικός αδελφικός.
Τότε με πήρατε Στρατό τον αδελφό να πολεμώ.
Σαν τελειώσανε κι αυτά, σας ζήτησα κι εγώ δουλειά.
Όχι μου απαντήσατε, γιατί αγωνισθήκατε,

τον καιρό της κατοχής ήσουνα αγωνιστής.

Τριάμισι χρόνια στο στρατό με παράπονο απαντώ
με θύμα τον πατέρα μου και χήρα την μητέρα μου,
με τρεις ανήλικες αδελφές, ανύπαντρες και ορφανές;
Όχι δεν πιάνουνε αυτά θρασύτατα μου απαντά
και σταμάτα να μιλάς μην σε βρει κάνας μπελάς
γιατί ήσουν στον Ε.Λ.Α.Σ.

Φίλος αν ήσουν, συγγενής της κρατικής μας μηχανής
πολλές θα εύρισκες δουλειές, όλες οι πόρτες ανοιχτές.

Έτσι με πίκρα και καημό γι' αυτά που πρόσφερα κι εγώ
μου έρχεται κάποια στιγμή ν' αγανακτώ από οργή

Η ίδια όμως μηχανή είναι και η σημερινή,
και λειτουργεί σαν η παλαιά κι άλλαξε ανταλλακτικά.

Όλο λόγια κι υποσχέσεις είστε πριν τις εκλογές
κι όταν βγείτε βουλευτές το ξεχάσατε το χθές.

Ζητάτε να προσφέρουμε κι οι πιό πολλοί υποφέρουμε
κάτι καλό να δούμε, μα τίνος να το πούμε
που τα χρέη ανεβαίνουν και οι άνεργοι πληθαίνουν
και μόνον η λιπότητα είναι η πραγματικότητα.

Κι αν το κράτος μας βουλιάζει δεν νομίζω πώς σας νοιάζει
σκοπός σας είναι στη ζωή πως να βρεθείτε στη Βουλή.

Σταματείστε όπως πάτε κι άλλο μη μας υποτιμάτε.

Σ.Σ. Το ποίημα αυτό αναδημοσιεύουμε από το τ. 64/95 στη μνήμη του αείμνηστου Ν. Τζουμέρκα που έφυγε στις 18/5 από τούτο τον κόσμο σε ηλικία 84 ετών. Ο εκλιπών ήταν συνεργάτης του περιοδικού μας, καλός πατριώτης και ανθρωπιστής.

Θυμίζουμε στους αναγνώστες ότι ο Ν.Τ. παλιότερα είχε καταθέσει από το ΥΣΤΕΡΗΜΑ του στην τράπεζα ένα εκατομμύριο δρχ. για την πραγματοποίηση εκδρομής του Γυμνασίου Κόνιτσας κάθε χρόνο σε ένα από τα χωριά της περιοχής. Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

(Δημοσιεύουμε πιο κάτω απόσπασμα πρότασης της Εθν. Ένωσης Ιταλών Αλπίνων (Α.Ν.Α) για ένα δίκτυο διαδρομών στον Ορεινό χώρο της περιοχής μας, που έγινε στο Δήμο Κόνιτσας).

Η επενδυτική πρόταση και η αξιολόγηση της σε συνάρτηση με τη συμβολή της στην ανάπτυξη του εναλλακτικού τουριστικού προϊόντος στην περιοχή μας.

Συνοπτικά, με λίγα λόγια, ο λεγόμενος εναλλακτικός τουρισμός αν είναι πραγματικά τέτοιος και όχι μονάχα κατ' όνομα, τότε σχετίζεται άμεσα με το αυθεντικό βίωμα από πλευράς του επισκέπτη της κάθε περιοχής, γεγονός από το οποίο συναρτάται άμεσα ο σχηματισμός του λεγόμενου εναλλακτικού τουριστικού προϊόντος.

Η περίπτωση της ιταλικής ορειβατικής μεραρχίας Τζούλια είναι μια ιδιόμορφη περίπτωση, συνδεδεμένη σε μια από τις πιο ένδοξες σελίδες της σχετικά πρόσφατης ελληνικής και ταυτόχρονα ευρωπαϊκής ιστορίας και από αυτή την άποψη, δεν αποτελεί μονάχα ένα απόλυτα αυθεντικό βίωμα του επισκέπτη, το οποίο στη συγκεκριμένη ιστορική συγκυρία πληρώθηκε με πολύ αίμα και από τις δύο πλευρές, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί επίσης μια αδιαμφισβήτητη συνεισφορά -αν και αρνητική- στο σχηματισμό του ιστορικού και πολιτισμικού κεφαλαίου της περιοχής μας.

Σύμφωνα με τη δική μας προσέγγι-

ση των πραγμάτων, είναι δυνατόν ένα αρνητικό ιστορικό υπόδειγμα να μεταβληθεί σε θετικό, υπό την προϋπόθεση της επίγνωσης των πραγματικών ιστορικών όρων.

Αυτός ακριβώς είναι και ο πραγματικός στόχος του ιστορικού-περιβαλλοντικού τουρισμού, ως τμήματος του εναλλακτικού τουρισμού, ο οποίος επαναλαμβάνουμε, στοχεύει στην άμεση επαφή in situ του επισκέπτη με την ιστορική και περιβαλλοντική γνώση.

Με βάση λοιπόν τα όσα έχουν μέχρι στιγμής εκτεθεί και για την οικονομία της συζήτησης, συνοψίζουμε σε μια πρώτη τελική μορφή την επενδυτική μας πρόταση ως εξής:

Στη βάση των αναγκαιοτήτων των μελών της Εθνικής Ένωσης Ιταλών Αλπίνων (ΑΝ.Α.), για μια καλύτερα οργανωμένη επίσκεψη στην ευρύτερη περιοχή μας, με στόχο τη μελέτη και τη γνώση του ιστορικού τους παρελθόντος, αλλά ταυτόχρονα, βάζοντας σαν στόχο τους την ουσιαστικότερη συμβολή της Ένωσής τους- η οποία δεν είναι μια στρατιωτική οργάνωση, αλλά μια πανιταλική ένωση πολιτών, πρώην εφέδρων αξιωματικών, υπαξιωματικών και οπλιτών των μονάδων αλπίνων του

ιταλικού στρατού-στην ανάπτυξη του τουριστικού προϊόντος της περιοχής μας, προτείνουμε:

Την ανάπτυξη-κατασκευή ενός συγκεκριμένου ιστορικού-περιβαλλοντικού δικτύου οδικών διαδρομών-θα είναι δυνατόν να συνδυασθεί με ορειβατικές διαδρομές-εντός των γεωγραφικών ορίων των προαναφερόμενων δήμων και κοινοτήτων, το οποίο θα καταγράφει ιστορικά ,διαμέσου κατάλληλων και συγκεκριμένων έργων σήμανσης παρακείμενων στο ασφάλτινο οδικό δίκτυο, την διείδυση-εισβολή και υποχώρηση της ιταλικής μεραρχίας αλπίνων Τζούλια εντός του ελληνικού εδάφους το 1940.

Στην ουσία πρόκειται για την κατασκευή-δημιουργία ενός ιστορικού δικτύου το οποίο διαπραγματεύεται το συγκεκριμένο αυτό τμήμα του Ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940 που αποκαλείται από ελληνικής πλευράς "Η μάχη της Πίνδου", είναι συνδεδεμένο με την αρχική φάση της ιταλικής εισβολής, αφορά ιδιαίτερα από γεωγραφικής άποψης την περιοχή μας και τέλος συνδέεται με την τελική περιπετειώδη και εντυπωσιακή απώθηση και υποχώρηση της Τζούλια από το ελληνικό έδαφος, μέσα σε ένα χρονικό διάστημα περίπου δύο εβδομάδων. Ένα ένδοξο ιστορικό γεγονός για την ελληνική

πλευρά, δεδομένου ότι επρόκειτο για ένα/αγώνα για την ελευθερία και ένα ντροπιαστικό γεγονός αντίστοιχα για την ιταλική πλευρά, δεδομένου ότι επρόκειτο για έναν αγώνα για την επιβολή της τυραννίας.

Είναι αυτονόητο ότι ένα παρόμοιο έργο δημιουργίας ιστορικο-τουριστικής και περιβαλλοντικής υποδομής, ιδιαίτερα όταν προτάσσεται σαν επένδυση-όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση- από πλευράς του επισκέπτη και ιστορικά πρώην αντιπάλου, δεν θα πρέπει να πληρεί μονάχα τις προδιαγραφές του τουριστικά και περιβαλλοντικά ορθού, αλλά ταυτόχρονα και του ιστορικά ορθού.

Είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι το πολιτισμικό, ιστορικό και περιβαλλοντικό κεφάλαιο κάθε τόπου πρέπει να εκτιμηθεί και να χρησιμοποιηθεί με σωστό τρόπο, διαφορετικά τα αποτελέσματα της χρήσης του δεν είναι θετικά αλλά κοινωνικά αρνητικά, δεν οδηγούν στην περισσότερη γνώση αλλά δυστυχώς στην μεγαλύτερη άγνοια.

Αναφερθήκαμε συνοπτικά σε όλες τις παραπάνω κοινωνικές παραμέτρους διότι είναι διαμέσου της μελέτης τους που θα μπορέσουμε να απαντήσουμε στο τελικό ερώτημα, αν η συγκεκριμένη πρόταση επένδυσης πληρεί τις απαραίτητες προϋποθέσεις ως

προς τον σχηματισμό-δημιουργία του αρχικού ζητούμενου, δηλαδή τη δημιουργία και ανάπτυξη του εναλλακτικού τουριστικού προϊόντος στην περιοχή μας.

Η απάντηση από πλευράς μας δεν μπορεί παρά να είναι θετική και βασίζεται σε μια σειρά εμπειριστατωμένων και αντικειμενικών μελετών και καταγραφών της συγκεκριμένης πολιτικής, κοινωνικής και στρατιωτικής ιστορίας της χρονικής περιόδου υπό εξέταση. Όλα τα πολιτικά και κοινωνικά στοιχεία της συγκεκριμένης περιόδου, θα αποτελούν φυσικά περιεχόμενο της συγκεκριμένης σήμανσης και διαμόρφωσης της υπό εξέταση ιστορικής-περιβαλλοντικής διαδρομής.

(Τα ιστορικά κείμενα, αυτά περιβαλλοντικού και τοπογραφικού περιεχόμενου καθώς και οι τεχνικές λεπτομέρειες κατασκευής και ακριβούς τοπογραφικής τοποθέτησης των πινακίδων σήμανσης, είναι έτοιμα να κατατεθούν στις αρμόδιες αρχές ανά πάσα στιγμή αυτό μας ζητηθεί. Συμπεριλαμβάνεται φωτογραφικό υλικό για την καλύτερη κατανόηση του έργου).

Γενική τοπογραφική και τεχνική περιγραφή της σήμανσης ιστορικής-περιβαλλοντικής διαδρομής με την ονομασία: "Η μάχη της Πίνδου-εισβολή και απώθηση της παλικής μεραρχίας αλπί-

νων Τζούλια".

Με βασική γεωγραφική-τοπογραφική αναφορά το όρος Σμόλικας που κατέστη το επίκεντρο του θεάτρου των πολεμικών επιχειρήσεων μέσα στο οποίο ενεπλάκη η Τζούλια, είτε όσο αφορά την προέλασή της είτε όσο αφορά την υποχώρησή της από το ελληνικό έδαφος, φανταζόμαστε ένα περιφερειακό οδικό δακτύλιο-που αντιστοιχεί στην πραγματικότητα-και ταυτόχρονα στην επενδυτική μας πρόταση ιστορικής σήμανσης.

Πρώτο σημείο ιστορικής σήμανσης η τοποθεσία της Φούρκας, ακολουθεί η Σαμαρίνα και έπειτα το Δίστρατο. Η προέλαση -διείσδυση έφτασε στο ανώτατο όριό της στη Βωβούσα, τελευταίο σημείο ιστορικής-περιβαλλοντικής σήμανσης όσον αφορά την προέλαση της παλικής μεραρχίας.

Αρχίζει από πλευράς των ελληνικών δυνάμεων η απώθησή της και η οπισθοχώρησή της, ξανά πίσω στο Δίστρατο και ακολουθείται η πορεία μέσω Αρμάτων, επόμενο σημείο ιστορικής σήμανσης, Πάδων, Όρους Σμόλικα πάνω στο οποίο έλαβαν χώρα φοβικότερες μάχες, Ελεύθερου, αυχένα Χριστοβασίλη (Σουσνίτσα), Αυχένα αγίου Αθανασίου, Κόνιτσας και εντέλει γέφυρα Περατίου (Μέρτζιανης).

Συμπερασματικά, προτείνονται δώ-

δεκα (12) επιλεγμένα σημεία ιστορικής σήμανσης τα οποία σηματοδοτούν ταυτόχρονα την επιμέρους ιστορία της εν λόγω μεραρχίας καθώς και τα σημαντικότερα πολεμικά γεγονότα αυτής της φάσης του Ελληνοϊταλικού πολέμου στην περιοχή μας, δηλαδή την λεγόμενη "μάχη της Πίνδου".

Σε κάθε επιμέρους προαναφερόμενη ιστορική τοποθεσία, τοποθετούνται πινακίδες που αφορούν α) τη γενική επισκόπηση της ιστορικής κατάστασης

και β) τι ακριβώς συνέβη από ιστορικής-πολεμικής άποψης στο συγκεκριμένο σημείο, με τον ειδικό τοπογραφικό κώδικα: "Εδώ συνέβη". Οι πινακίδες σήμανσης δε είναι σε τρεις γλώσσες: Ελληνικά, Ιταλικά, Αγγλικά.

(Όπως προαναφέραμε το ακριβές περιεχόμενο όλων των έργων σήμανσης είναι ανά πάσα στιγμή διαθέσιμο προς χρήση κάθε αρμόδιας εμπλεκόμενης αρχής)

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΛΑΓΚΑΔΙΩΤΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Λαγκαδιωτών γνωρίζει προς τους φίλους και συγχωριανούς ότι την 14 και 15 Αυγούστου θα διοργανώσουμε στο χωριό παραδοσιακό πανηγύρι με τη συμμετοχή της Δημοτικής ορχήστρας του Θωμά Βραχόπουλου.

Κατά την έναρξη του πανηγυριού την 14-8-08 και περί ώραν 21.30 το Δ.Σ. απεφάσισε ομόφωνα να τιμήσει τη συντακτική Επιτροπή του περιοδικού «Η ΚΟΝΙΤΣΑ» για την πολύχρονη προσφορά του.

Σας περιμένουμε όλους σ' ένα παραδοσιακό γλέντι με πλούσιους μαζέδες.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Α. Μπλιθικιώτης

Ο Γεν. Γραμματέας
Παν. Νάτσος

HOTEL ΑΩΟΣ
RESTAURANT BAR

ΚΩΝ. ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ

1ο χιλιόμετρο Εθνικής οδού Κόνιτσας - Κοζάνης
ΤΗΛΕΦ. 2655022079 - FAX: 2655023079

ΕΝΩΣΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΣΥΝ/ΣΜΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΗΜΕΡ1-4-08

Ν.ΖΕΡΒΑ 35,44100 ΚΟΝΙΤΣΑ

ΤΗΛ-ΦΑΞ 26550-22203

ΥΠΟΚ/ΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ Χ.ΤΡΙΚΟΥΠΗ 38,45332 ΤΗΛ-ΦΑΞ 26510-25082

ΤΗΛ. 26510-27248 ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΕΝΩΣΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΣΥΝ/ΣΜΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Στις 21 Μαρτίου 2008, παγκόσμια ημέρα Δασοπονίας, πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα ημερίδα με θέμα «Διαχείριση και Αειφορία των Δασών». Την ημερίδα διοργάνωσε η Ένωση Δασικών Συνεταιρισμών Ηπείρου και παρευρέθησαν εκπρόσωποι του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, εκπρόσωποι της ΠΑΣΕΓΕΣ, ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αλέξανδρος Κακριμάνης, ο Γενικός Διευθυντής Περιφέρειας Ηπείρου κ. Δημήτριος Μπαλτογιάννης, αρκετοί δήμαρχοι του νομού Ιωαννίνων, ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Κόνιτσας κ. Βασίλειος Τσιαλιαμάνης, πολλοί νομαρχιακοί και δημοτικοί σύμβουλοι, εκπρόσωποι των Δασικών Υπηρεσιών της Ηπείρου και πολλοί δασεργάτες-μέλη των Δασικών Συν/μων μας.

Κεντρικός ομιλητής της ημερίδας ήταν ο πρόεδρος της ένωσης κ. Ιωάννης Ντασταμάνης, ο οποίος τόνισε ότι πρώτοι οι δασεργάτες είναι αυτοί που προστατεύουν τον δασικό πλούτο της περιοχής και συνδράμουν εθελοντικά όποτε χρειάζεται την πυροσβεστική υπηρεσία, Ταυτόχρονα ανακοίνωσε ότι οι Δασικοί Συν/μοι με την υπόδειξη των Δασικών υπηρεσιών θα πραγματοποιήσουν δεντροφύτευση στην περιοχή των Ιωαννίνων. Ακόμη ο πρόεδρος αναφέρθηκε διεξοδικά στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι δασεργάτες της Ηπείρου. Ενδεικτικά αναφέρουμε κάποια από αυτά: 1) Έλλειψη Διαχειριστικών μελετών με αποτελέσματα τα δάση να κινδυνεύουν και οι δασεργάτες της Ηπείρου να μένουν χωρίς δουλειά. 2) Το Δασεργατικό εισόδημα να θεωρείται και Αγροτικό γιατί στην περιοχή μας, που είναι κυρίως ορεινή, δεν υπάρχουν καλλιεργήσιμα στρέμματα. 3) Το Ασφαλιστικό, στο εξής οι δασεργάτες για να έχουν βιβλιάριο υγείας θα πρέπει να συμπληρώνουν τουλάχιστον 100 ημερομίσθια ανά έτος ενώ μέχρι σήμερα ήταν μόνο 50-Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση το επάγγελμα του δασεργάτη να βγει από

τα βαρέα και ανθυγιεινά γιατί αυτό θα σημάνει και αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 60 που είναι σήμερα στα 65. 4) Προσλήψεις στο δημόσιο, ο πρόεδρος ζήτησε στους εποχιακούς δασοπυροσβέστες και στους φύλακες δρυμών που προσλαμβάνονται ένα ποσοστό να προέρχεται από τους δασεργάτες, όχι όπως έγινε με το εθνικό πάρκο Πίνδου που η φύλαξη του ανατέθηκε σε ιδιωτική εταιρία. 5) Επίσης ο πρόεδρος ζήτησε την τροποποίηση του Π.Δ 126/86 που αφορά τα δημόσια δάση αλλά και την τροποποίηση του νόμου 2810/2000 που αφορά την ίδρυση και την λειτουργία των δασικών Συν/μών. 6) Τέλος, ζήτησε την επάνδρωση των Δασικών Υπηρεσιών με προσωπικό, την λειτουργία Δασονομείων και Δασοφυλακείων ώστε να γίνετε καλύτερος έλεγχος των δασών και καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών. Να μην υπάρχουν Δασονομεία στα χαρτιά και οι υπάλληλοι να βρίσκονται στα Γιάννενα.

Ο πρόεδρος αναφέρθηκε ακόμη σε μια σειρά ζητημάτων που απασχολούν τους δασεργάτες και ζήτησε την άμεση λήψη μέτρων. Παράλληλα και οι υπόλοιποι ομιλητές αναφέρθηκαν πως ευθύνη όλων είναι η προστασία του περιβάλλοντος και συνεχάρησαν την ένωση για την πρωτοβουλία της να οργανώσει την ημερίδα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Ο Ξενώνας στην Αγ. Παρασκευή Κόνιτσας
Τηλ. 210-8642240 - 6976067198
Δημ. Τέλλης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 500 τ.μ. σε κεντρικό
σημείο της Κόνιτσας.
Τηλ. 2410-620471 - 6979638112

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

ΣΧΟΛΙΑ

Όπως αναφέρεται στο δελτίο τύπου του Δήμου Κόνιτσας που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, το Δημ. Συμβούλιο μεταξύ των άλλων αποφάσισε και την ανάθεση μελέτης για υδροδότηση της περιοχής από τις πηγές Αμαράντου.

Μάλιστα στις γιαννιώτικες εφημερίδες δημοσιεύτηκε και απόφαση επιτροπής με το Νομάρχη για το ίδιο θέμα που προβλέπει να φτάσει το νερό και ως τα Γιάννινα.

Πριν είκοσι πέντε χρόνια περίπου είχε γίνει στο Δήμο Κόνιτσας συνάντηση του τότε Νομάρχη και διαφόρων φορέων στην οποία διαβάστηκε μια μελέτη από τον κ. Κουτσούκο για το θέμα που αναφέρουμε πιο πάνω.

Το τελικό συμπέρασμα του κ. Κουτσούκου ήταν ότι το νερό των πηγών Αμαράντου που βρίσκονται σε υψόμετρο 760 μ. είναι άριστο, πολύ και με φυσική ροή μπορεί να φτάσει ως τα Γιάννινα υδροδοτώντας πάρα πολλά χωριά.

Ο Νομάρχης, τότε, το απέκλεισε λέγοντας, αν θυμάμαι καλά, ότι το κόστος του έργου ήταν πολύ μεγάλο (2 δις δραχμές). Τότε και ο γράφων παίρνοντας το λόγο είπε: κ. Νομάρχη αφού, όπως λέει ο εισηγητής, το νερό

αυτό είναι και πολύ και καλό και φτηνό, γιατί δεν βάζουμε το έργο σ' ένα πρόγραμμα της Ε.Ο.Κ. ώστε να ποτίσουμε όλα τα διψασμένα χωριά μέσα σε λίγα χρόνια;

Δυστυχώς από τότε πολλές κυβερνήσεις άλλαξαν και πολλοί νομάρχες πέρασαν. Πολύ νερό από τον Αμάραντο κύλησε προς την Αδριατική θάλασσα και δισεκατομμύρια ξοδεύτηκαν από Κόνιτσα και χωριά σε Δ.Ε.Η. και αντλίες πολυέξοδες λόγω βλαβών, χωρίς να λυθεί τελεσίδικα το πρόσβλημα της υδροδότησης...

Ας ελπίσουμε πως τώρα που το θέμα ήρθε στο προσκήνιο, να μην παραπεμφθεί και πάλι "στις καλένδες" και ας υλοποιηθεί.

Όσο δαπανηρό κι αν φαίνεται το έργο, αν υπολογίσει κανείς ότι λόγω της φυσικής ροής θα καταργηθούν ένα σωρό αντλιοστάσια που λειτουργούν με ρεύμα και τα έξοδα συντήρησης του δικτύου θα είναι πολύ λιγότερα, τότε βγαίνει το συμπέρασμα ότι το έργο ΣΥΜΦΕΡΕΙ. Ας μην είμαστε πάντα "ακριβοί στα πίτουρα και φτηνοί σ' αλεύρι".

Σ.Τ.

Στο Δημ. Συμβούλιο το 1982 είχαμε προτείνει και γράψαμε και στο περιοδικό μας για ένα υπαίθριο θέατρο στην πόλη.

Λέγαμε, δηλαδή, ότι θα ήταν χρήσιμο να φκιάσουμε σ' ένα κεντρικό ρέμα της πόλης ένα απλό υπαίθριο θέατρο σε σχήμα πέταλου για εκατοντάδες θέσεις ώστε να γίνονται εκεί όλες οι εκδηλώσεις το καλοκαίρι και όταν ο καιρός είναι καλός για να αποφεύγονται οι ταλαιπωρίες από το κουβάλημα καρεκλών στην πλατεία ή στο προαύλειο του Γυμνασίου κ.λ.

Δυστυχώς η Δημ. Αρχή τόσα χρόνια δεν έκανε τίποτα κι εμείς υψώνουμε "φωνή βοώντος εν ερήμω". Ας το θυμίσουμε για άλλη μια φροά στους Δημ. Αρχοντες να το σκεφτούν. Ποτέ δεν είναι αργά, όπως λέει και η παροιμία.

Σ.Τ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Αισθάνομαι την υποχρέωση να συγχαρώ και να ευχαριστήσω δημοσίως, τον Διοικητή του Τμήματος Συνοριοφύλαξης Μαστοροχωρίων, Αστυνομό Β! κ. Βασίλειο Σαράτση, τους Συνοριοφύλακες κ. Βασίλειο Ντεμίρη, Θεοχάρη Μπερή και Ανδρέα Πετσίνη και το Συγχωριανό μου κ. Απόστολο Νταλαγιώργο γιατί, στις 25 Μαρτίου 2008 και ώρα 03.50 με σφοδρή χιονόπτωση και εκθέτοντας σε κίνδυνο τη σωματική τους ακεραιότητα, κατόρθωσαν να προσεγγίσουν την πατρική μου οικία, που βρίσκεται στο πιο δύσβατο (λόγω

χιονιού) σημείο του χωριού μου Βούρμπιανη Ιωαννίνων, όπου διαμένει η υπέργρηνη Μητέρα μου, που κινδύνευε η ζωή της από ακατάσχετη ρινορραγία και ήταν αδύνατη η μετάβαση ασθενοφόρου, την μετέφεραν στην Πυρσόγιαννη, για να προωθηθεί στη συνέχεια με ασθενοφόρο, στο κέντρο Υγείας Κόνιτσας.

Σήμερα που όλα δοκιμάζονται και τα πάντα αμφισβητούνται, παρόμοιες ενέργειες τιμούν τους ίδιους προσωπικά και όχι μόνο. Συμβάλλουν στο να ξεπεραστεί και το αίσθημα ανασφάλειας, που διακατέχει τους λίγους εναπομείναντες μόνιμους κατοίκους, θεματοφύλακες της ακριτικής μας Ελλάδας.

Γιώργος Γκιώκας

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένεια Ιωάννη Ηλία Μαλάμη, αισθάνεται την βαθύτατη υποχρέωση, να εκφράσει κατ' αρχήν τις θερμές ευχαριστίες της προς τον Ιερό Κλήρο της Μητρόπολής μας που ανέπεμψε προς τον Κύριο τις διεήσεις του στην εξόδιο ακολουθία για ανάπαυση της ψυχής της λατρευτής συζύγου και μητέρας Αλεξάνδρας.

Επίσης εκφράζει τις πλέον θερμές ευχαριστίες της, προς τους Συμπολίτες, οι οποίοι καθ' οιονδήποτε τρόπο της συμπαραστάθηκαν στο πένθος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καλές οι καιρικές συνθήκες την Πρωτομαγιά και πολύς κόσμος κινήθηκε προς κάθε κατεύθυνση. Την προτίμηση όπως κάθε χρόνο είχαν ο Βοϊδομάτης και το Μπουραζάνι, αλλά και πολλοί “έπιασαν” το Μάν στο Μοναστήρι Στομίου που αυτή την εποχή αξίζει να κάνει κανείς τη διαδρομή μες στη Χαράδρα.

- Στις 11/5 έγιναν τα εγκαίνια λειτουργίας στο νεόκτιστο εκκλησάκι της Αναλήψεως δίπλα στη γέφυρα Αώου.

- Στις 14/5 έγινε στην αίθουσα του Δημαρχείου εκδήλωση για τη βράβευση της Ποδοσφ. Ομάδας “ΠΙΝΔΟΣ” για την άνοδό της στη Δ΄ εθν. κατηγορία.

- Σε υψηλά επίπεδα ανέβηκε η θερμοκρασία το τελευταίο δεκαήμερο του μήνα.

- Συναυλία πραγματοποίησε στην Κόνιτσα στις 31/5 η χορωδία του Δ.Δ. Ταγαράδων Δήμου Θέρμης.

- Με καταρακτώδεις βροχές στην περιοχή μας έκανε την εμφάνισή του ο φετινός Ιούνης.

- Ημερίδα με θέμα την προστασία του δάσους οργάνωσε στις 11/6, το Κ.Π.ΕΚ. Κόνιτσας με τη συμμετοχή του Δήμου, του Πνευμ. Κέντρου, του Δήμου Μαστοροχωρίων, της Κοινότητας Διστράτου, της Πυροσβεστικής Υπ. Κόνιτσας και του Δασαρχείου.

- Με πανηγυρική λειτουργία και

πολύ κόσμο γιορτάστηκε στην Κ. Κόνιτσα (στο νεόκτιστο εκκλησάκι) η μέρα της Ανάληψης.

- Στις 15/6 μια πενήντάχρονη γυναίκα έπεσε στη χαράδρα Βίκου από το εκκλησάκι της Αγ. Παρασκευής και σκοτώθηκε στο γκρεμό.

Αρκετή ήταν η κίνηση στην περιοχή μας κατά το τριήμερο του Αγ. Πνεύματος.

- Στην Κόνιτσα για το πρωτάθλημα Ενόπλων Δυνάμεων όλων των κλάδων και Σωμάτων Ασφαλείας στις 15/6 έγινε ο τελικός μεταξύ των ομάδων Λιμενικού Σώματος και της Αστυνομίας.

Νικήτρια η ομάδα του Λιμενικού με 1-0. Στον αγώνα παραβρέθηκαν ο υφυπουργός εθνικής άμυνας κ. Τασούλας, ο Νομάρχης κ. Κακριμάνης, ο Δ/τής της 8ης Μεραρχίας ο κ. Καραγιαννόπουλος.

Παρακολούθησαν τον αγώνα πάνω από 1.500 φίλαθλοι και απονεμήθηκε πλακέτα στο Δήμο για την αρτιότητα του γηπέδου.

- Στις 19/6 το «Θέατρο Σκιών» παρουσίασε στην κεντρική πλατεία της Κόνιτσας παράσταση Καραγκιόζη και κουκλοθέατρο.

- Την ίδια μέρα από το τμήμα Εικαστικών Τεχνών του Πνευμ. Κέντρου Δήμου Κόνιτσας, με τη λήξη των μαθημάτων έγινε έκθεση έργων ενηλίκων και μαθητών Σχολείων.

- Στις 29/6 οι σύλλογοι Λάκκας Α-ώου πραγματοποίησαν εκδηλώσεις με χορευτικά και παραδοσιακό γλέντι.

- Με την ευκαιρία της γιορτής των Αγ. Αποστόλων πραγματοποιήθηκε στη Μολυβδοσκεπάστη πανηγύρι με παραδοσιακή ορχήστρα, όπως κάθε χρόνο.

- Στις 12/5 ο Ιωάννης Οικονόμου του Χρήστου από το Ελεύθερο πήρε το πτυχίο του τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών της Πολυτεχ. Σχολής Παν/μίου Πατρών.

- Στην εγγονή μας Νικολέτα Δ. Ζιακοπούλου που πήρε το πτυχίο Φυσικής του Πανεπ/μίου Αθηνών θερμά συγχαρητήρια και κάθε επιτυχία. Ο παππούς: Απόστολος. Η γιαγιά: Νικολίτσα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

- Την Κυριακή 17 Αυγούστου, ώρα 7 το απόγευμα στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Βούρμπιανης όπου έχει εκτεθεί για προσκύνημα το Ι. Λείψανο του Αγίου Αρσενίου, το οποίο παραχωρήθηκε το 2006 ως ευλογία στην ενορία μας, από την Ι. Μονή Χριστού Δάσους Πάρου, θα ψαλεί Μ. Εσπερινός και θα ακολουθήσει Λιπάνευση και αρτοκλασία στο παρακείμενο Προσκυνητάριο του Αγίου.

- Δευτέρα 18 Αυγούστου 2008 και ώρα 7.30 το πρωί Όρθρος και Θεία Λειτουργία στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Βούρμπιανης.

- Στις 19/6 έγινε στην αίθουσα "Κου-

σίου Ιδρύματος" έκθεση ζωγραφικής με τη λήξη των μαθημάτων του εργαστηρίου Εικαστικών Τεχνών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις:

Στις 3/5 ο Θεόδωρος Πασχαλίδης και η Χριστίνα Ζούκη απόκτησαν στην Αθήνα αγοράκι.

- Στις 9/5 ο Μιλτιάδης Βλάχος και η Ρούλα Λάκκα απόκτησαν αγοράκι στην Αθήνα.

- Στις 24/5 ο Ονο Zwers και η Μαρία Καραφέρη απόκτησαν στην Ολλανδία κοριτσάκι.

- Η Θωμαή Ντίνη του Χριστοδούλου και ο σύζυγός της Παναγιώτης Σαλαπάτας απόκτησαν αγοράκι.

Βαπτίσεις:

- Ο Παναγιώτης και η Ελένη Ρίζου από το Μάζι βάφτισαν στον Αγ. Νικόνορα το αγοράκι τους στις 3/5. Όνομα: Άγγελος.

- Στις 24/5 ο Χρήστος Αθανασίου και η Αθανασία Ζωγράφου βάφτισαν στην Αθήνα το αγοράκι τους. Όνομα Μενέλαος.

- Στις 15/6 ο Ανδρέας και η Σταυρούλα Χήρα βάφτισαν το κοριτσάκι τους. Όνομα Δήμητρα.

- Στις 8/6 ο Παναγιώτης Λάμπρου και η Βασιλική κ. Μλιθικιώτη βάφτισαν στην Κόνιτσα το κοριτσάκι τους. Όνο-

μα Κωνσταντίνα.

- Στις 28/4 βαπτίστηκε στην Κόνιτσα ο Χρήστος Κόντος του Νικολάου.

- Στις 17/5 η Ευγενία Ζαχαράκη του Παναγιώτη στην Κόνιτσα.

- Στις 18/5 ο Ιωάννης-Κοσμάς του Κων/νου στην Κόνιτσα.

- Στις 18/5 η Φωτεινή Κίτσιου του Ελευθερίου στην Κόνιτσα.

- Στις 15/6 ο Ιωάννης Μπατσαράς του Εμμανουήλ στην Κόνιτσα.

- στις 22/6 η Ελευθερία Φελέκη του Παναγιώτη στην Κόνιτσα.

- Στις 29/6, ο Χαρητάκης Παπαϊωάννου και η Βασιλική Κατή, βάπτισαν στο Μοναστήρι της Σπηλιώτισσας (Αρίστη) το κοριτσάκι τους. Όνομα Μυρτώ.

- Στις 29/6 ο Νίκος και η Ειρήνη Ντεντοπούλου βάπτισαν το αγοράκι τους στο Επαχώρι. Όνομα: Παναγιώτης.

- Στις 25 Μαΐου 2008 στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου στον Κουβαρά-Αττικής, ο Βαγγέλης Κουλούμπαρης και η σύζυγός του Λάουρα, κόρη του Συγχωριανού μου Χαράλαμπου Τσούκα από τη Βούρμπιανη Ιωαννίνων, βάπτισαν την κορούλα τους και της δόθηκε από τη νουνά κ. Ελένη-Ευφροσύνη Σπέντζου, το όνομα Κατερίνα-Μαρία. Ο ευτυχής παππούς και η γιαγιά Χαράλαμπος και Κατερίνα Τσούκα μετά τη βάπτιση, παρέθεσαν στους πολλούς προσκεκλημένους τους γεύμα, στο πολυτε-

λές Ξενοδοχείο GRECOTEL στο Σούνιο. Μεταξύ των προσκεκλημένων ήταν οι οικογένειες: Γ. Γκιώκα, Β. Σκούφια, Ι. Λικουριότη και Γ. Τσιάμη.

Εύχομαι στους γονείς, στον παππού και τη γιαγιά να τους ζήσει η εγγονή τους και να την καμαρώνουν όπως επιθυμούν.

Γ. Γκιώκας

- Στην Πρέβεζα την 1η Ιουνίου 2008 ο Παναγιώτης Αδάμος του Χρήστου από τη Λαγκάδα και η σύζυγός του Βασιλική βάπτισαν το κοριτσάκι τους και πήρε το όνομα Χριστίνα.

Αρραβώνες:

- Στις 4/5 έγιναν στα Γιάννινα οι αρραβώνες του Γιάννη Τουφίδη και της Μαρίας Παππά.

- Στις 29/6 έγιναν στην Κόνιτσα οι αρραβώνες του Θεοφάνη Παππά και της Μαρίας Αθ. Βουρδούκα.

Γάμοι:

- Στις 3/5 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Χάρρη Ματθαίος Τζέιμς και της Σπυριδούλας Αν. Γκούντα.

- Στις 24/5 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Βασίλη Χατζνεφραιμίδη και της Δέσποινας Φατέ.

- Στις 17/5 έγιναν στα Γιάννινα οι γάμοι του Δημητρίου Ράμου και της Μάρθας Στράτου.

- Στις 22/6 έγιναν στην Κόνιτσα οι

γάμοι του Μιχαήλ Μπάρμπα και της Χρυσουγής Γαζώνα.

- Στις 3/5 έγιναν στην Αθήνα οι γάμοι του Χριστόδουλου Παπαφώτη και της Αμαλίας Χρ. Ζούκη.

- Την 1η Ιουνίου έγιναν στα Γιάννινα οι γάμοι του Νικολάου Κ. Κίτσιου και της Νίκης Λώλη.

- Στις 7/6 έγιναν στην Αθήνα οι γάμοι του Θοδωρή Βαρουξή και της Αλεξάνδρας Χρήστου Ζούκη.

Ο παππούς Νίκος και η γιαγιά Αμαλία τους δίνουν τις καλύτερες ευχές τους.

- Στην Θεσσαλονίκη την 14 Ιουνίου 2008 έγιναν οι γάμοι του Γιάννη Δανηλούδη από την πρώτη Σερρών και της Φωτούλας Παν. Νάτση από τη Λαγκάδα. Παράλληλα με τους γάμους έγινε και η βάπτιση της κορούλας τους που πήρε το όνομα Θεοδώρα.

Απεβίωσαν:

- Στις 3/5 η Αλεξάνδρα Μαλάμη ετών 84 στην Κόνιτσα.

- Στις 4/5 η Πηνελόπη Τσιλίφη ετών 91 στην Τράπεζα.

- στις 10/5 ο Αχιλλέας Κολιός ετών 81 στην Κόνιτσα.

- Στις 12/5 ο Ευάγγελος Μπέτζιος ετών 75 στην Κόνιτσα.

- Στις 22/5 ο Αθανάσιος Κοτόπουλος στη Μελισσόπειτρα, ετών 86.

- Στις 5/6 η Αφροδίτη Λάμπρου ετών 78 στη Μελισσόπειτρα.

- στις 10/6 ο Μιχαήλ Γιάγκος ετών 50 στο Αηδονοχώρι.

- Στις 13/6 η Αντιγόνη Κισάτη ετών 75 στην Πυξαριά.

- Στις 19/6 ο Κωνσταντίνος Τσιλίφης ετών 92 στην Τράπεζα.

- Στις 20/6 πέθανε στην Ηλιόρραχη ο Ευάγγελος Βουρδούκας ετών 85 και κηδεύτηκε στο χωριό του Πηγής.

- Στις 22/6 ο Χρήστος Κουκούμης, ετών 76 στην Αγ. Παρασκευή.

- Στις 22/6 ο Μηνάς Σταύρου ετών 79 στην Ηλιόρραχη.

- Την 21-4-2008 σε ηλικία 70 ετών χάθηκε από τροχαίο ατύχημα η Ελένη Καραδήμου-Μπλιθικιώτη από τη Λαγκάδα καθώς περπατούσε σε δρόμο της Λάρισας όπου διέμενε.

Π. Νάτσης

Μνήμες:

Στην μνήμη του Νικολάου Τζουμέρκα από την Πουρνιά που απεβίωσε στην Αθήνα, η οικογένειά του προσφέρει στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» που τόσο αγαπούσε, το ποσό των 50 ευρώ.

- Στη μνήμη της Άννας Γκότζου που απεβίωσε πρόσφατα στην Αθήνα, ο αδελφός της Μιχαήλ Μηλίγκος προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 100 ευρώ.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ Γ. ΚΟΛΙΟΣ (1927-2008)

Γεννήθηκε στο χωριό Μολυβδοσκεπάστη το έτος 1927, όπου ο αείμνηστος και σπουδαίος διδάσκαλος Σταύρος Γκατσόπουλος του έκανε κτήμα όλο τον κύκλο γνώσεων της δημοτικής εκπαίδευσης.

Συνέχισε τις σπουδές του στο Γυμνάσιο Κόνιτσας μέχρι την τρίτη τάξη γιατί στο μεταξύ κηρύχθηκε ο Ελληνοϊταλικός πόλεμος του 1940. Τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις τις εξεπλήρωσε στην οδυνηρή για την Πατρίδα μας περίοδο του εμφυλίου πολέμου.

Με την ομαλοποίηση των πολιτικών πραγμάτων φοίτησε εκ νέου στο Γυμνάσιο της Κόνιτσας από το οποίο αποφοίτησε το 1957. Επίσης παρακολούθησε τα μαθήματα του Εκκλησιαστικού Φροντιστηρίου Ιεροδιδασκαλείου Βελλάς. Αφιερώθηκε και στην διακονία της ψαλτικής τέχνης σαν ιεροψάλτης του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου. Το έτος 1959 ο

αείμνηστος Επίσκοπος Χριστοφόρος λάτρης των γραμμάτων και του πνεύματος ιδρύει την πρώτη εμβρυακή βιβλιοθήκη η οποία στεγάζονταν σε μια αίθουσα του παλαιού Δημαρχείου. Εκεί στην χαμηλοτάβανη αίθουσα σαν μαθητούδια του δημοτικού σχολείου ήλθαμε σε πρώτη επαφή με τον Αχιλλέα που μας βοηθούσε στην αναζήτηση των λυμάτων της μαθητικής εγκυκλοπαίδειας για τις εργασίες που μας ανέθεταν οι δάσκαλοί μας. Δεν είναι περιπτώ να επισημάνουμε πως σε εκείνη την εποχή καμιά οικογένεια δεν διέθετε εγκυκλοπαίδεια. Η πρώτη αυτή υποτυπώδης βιβλιοθήκη η οποία στην συνέχεια μετεξελίχθηκε σε πρότυπο βιβλιοθήκης καθώς και η παρουσία σε αυτήν του Αχιλλέα ως του πρώτου και μοναδικού υπαλλήλου της, έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ζωή της δικής μου γενιάς αλλά και πολλών επόμενων γενεών.

Το έτος 1960 η μικρή μας μαθητική βιβλιοθήκη αποκτά τον χαρακτήρα της Δημόσιας υπαγόμενη στο Υπουργείο Παιδείας και το έτος 1964 μεταστεγάζεται στη Πνευματική Στέγη της Μητρόπολης δημιουργήμα επίσης του σεπτού Ιεράρχη Χριστοφόρου. Πρέπει να ειπω-

θεί πως η Δημόσια Βιβλιοθήκη και όπως προοδευτικά μετεξελίχθηκε σηματοδοτούσε για εκείνη την εποχή την πρόοδο που σημείωνε η πόλη της Κόνιτσας στηριζόμενη σε τρεις πυλώνες: τη Διοίκηση, την Εκκλησία καθώς και την ακμάζουσα Παιδεία της. Ό,τι καλό ή κακό, ό,τι ευχάριστο ή δυσάρεστο συνέβαινε στο Γυμνάσιο και τα Δημοτικά όλης της Επαρχίας αποτελούσε το βαρόμετρο της Κονιτσιώτικης κοινωνίας. Γράφονται και λέγονται σήμερα πολλά για την παιδεία η οποία αρδεύεται στην κυριολεξία με ποταμούς ευρώ, πλην όμως δεν θα ξανασυμβεί το γεγονός όπου οι Δάσκαλοι όλων των Δημοτικών της Επαρχίας θεωρώντας τους εαυτούς των πνευματικούς πατέρες των μαθητών τους, τους περίμεναν να βγουν από τις αίθουσες του Γυμνασίου κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις για να δουν πώς έγραψαν. Από την στιγμή λοιπόν που έχει διαρραγεί ο δεσμός των διδασκόντων όλων των βαθμίδων ως πνευματικών πατέρων των διδασκομένων, όλα τα άλλα αποτελούν φτωχά λόγια και φτωχές σκέψεις και προθέσεις.

Καθ' όλη την διάρκεια της γυμνασιακής μας ζωής τα απογεύματα πηγαίναμε στην βιβλιοθήκη όπου ο Αχιλλέας και ο αείμνηστος επίσης Λουκάς Εζνεπίδης αγόγγυστα και με πολύ καλή διάθεση μας παρείχαν κάθε σχολικό βοήθημα και κάθε άλλο λογοτεχνικό

βιβλίο. Δεν θα παραλείψω να αναφέρω πως το πλέον διαβασμένο μυθιστόρημα ήταν "Η γέφυρα των στεναγμών" του Μιχαήλ Ζεβακό. Από την γέφυρα αυτή έκπτωτοι άρχοντες της Βενετίας οδηγούταν από το Μέγαρο των Δόγηδων επί της πλατείας του Αγίου Μάρκου, στο θάλαμο των Τριών Ιεροξεταστών. Μόλις ο Αχιλλέας ξεμυτούσε στη γωνία του Γυμνασίου όσοι έπαιζαν ποδόσφαιρο στο γήπεδο έτρεχαν στη Πνευματική Στέγη για τα προλάβουν το συγκεκριμένο βιβλίο. Μέσα σε λίγα χρόνια η βιβλιοθήκη εμπλουτίστηκε με κάθε είδους βιβλία και επεκτάθηκε και στην μεγάλη αίθουσα των εκδηλώσεων. Στην αίθουσα αυτή ο Αχιλλέας έκανε και προβολή εκπαιδευτικών ταινιών και μεταξύ αυτών είχαμε δει θυμάμαι έγχρωμους τους Ολυμπιακούς Αγώνες μάλλον του Τόκυο (1964) Όταν πλέον αποφοιτήσαμε από το Γυμνάσιο και αξιωθήκαμε τον τίτλο του φοιτητή δεν διαρρήξαμε τους δεσμούς μας με την Βιβλιοθήκη μας όπου είχαμε περάσει σαν μαθητές ευχάριστες στιγμές. Τότε δεν υπήρχε οικονομική ευχέρεια, δεν υπήρχαν εφηβικά στέκια. Κατά την περίοδο των διακοπών η παρουσίας μας στην βιβλιοθήκη ήταν συνεχής. Με τον Αχιλλέα πλέον αποκτήσαμε περισσότερη οικειότητα, μας δέχονταν και καθόμασταν δίπλα στο γραφείο του όπου κάναμε διάφορες

συζητήσεις και σιγά- σιγά και με την βοήθειά του αρχίσαμε να έχουμε επαφή με την ευρωπαϊκή κλασική λογοτεχνία, μια που την ελληνική την είχαμε γνωρίσει στο Γυμνάσιο. Τολστόι - Ουγκώ- Ντίκενς- Δουμάς - Σταϊμπεκ- Θερβάντες- Χεμινγκουέι - Τσέχωφ ήταν οι αγαπημένοι μας συγγραφείς. Ένα καλοκαίρι ο Αχιλλέας μου πρότεινε να διαβάσω το μυθιστόρημα "Ζαν Κριστόφ" τρεις τόμοι, του Ρομαίν Ρολλάν ο οποίος πάνω στις κοινές ευρωπαϊκές πολιτιστικές αξίες διαπραγματεύονταν την συμφιλίωση της Γαλλίας και της Γερμανίας μετά την οδυνηρή εμπειρία των δύο παγκοσμίων πολέμων. Το πνεύμα της Βιβλιοθήκης, μας ακολούθησε τόσο στην φοιτητική μας ζωή αλλά και στην στρατιωτική μας θητεία, πάντα από το λίγα χρήματα ένα ποσό το δαπανούσαμε για την αγορά εντύπων προβληματισμού και τέχνης και πολύ περισσότερο για την αγορά βιβλίων. Στην Ορεσιάδα που υπηρέτησα τους είκοσι από τους εικοσιοκτώ μήνες της στρατιωτικής θητείας θυμάμαι στις ώρες της σκόλης την ανάγνωση των τότε μικρών βιβλίων ΒΙ-ΠΕΡ μεταξύ των οποίων "Για ποιόν χτυπά η καμπάνα - Ο γέρος και η Θάλασσα του οποίου την κινηματογραφική μεταφορά είχαμε δει στο Σινέ- Πάνθεον των αδελφών Πηγαδά" του Χεμινγκουέι το "Μηδέν και το Άπειρο "

του Καίσιλερ τα "Ξένος - Πτώση- Ευτυχισμένος Θάνατος" του Καμύ την "Στέπα - Τάταροι" του Τσέχωφ "Θαυμαστός καινούργιος κόσμος" του Άλντους Χάξλεϋ. Με την λήξη της στρατιωτικής μας θητείας και μέχρι να βρούμε κάπου δουλειά επιστρέψαμε και πάλι στην αγαπημένη μας συνήθεια της πολύωρης παρουσίας μας στην βιβλιοθήκη, εξάλλου να λέμε και την αλήθεια ήμασταν εντελώς απένταροι. Εκεί και με την βοήθεια του Αχιλλέα άρχισε η επαφή μας με βιβλία κοινωνιολογικού περιεχομένου και φιλοσοφίας. Θυμάμαι την πρότασή του να διαβάσω την "Λογική" του Σπινόζα ένα βιβλίο αξιωμάτων και αρκετά δύσκολο. Επίσης μένουν στην μνήμη μου τα βιβλία του Αλμπέρ Καμύ "Ο μύθος του Σίσυφου και Ο επαναστατημένος άνθρωπος" με περιεχόμενο υπαρξιακό. Όταν πλέον αποκτήσαμε τα δικά μας χρήματα αρχίσαμε να δημιουργούμε τις δικές μας βιβλιοθήκες αλλά πάντα η Δημόσια Βιβλιοθήκη της Κόνιτσας για μας παρέμενε ένας ναός του πνεύματος με ταπεινούς του Υπηρέτες τον Αχιλλέα και τον Λουκά.

Ο Αχιλλέας έφυγε από τον κόσμο αυτό στις 10 Μαΐου 2008 σε ηλικία 81 ετών και ετάφη στην Μολυβδοσκεπάστη όπου γεννήθηκε κατά την επιθυμία του. Τον Αχιλλέα και την προσφορά του θα τον θυμόμαστε εσαεί γιατί

όπως οι Διδάσκαλοι και Καθηγητές μας υπήρξε κομμάτι της προσωπικής μας ζωής. Χάρης στην Βιβλιοθήκη και την βοήθειά του, από νεαρή ηλικία γίναμε κοινωνοί της σκέψης σπουδαίων ανθρώπων οι οποίοι είχαν τάξει τους εαυτούς των στην υπηρεσία των παναθρώπινων αξιών και στην υπεράσπιση εκείνων των αληθειών που ελευθερώνουν τον άνθρωπο από τα βαρίδια της υλικής του υπόστασης. Και μια που κάναμε λόγο περί αληθείας ας κλείσουμε το αφιέρωμα αυτό για τον αείμνηστο Αχιλλέα με του λόγους του Ιησού "Είπεν ο Κύριος προς τούς πεπιστευκότας αυτώ Ιουδαίους. Εάν υμείς

μείνητε εν τω λόγω τω εμώ, αληθώς μαθηταί μου έστε και γνώσεσθε την αλήθεια και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς..... Νύν δε ζητείτέ με αποκτείνει, άνθρωπον ός την αλήθειαν υμίν λελάληκα Εκ του κατά Ιωάννην Κεφ. η' 31-42" Το τραγικό με την εποχή μας είναι πως κανείς δεν μας λέει την αλήθεια όχι από φόβο μήπως τον "αποκτείνουμε" τέτοιο ενδεχόμενο δεν υφίσταται, αλλά ούτε ο καθένας από μας είναι διατεθειμένος να αναζητήσει την αλήθεια. Όλοι μας άρχοντες και αρχόμενοι μας βολεύει να ζούμε μέσα στο ψέμα και την υποκρισία.

Η.Α.

* * *

Έφυγε από κοντά μας σε ηλικία 81 ετών, δίνοντας την μάχη με "Ιώβια" υπομονή σε παθολογική ασθένεια. Το 1946 φοίτησε στο δάξιο Γυμνάσιο Κόνιτσας. Διέκοψε στην Δ' Τάξη. Στην συνέχεια φοίτησε στο ιεροδιδασκαλείο της Βελλάς. Συνέχισε το γυμνάσιο και απεφοίτησε το 1957. Εργάστηκε στην ένωση γεωρ. Συνεταιρισμων, αλλά και στο ΠΙΚΠΑ σαν διαχειριστής. Μετά από επιτυχή διαγωνισμό, διορίστηκε στην δημόσια βιβλιοθήκη, όπου υπηρέτησε ως το 1989. Ποιος μαθητής δεν θυμάται τον Κυρ. Αχιλλέα να δίνει το κατάλληλο βιβλίο στον καθένα, σε μια εποχή όπου Τηλεόραση και διαδίκτυο,

ήταν άγνωστες έννοιες, Η ανιδιοτελής προσφορά στην δημόσια βιβλιοθήκη, έγινε γνωστή μέχρι το Υπουργείο παιδείας, όπου έλαβε την ανάλογη εύφημον μνείαν. Από το 1946 μέχρι τελευταίας του πνοής ήταν τακτικός ιεροψάλτης σε όλη την επαρχία Κόνιτσας. Η φιλολογική πένα, διέκρινε πλήθος άρθρων, κειμένων, δημοσιευμένων κατά καιρούς στον τύπο, χαρακτηριστική του προσωπικού γραπτού λόγου, του εκλιπόντος. Τα παιδιά, η σύζυγος προσεύχονται για ανάπαυση της ψυχής του πολυαγαπημένου πατέρα και συζύγου. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

Α.Κ.

Συνδρομές

	€		
Παπαχρησιτίδης Νικ. U.S.A.	30	Ζιώγας Γιάννης Αθήνα	15
Σπύρου Γεώργ. Γερμανία	60	Ζών Ουρανία Αθήνα	20
Αντωνιάδου Κατίνα U.S.A	30	Μακαρίου Αντιγόνη Αθήνα	15
Μωυσίδης Χρήστος Γερμανία	30	Βαδάσης Χαραλ. Αθήνα	50
Τζήμος Παναγ. Αθήνα	45	Νικόπουλος Πωγ. Θεσ/νίκη	20
Γκούτσιος Αντ. Αθήνα	15	Νικοπούλου Αριστούλα Θεσ/νίκη	15
Πορφύρης Παντ. Αθήνα	20	Νικόπουλος Πύρρος Θεσ/νίκη	20
Τέλλης Δημ. Αθήνα	20	Παπαχρήστος Χρ. Θεσ/νίκη	20
Κίτσιος Γ. Κων. Αθήνα	20	Δάσιου Χριστίνα Θεσ/νίκη	30
Νικούλη Μαρίκα Αθήνα	15	Ζήκος Χρήστος Θεσ/νίκη	15
Μούχος Κων. Αθήνα	15	Δελμηήτρου Όλγα Γιάννινα	15
Βαρσάμης Αθαν. Αθήνα	15	Σπυρίδωνος Βασ. Γιάννινα	20
Μήτσικας Δημ. Αθήνα	40	Ντέμος Γιάννης Γιάννινα	15
Σελτσιώτης Δημ. Αθήνα	15	Μπόμπολα Έλλη Γιάννινα	15
Στράτος Μιχ. Αθήνα	30	Σουτόπουλος Γεωργ. Γιάννινα	15
Ξεφτέρης Μιχ. Αθήνα	15	Οικονόμου Χρήστος Γιάννινα	20
Τσελίφης Αλεξ. Αθήνα	30	Γούρης Στεφ. Γιάννινα	30
Μπογιάν Αγλαΐα Αθήνα	40	Πρωτοσυγγέλου Χρυσάνθη Γιάννινα	30
Κορδικόρης Γεωργ. Αθήνα	15	Μπάρμπας Αθαν. Αθήνα Γιάννινα	20
Λιανός Σπύρος Αθήνα	20	Κατσιμπαρης Δημ. Γιάννινα	20
Μπάρκης Δημ. Αθήνα	15	Γιάκκας Γεώργ. Λάρισα	20
Σύνδεσμος Βούρμπιανης	20	Νάτσης Πέτρος Βόλος	65
Κυρίτσας Σωτ. Αθήνα	15	Ιερ. Χανδρινός Γεωργ. Κέρκυρα	20
Παπαδήμας Αλεξ. Αθήνα	15	Κολώκα Σοφία Λάρισα	15
Θεοδώρου Αθαν. Αθήνα	15	Κολώκα Χρύσα Κομοτηνή	15
Καραγιάννης Σπύρος Αθήνα	30	Πηγαδά Χαρά Λαμία	15
Ευαγγελίδη Βασιλική Αθήνα	20	Καρακατσούλη Ελένη Πρέβεζα	50
Μαρία Τσόγκα Αθήνα	15	Βρόικος Σωτ. Ρόδος	25
Πάντος Πέτρος Αθήνα	40	Παπαμιχαήλ Χαρ. Πάτρα	30
Λώλου Μαρία Αθήνα	30	Τσόγκας Σπύρος Λάρισα	15
Κουτσούκης Παν. Αθήνα	30	Ραμόπουλος Αποστ. Ρόδος	20
Πρίντζος Δ. Αποστ. Αθήνα	20	Πολύζου Πηνελόπη Αγρίνιο	30
Πριμικήρη Δανάη Αθήνα	30	Βούρης Πέτρος Αλιβέρι	60
Δάφνης Ιωαν. Αθήνα	10	Τζάφος Ιωάν. Γαλαξίδι	45
Νίκου Παύλος Αθήνα	70	Τσουβαλης Χρήστος Χανιά	30
Νούτσος Ε. Γεωργ. Αθήνα	15	Λάππας Αθαν. Λάρισα	30
		Γκέλης Βασ. Κόνιτσα	15
		Κολώκας Παν. Κόνιτσα	20
		Πηγαδάς Αναστ. Κόνιτσα	15
		Μάλιακας Σταύρος Κόνιτσα	20
		Κωσταντινίδη Αντιγόνη Κόνιτσα	15

Καλαμπόκη Άννα Κόνιτσα	20	Γιαννάκης Χρ. Κόνιτσα	15
Γκατζούνη Νίκη Κόνιτσα	20	Μήτσικα Δήμητρα Κόνιτσα	15
Βρόικος Στεφ. Κόνιτσα	25	Ζώτος Παύλος Κόνιτσα	30
Τσιγκούλης Παν. Κόνιτσα	30	Μουλαΐδης Πέτρος Κόνιτσα	20
Τζιάλλας Ανδρέας Κόνιτσα	30	Τσαρούχης Ιωαν. Κόνιτσα	15
Κυρτζόγλου Θύμιος Κόνιτσα	15	Ιερ. Παπαδημητρίου Ι. Γανναδιό	15
Κούγιας Χρήστος Κόνιτσα	50	Ξεφτέρης Ιωαν. Μοναστήρι	15
Κίτσιος Κων. Κόνιτσα	15	Γούρης Στεφ. Ελεύθερο	15
Γαϊτανίδης Σπύρος Κόνιτσα	20	Σίββας Κώστας Κλειδωνιά	20
Σέρρας Κων. Κόνιτσα	30	Ρούβαλη Βαγγελιώ Παλαιοσελλι	20
Νίκου Χρήστος Κόνιτσα	30	Σπύρου Βασ. Νικάνορας	30
Κακαράντζας Αθαν. Κόνιτσα	20	Λάκκας Θεοφ. Καλλιθέα	20
Παπαχρησιτίδης Γεωργ. Κόνιτσα	20	Κουτσούκης Π. Αθ. Λαγκάδα	30
Τζίμα Βασιλική Κόνιτσα	20	Παπασπύρου Φωτεινή Αετόπετρα	20
Μπάρμπα Γιαννούλα Κόνιτσα	15	Ρίζος Γεωργ. Μάζι	15
Ρούσης Νικ. Κόνιτσα	20	Φασούλης Τάσος Κεφαλοχώρι	15

Αδελφότητα Οξυάς «Ο Άγιος Νικόλαος»

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

«Η Οξυά βάζει.... γάστρα»

Στην προσπάθεια αναβίωσης χαρακτηριστικών εθίμων της παράδοσης που η καθημερινότητα έχει παραμελήσει το Σάββατο 16 Αυγούστου 2008 και ώρα 10.00 το πρωί στην κεντρική πλατεία της Οξυάς, η Αδελφότητά μας μαζί με γυναίκες του χωριού, ανοίγει φύλλο φτιάχνει πίτες και τις ψένει στις γάστρες, αναβιώνοντας αφενός μεν έθιμα που με αυτά οι πιο πολλοί έχουμε «τρανέψει», αφετέρου δε μεταφέρει στα νέα παιδιά, γεύσεις και μυρωδιές που στις μέρες μας έχουν ξεχαστεί.

Στην εκδήλωση αυτή θα μοιραστούμε και θα απολαύσουμε αυτές τις γεύσεις αλλά και θα θυμηθούμε όλοι μαζί τις στιγμές που ζήσαμε έντονα τα περασμένα χρόνια.

Και όπως «η πίτα θέλε τα ρέουλά της», έτσι και η εκδήλωση αυτή, γεμάτη από νοσταλγία, σεβασμό στη παράδοση αλλά και ... μικρές ευχάριστες εκπλήξεις, θέλει συμμετοχή, υπομονή, καλή διάθεση και κέφι από όλους.

Ευχαριστούμε για τη φιλοξενία και σας περιμένουμε.

Κων/νος Α. Λάζος

Πρόεδρος της Αδελφότητας

Ειρήνη Οικονόμου Σταματάκη
Ειδικός Παθολόγος
Διδάκτωρ F.U. Berlin
Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής

Μακαρίου 9 & Ελ. Βενιζέλου 1
185 47 Ν. Φάληρο
Τηλ: 210 4809 000, 210 4809 338
210 4809 339, 210 4809 973
210 4814 887

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι
Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823
Δέχεται: Τετ. - Πέμ. 6-8 μ.μ. με ραντεβού
Τηλ. Οικίας-Fax: 210 4817 449
Κιν.: 6944 392 273
e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119

6974 491605

ΑΘΗΝΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377

e-mail: sourslams@otenet.gr

ΔΑΜΙΑΝΗ Ζ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΙΑΤΡΟΣ - ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Γ' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ **ΙΑΣΩ** GENERAL

Τηλ. Νοσοκ.: 210 6502989

» Οικίας : 210 6929056

Κινητό: 6936876978

ΠΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567

FAX: 26550 24568

PARIS SIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλαστείο
σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/νση: *Βαγγέλης Σ. Νούτσος*

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ

ΤΗΛ. 210 5222269

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική

Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς

Τηλ.: 210 8080010 - 6944 812910

e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος

Αστικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ:

ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3

ΑΘΗΝΑ 106 78

ΤΗΛ.: 210 3820888

FAX: 210 3820888

KIN.: 6977 242412

e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr